

Foto: Edi Masnec

Plebiscit ali ljudsko izrekanje izvedemo takrat, kadar želimo izvedeti voljo ljudstva o pripadnosti neki državi. Izvajamo ga vedno za različne narode v prelomnem obdobju. Slovenci se sedaj nahajamo v enem takšnem prelomnem obdobju. Izčrpali smo voljo po tem, da bi bili del Jugoslavije. Zato jo želimo zapustiti. Ker je odločitev izredno pomembna, se je sedanje vodstvo, predsedstvo in vlad, odločilo obrniti na ljudstvo, da mu glede tega izreče zaupnico in mu naloži, da to nalogu izpelje. S takšno zaupnico bo sedanje slovensko vodstvo lahko suvereno nastopalo pred lastnim narodom, pred Jugoslavijo in pred svetom. Plebiscit je bil pravzaprav predviden že vso tako imenovano slovensko pomlad. Vprašanje je bilo samo, kdaj ga izvesti. Odlagali smo ga zato, ker smo želeli, da bi Jugoslavijo zapuščali na čim bolj miren način. Pri razvezi smo želeli imeti za sogovornike demokratično izvoljene predstavnike ostalih republik. Glede na katastrofalne gospodarske učinke Markovičeve zvezne vlade, ki vztraja pri nerealnem tečaju dinarja in vedno novem povečevanju zveznega proračuna, in glede na vedno glasnejše vmešavanje ljudi iz JLA v reševanje krize so prišle vse stranke do spoznanja, da se mudi in da je potrebno plebiscit izvesti še letos.

Pri razmišljaju, ali ostati v Jugoslaviji ali jo zapustiti, pridemo vedno znova do zaključka, da v okviru Jugoslavije ne moremo skoraj nobenega problema rešiti bolje, kot bi ga lahko sami.

Ce pogledamo gospodarstvo, ugotovimo dvoje. Prvič, da jugoslovanski trg ne deluje, in sicer zaradi srbske blokade in zaradi nelikvidnosti. Svoje blago lahko prodajamo samo še v delu Jugoslavije, pa še tam ga pogosto ne morejo plačati.

Druugič, naša zvezna država je izredno draga. O njenem delovanju in s tem o stroških zanje praviloma ne moremo odločati. Ta država deluje sicer na jugoslovanskem povprečju, toda Slovenci moramo za njeno povprečno kvaliteto plačevati kar trikrat več kot povprečen Jugoslovan. Ali drugače, 8 % Slovencev pokriva 24 % zveznega proračuna. Ta država sprejema odločitev in vodi gospodarsko politiko, ki je običajno v nasprotju z interesami slovenskega gospodarstva. Se posebno groba je bila Markovičeva primerjava, da se bomo morali gibati tako hitro (počasi), kot se bo gibal njen najpočasnejši del. To v praksi pomeni, da bodo morali razvitejši deli države pospešeno podpirati razvoj v manj razvitih delih. Vsa dosedanja praksa v času njegove vlade kaže, da je misil s svojo primerjavo resno. Naredil je vse, da se je denar iz razvitejših republik pretakal v manj razvite. Že tako osiromašeno gospodarstvo Slovenije se je tako znašlo tik pred bankrotom.

Vključevanje v svetovni razvoj je nujnost. Danes v svetu kot eno poglavljivih meril za sodelovanje z državami postavljajo demokracijo in spoštovanje človekovih pravic. Pri nas je najočitnejše kršenje človekovih pravic na Kosovu. Ce pogledamo dejstvom v oči, nam je lahko takoj jasno, da tega problema v Jugoslaviji zlepota ne bo mogoče urediti. Srbsko-albansko sovraštvo se je tako razplamelo, da v bližnjih prihodnosti ni rešitve, ce sploh obstaja. Poleg tega se v Srbiji izrazito uveljavlja velesrb-

stvo. Ce pride do popolne povezave velesrbstva z JLA in tako imenovanim Jugosloveni, potem bomo imeli zopet opraviti z državo, v kateri bodo nesrbski narodi zelo zatirani, če bodo še sploh priznani. Opraviti bomo imeli s kombinacijo gospodarskega in narodnega zatiranja hkrati. Za Slovence to pomeni gospodarsko nazadovanje in zmanjševanje pravic pri uporabi slovenščine, ki bo mogoče samo še občevalni jezik prebivalstva.

Nekateri menijo, da je za Slovenijo Jugoslavija izredno pomembna v obrambnem smislu. Ko pogledamo zdajnost, ugotovimo, da nam Jugoslavija praktično nikoli ni pomagala braniti našega ozemlja, niti si nismo po njeni zaslugi karkoli pridobili. Po I. svetovni vojni so bile jugoslovanske usluge pomembne le v odnosu do Italije, medtem ko smo si severno mejo, takšno kot je, izbojevali sami. Na koroškem plebiscitu pa je bila Jugoslavija bolj obremenila kot olajševalna okoliščina.

V II. svetovni vojni je Jugoslavija razpadla kot hiša iz kart. Nakar smo se Slovenci, podobno kot drugi jugoslovanski narodi, organizirali sami in izvedli znameniti osvobodilni boj. Po vojni pa nam Titova Jugoslavija spet ni pomenila prednosti, ampak prej coklo v boju za naše meje, saj je znana Churchillova izjava, da bi dal Trst vsakomur, samo Titovi Jugoslaviji ne. Vse kasnejše napetosti na naših mejah pa so bile posledica zgrešene jugoslovanske politike.

Za nas Slovene je pomembno tudi vprašanje vojske. Jugoslavanska vojska je načrtno urejena tako, da nesrbske narode odbija. 70 let nismo uspeli doseči, da bi Slovenci služili vojsko doma v

svavljeni Slovenije! V Sloveniji bo težko, v Jugoslaviji pa obupno! Zato se odločimo za samostojno in neodvisno Slovenijo! Odločimo se za trdo delo, za upanje, da nam bo kdaj bolje! 23. decembra naj postane naš praznik!

Milan Dobnik

SAVINJČAN

Leto XII — številka 12 — december 1990

Plebiscit za samostojno in neodvisno Slovenijo

Odločamo se za trdo delo, za to, da nam bo kdaj bolje

Plebiscit ali ljudsko izrekanje izvedemo takrat, kadar želimo izvedeti voljo ljudstva o pripadnosti neki državi. Izvajamo ga vedno za različne narode v prelomnem obdobju. Slovenci se sedaj nahajamo v enem takšnem prelomnem obdobju. Izčrpali smo voljo po tem, da bi bili del Jugoslavije. Zato jo želimo zapustiti. Ker je odločitev izredno pomembna, se je sedanje vodstvo, predsedstvo in vlad, odločilo obrniti na ljudstvo, da mu glede tega izreče zaupnico in mu naloži, da to nalogu izpelje. S takšno zaupnico bo sedanje slovensko vodstvo lahko suvereno nastopalo pred lastnim narodom, pred Jugoslavijo in pred svetom. Plebiscit je bil pravzaprav predviden že vso tako imenovano slovensko pomlad. Vprašanje je bilo samo, kdaj ga izvesti. Odlagali smo ga zato, ker smo želeli, da bi Jugoslavijo zapuščali na čim bolj miren način. Pri razvezi smo želeli imeti za sogovornike demokratično izvoljene predstavnike ostalih republik. Glede na katastrofalne gospodarske učinke Markovičeve zvezne vlade, ki vztraja pri nerealnem tečaju dinarja in vedno novem povečevanju zveznega proračuna, in glede na vedno glasnejše vmešavanje ljudi iz JLA v reševanje krize so prišle vse stranke do spoznanja, da se mudi in da je potrebno plebiscit izvesti še letos.

Pri razmišljaju, ali ostati v Jugoslaviji ali jo zapustiti, pridemo vedno znova do zaključka, da v okviru Jugoslavije ne moremo skoraj nobenega problema rešiti bolje, kot bi ga lahko sami.

Ce pogledamo gospodarstvo, ugotovimo dvoje. Prvič, da jugoslovanski trg ne deluje, in sicer zaradi srbske blokade in zaradi nelikvidnosti. Svoje blago lahko prodajamo samo še v delu Jugoslavije, pa še tam ga pogosto ne morejo plačati.

Druugič, naša zvezna država je izredno draga. O njenem delovanju in s tem o stroških zanje praviloma ne moremo odločati. Ta država deluje sicer na jugoslovanskem povprečju, toda Slovenci moramo za njeno povprečno kvaliteto plačevati kar trikrat več kot povprečen Jugoslovan. Ali drugače, 8 % Slovencev pokriva 24 % zveznega proračuna. Ta država sprejema odločitev in vodi gospodarsko politiko, ki je običajno v nasprotju z interesimi slovenskega gospodarstva. Se posebno groba je bila Markovičeva primerjava, da se bomo morali gibati tako hitro (počasi), kot se bo gibal njen najpočasnejši del. To v praksi pomeni, da bodo morali razvitejši deli države pospešeno podpirati razvoj v manj razvitih delih. Vsa dosedanja praksa v času njegove vlade kaže, da je misil s svojo primerjavo resno. Naredil je vse, da se je denar iz razvitejših republik pretakal v manj razvite. Že tako osiromašeno gospodarstvo Slovenije se je tako znašlo tik pred bankrotom.

Vključevanje v svetovni razvoj je nujnost. Danes v svetu kot eno poglavljivih meril za sodelovanje z državami postavljajo demokracijo in spoštovanje človekovih pravic. Pri nas je najočitnejše kršenje človekovih pravic na Kosovu. Ce pogledamo dejstvom v oči, nam je lahko takoj jasno, da tega problema v Jugoslaviji zlepota ne bo mogoče urediti. Srbsko-albansko sovraštvo se je tako razplamelo, da v bližnjih prihodnosti ni rešitve, ce sploh obstaja. Poleg tega se v Srbiji izrazito uveljavlja velesrb-

stvo. Ce pride do popolne povezave velesrbstva z JLA in tako imenovanim Jugosloveni, potem bomo imeli zopet opraviti z državo, v kateri bodo nesrbski narodi zelo zatirani, če bodo še sploh priznani. Opraviti bomo imeli s kombinacijo gospodarskega in narodnega zatiranja hkrati. Za Slovence to pomeni gospodarsko nazadovanje in zmanjševanje pravic pri uporabi slovenščine, ki bo mogoče samo še občevalni jezik prebivalstva.

Nekateri menijo, da je za Slovenijo Jugoslavija izredno pomembna v obrambnem smislu. Ko pogledamo zdajnost, ugotovimo, da nam Jugoslavija praktično nikoli ni pomagala braniti našega ozemlja, niti si nismo po njeni zaslugi karkoli pridobili. Po I. svetovni vojni so bile jugoslovanske usluge pomembne le v odnosu do Italije, medtem ko smo si severno mejo, takšno kot je, izbojevali sami. Na koroškem plebiscitu pa je bila Jugoslavija bolj obremenila kot olajševalna okoliščina.

V II. svetovni vojni je Jugoslavija razpadla kot hiša iz kart. Nakar smo se Slovenci, podobno kot drugi jugoslovanski narodi, organizirali sami in izvedli znameniti osvobodilni boj. Po vojni pa nam Titova Jugoslavija spet ni pomenila prednosti, ampak prej coklo v boju za naše meje, saj je znana Churchillova izjava, da bi dal Trst vsakomur, samo Titovi Jugoslaviji ne. Vse kasnejše napetosti na naših mejah pa so bile posledica zgrešene jugoslovanske politike.

Za nas Slovene je pomembno tudi vprašanje vojske. Jugoslavanska vojska je načrtno urejena tako, da nesrbske narode odbija. 70 let nismo uspeli doseči, da bi Slovenci služili vojsko doma v

Žive naj
vsi
narodi,
ki
hrepene
dočakat
dan.

25.12.1990
dan plebiscita

Moja dežela je naša država
Slovenija

Izjava

Pričujoča izjava je skupna volja in mnenje vseh političnih strank v občini Žalec. Pozivamo vse državljanke in državljanje, vse Slovenke in Slovence in vse tiste, ki čutite Slovenijo kot svojo domovino, da pridev v nedeljo, 23. decembra, na volišča in se odločite »ZA« neodvisno in suvereno državo Slovenijo.

Naša skupna domovina in mi, ki živimo v njej, smo skupaj na razpotju zgodbine, odločamo se v svojem imenu, toda odločamo se tudi za naslednje generacije.

Odločamo se »ZA« predvsem zaradi tega, ker želimo sami odločati o svoji usodi, o dohodku, ki ga ustvarjam, in o usodi naših otrok.

LIBERALNO-DEMOKRATSKA STRANKA Žalec
SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA Žalec
SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA —
LUDSKA STRANKA Žalec
SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI Žalec
SOCIAL-DEMOKRATSKA STRANKA Žalec
SLOVENIJE Žalec
SOCIALISTIČNA STRANKA SLOVENIJE Žalec
STRANKA DEMOKRATIČNE PRENOVE Žalec

Srečno 1991

Umrila je država. Najprej je to začel peti Andrej Šifrer, kasneje otroci, sedaj pa že vsi Slovenci. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jugoslavijo in Slovenijo po vojni. Naredimo inventuro! Saj to delamo ob koncu leta, ali ne? Ko bi pred dvema letoma napovedali dogodek v Sloveniji in Jugoslaviji, bi preprost človek rekel: »Nemogoče!« Ampak nemogoče je mogoče. To ni dokazalo Kovinotehna, to smo dokazali v Sloveniji. Poslavljamo se od enega najtežjih let za Jug

Novoletni intervju

Mnogo smo že, veliko pa še bomo naredili

Novo leto je čas poračunov. Vsakodan rad pogleda nazaj in potegne črto pod minulo delo. Hkrati pa je dober gospodar že zazrt v jutrišnji dan. Profesor zgodovine in geografije, gospod Milan Dobnik, se trudi biti čim boljši gospodar. Medtem ko dela kot žalški župan, še vedno poučuje na celjski gimnaziji. Dela mu tako ne zmanjka. Pa si je kljub temu vzel tudi malo časa, da se je pogovoril z nami nekega deževnega jutra v ponedeljek, ko je bil pred njim zopet eden izmed tistih napornih delovnih tednov.

Gospod Dobnik, kako ocenjujete delo skupščine, od kar ji predsedujete?

»Delo skupščine je bilo v tem času kar uspešno. Pri delu ni prihajalo do večjih nesoglasij, razen takrat, ko smo stranke Demosa predlagale zmanjšanje sredstev za politične organizacije. Sicer pa smo delovali po načelu soglasja, tako da zaenkrat ni bilo potrebno nikakršno preglaševanje. Sicer pa na delovnem redu ni bilo preveč vročih tem, razen razprave o Odloku o obdavčitvi, kjer se je malo zapletlo. Šlo je sicer samo za nekatere nesporazume, se je pa pokazalo, da bo v skupščini dovolj težko delati, saj nima nobena stran v skupščini dovolj velike večine; zbor krajevnih skupnosti je trdno v rokah Demosa oz. Slovenske kmečke zveze podružnice Žalec, medtem pa je zbor združenega dela v rokah opozicijskih strank. Že zaradi te-

ga bomo morali v skupščini vedno iskati kompromisne rešitve.«

Kakšen je odnos med skupščino občine in njenim izvršnim svetom?

»Mi med sabo dobro sodelujemo. Zaenkrat ne prihaja do sporov. Delujemo tako, da v čim večji meri zadovoljimo potrebe vseh, iščemo kompromise, saj na že prej povedano niti nimamo druge izbire.«

Kakšno pa je sodelovanje med strankami, ki so prisotni v občinski skupščini?

»Tudi sodelovanje med strankami, vsaj po mojem mišljenju, ni slabo, saj nimamo izrazitega polariziranja med bivšimi in novimi strankami.«

Kakšno naj bi bilo organiziranje občine in krajevnih skupnosti v bodoče?

»Moje osebno mnenje je, da se morajo občine reorganizirati po zgledu evropskih občin. Kot sem pred kratkim izvedel v Italiji, majhne občine nimajo prihodnost. Podoben trend razvoja se kaže tudi v Franciji. Optimalna občina bi bila velika nekje med 10 in 20 tisoč prebivalci, kar pomeni, da bi bilo treba žalško občino verjetno razpoloviti. Če vzamemo samo komunalne dejavnosti, bi le-te pomenile za majhno občino prevelik strošek, sedanja občina pa je prevelika in tako občanom tuja, saj le-ti ne poznajo občinskih uslužbencev in podobno...«

Omenili ste komunalne

Milan Dobnik

storitev. Kako bo občina v prihodnje financirala le-te v občini in po krajevnih skupnostih?

»Občina bo še nadalje opravljala komunalne storitve preko komunalnega podjetja, ki je organizirano kot javna služba. Potrebna pa bi bila konkurenčnost tudi na tem področju, da bi bile storitve še boljše in cenejše. Na območju krajevnih skupnosti pa bo vsekakor potreben ohraniti iniciativno prebivalstvo, saj sami prebivalci po navadi najbolje vedo, kaj potrebujejo. Pri uresničevanju njihovih potreb pa so pripravljeni tudi sodelovati z delom in sredstvi. Zame je to ena najlepših oblik so-

delovanja prebivalstva pri urejanju skupnih zadev.«

Največjo problematiko predstavlja delo na socialnem področju. Ima občina Žalec pripravljen socialni plan dela v bodoče?

»Ne bi se strinjal, da je največja problematika na socialnem področju. Dobro gospodarstvo je tudi uspešno reševanje sociale, tako da mislimo, da je treba najprej rešiti gospodarske probleme. Pri tem pa lahko občina deluje v zelo majhnem obsegu, saj smo omejeni predvsem s federacijo in malenkost tudi z republiko. Če se bo uresničilo tisto, za kar si skupaj prizadevamo, bi se lahko stanje v občini bistveno izboljšalo. Sicer pa je res, da stanje zaenkrat kliče tudi k resnemu delu na socialnem področju. V občini delujemo po ustaljenih, že sprejetih načrtih, tako da zaenkrat kaj novega nismo sprejemali.«

»Ko sem se poslavjal od gospoda župana, sem mu želel še veliko delovnih uspehov. Saj bo naše življenje le z njimi tudi malo bolj sprejemljivo. Brane Lobnikar

TU SMO — VAŠI SMO

Karikatura: Franco Juri

Sprehod po slovenskem časopisu

Slovenska skupščina je 6. decembra sprejela odločitev, da bo plebiscit 23. decembra 1990. Že nekaj časa pred tem pa so potekale burne razprave o tej, recimoji, najpomembnejši odločitvi Slovencev. Lojze Peterle je v skupščini Slovenije dejal: »Positiven rezultat plebiscita ne pomeni nedeljske karte za odhod iz tega dela Srednje Evrope, pomeni pa prosteske roke, čiste račune, pomen možnost za polet naših ustvarjalnih potencialov in pomeni približevanje Evropi. Prepričan sem, da k novi, kakovostni skupnosti jugoslovenskih republik in narodov najbolj pomaga čimprej europeizirana Slovenija in ne pa preglasovana jugoslovanska provinca.« Sporazum so sklenili tudi politične stranke in v svoji izjavi napisale, da je osamosvojitev in neodvisnost Republike Slovenije temeljna politična usmeritev in cilj vseh političnih strank in skupin, zastopanih v slovenskem parlamentu.«

Socjanje s kriznimi razmerami in odločanje za plebiscit pa poteka v senčni grožnji zveznega obrambnega ministra Veljka Kadijevića. V Sloveniji in na Hrvatskem smo najostreje zavrnili grožnje, da bi uporabili armado za razorozitev enot teritorialne obrambe v obeh republikah in nam tako preprečili izstop iz Jugoslavije. Janez Janša je ocenil, da je cilj Kadjevićevega intervjua v Danasu odvrtačanje Slovencev od tega, da bi glasovali za odcepitev kot tudi podpora srbskim komunistom pred prvimi večstrankarskimi volitvami v Srbiji. Po vojaški dokumenti ni bilo nikogar, 10. decembra smo prež-

Naj dodamo še to, da smo priča popolnemu razprodajanju tovarne Elan v Brnici v Avstriji, saj smuči Elan, še pred letosnjim polomom tako iskane in cenjene, prodajajo že za 99 avstrijskih šilingov. Po koliko pa jih kupujemo doma?

10. decembra 1990 so v Osli Mihailo Gorbacovu podelili Nobelovo nagrado za mir. Na žalost je ni prevzel sam, kajti doma se ukvarja z zelo resnimi problemi — pomanjkanje hrane in nemiri v republikah. Na Poljskem je na prvi vojnih svobodnih volitvah zmagal legendarni voditelj gibanja Solidarnosti Lech Wałęsa. Tudi v Srbiji in v Črni Gori so na prvi vojnih svobodnih volitvah zmagali legendarni politiki in voditelji komunistične struje. Njihovo kolo zgodovine se bo pomaknilo naprej še kasneje kot naše.

Po slovenskem časopisu se je sprehoodila Jasna Rode

Jubilej teritorialne obrambe

22 let dela in uspehov

Podelitev odlikovanj, priznanj in pohval

Teritorialna obramba Slovenije praznuje letos 22 let uspešnega dela na področju SLO in DS. Njena vloga pa postaja v spremenjenih družbenopolitičnih razmerah še pomembnejša. Postajajo slovenska vojska, ki bo morda v prihodnosti nosila pomembnejši delež slovenske suverenosti. Želje po demilitarizaciji so zaenkrat res samo želje, sicer pa bo čas prinesel svoje. Nekako v tem duhu je

kateri so potekala tudi jubilejna slovensnost, na kateri so podelili državna odlikovanja, priznanja in pohvale.

V prostorih žalske Name, kjer je potekala slovensnost, so bili med gosti, poleg članov občinskega štaba TO Žalec, tudi predsednik SO Žalec prof. Milan Dobnik, sekretar sekretariata za LO in DS Anton Vesolak, dobitniki odlikovanj in priznanj ter predstavniki

Zbrane je prisrčno pozdravil komandant TO občine Žalec Adi Vidmajer in nato v kratkih besedah orisal dosedanje delo in prizadevanja TO v občini Žalec od njenega ustanovitve do danes. Posrebe pa je poudaril delo v času od 19. maja letos do danes. Besedo je nato povzel predsednik SO Žalec Milan Dobnik, ki je izrekel pohvalo in zahvalo OŠ TO za vse tisto, kar je storila, še zlasti pa je povabil njeno odločnost v minulih mesecih, ko ni popustila pod pritiski vojaških struktur. Glede demilitarizacije Slovenije pa je dejal, da so to zaenkrat zgolj utopične želje.

Ob koncu slovesnosti je sledila še podelitev odlikovanj, priznanj in pohval. Državna odlikovanja je podelil predsednik občinske skupščine Milan Dobnik. Prejeli so jih: **Franček Satler** — red za zaslug za narod s srebrno zvezdo, **Marjan Golob** — red dela s srebrnim vencem, **Zdenko Terpin** — red za vojaške zasluge s srebrnimi meči, **Damjan Kos** — medalja za zaslug za narod, **Franc Škrabe** — medaljo za vojaške zasluge. Komandant TO Žalec, Adi Vidmajer pa je nato za izjemne uspehe, dosežene pri izvrševanju nalog v urjenju in vzgoji, krepiti moralne enotnosti ter bojne pripravljenosti štabov in enot TO, izročil pohvale Borisu Goliču, Stanetu Lesjaku, Bojanu Drču, Marjanu Volpetu, Jožetu Vebru, Izotku Lazniku, Radu Kováču, Antonu Turnšku, Vinku Jeviču in Romanu Miklavžinu. Za uspešno in prizadetno delo pri izvrševanju nalog s področja SLO in DS za urjenje in vzgojo štabov in enot TO pa je komandant žalskih teritorialcev še izrekel in podelil zahvalo postaji Milice Žalec, družinama Lobnikar in Artelj iz M. Reke ter Ivanu Potocniku. Na religijski svečanosti v Celju, ki je bila nekaj dni prej, pa sta prejela pohvale komandanta TO Zahodnoštajerske pokrajine pa so še prejeli Ivo Volk iz Griž, Peter Helbel s Polzle, Damjan Justinek iz Trnavce, Srečko Džudarič iz Zubukovic in Vojko Hlabeč iz Migojnic.

D. Naraglav

Marjan Golob

terialne obrambe, se morda še bolj kot prej radi spominjam dni in noči, ki sem jih preživel v krogu svojih enot in štaba. Današnji jubilej ponuja vnovično priložnost za kolektivno obujanje spominov. Vsi niso lepi, a sem jih doživel in imajo svoje mesto v moji glavi in srcu. Bilo je veliko lepih, prijetnih, pa tudi manj prijetnih trenutkov. Družina, v kateri sem bil, pa ni ne bo nikoli pozabljena. Priznanje, ki ga dobivam danes, sicer ni vojaško, vendar pa mislim, da je rezultat mojih prizadevanj in prizadevanj meni podobnih sodelavcev za razvoj in napredek TO. Vsesem sem in mislim, da so z mano veseli tudi vsi moji prijatelji.«

ZDENKO TERPIN — dobitnik reda za vojaške zasluge s srebrnimi meči: »Že enajst let sem zaposlen na občinskem štabu za teritorialno obrambo. Moram reči, da smo v tem času doživel mnogo lepih, pa tudi težkih trenutkov, ki so bili v večini primerov posledica slabega vremena s snegom, dežjem, bil je mrz pa tudi vročina, vse to pa nas ni oviral/pri izvajah/nasledja začrtanega programa usposabljanja.«

Franček Satler

nja in krepitve bojne pripravljenosti naših enot. Še bolj kot sicer ostajajo tako lepi spomini na izredno tovarištvo, ki vrlada med našimi teritorialci, še zlasti med predstniki občinskega štaba po vojni formaciji. Izredno dobro sodelujemo in rezultati, ki jih dosegamo, so po moji oceni predvsem plod tega tovarištva in spoštovanja drug drugega. Odlikovanja, ki sem ga danes dobil, sem brez dvoma vesel, pomeni pa tudi obvezno za delo v bodoče. To pa bø na razmere, v kakršnih smo, verjetno še mnogo težje.«

Tako torej dobitniki najvišjih letosnjih odlikovanj v okviru jubileja teritorialne obrambe v občini Žalec. Podobne odgovore pa bi verjetno dobili tudi od vseh drugih. V imenu uredništva Savinjčana vsem iskrene čestitke.

D. Naraglav

NADOMEŠNE VOLITVE ZA ZBOR ZDRUŽENEGA DELA SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC ZA 15. VOLILNO ENOTO

Občinska volilna komisija objavlja na podlagi 116. člena zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89, 5/90 in 10/90) seznam kandidatov za delegate v zbor zdrženega dela skupščine občine Žalec.

Kandidata za zbor zdrženega dela skupščine občine Žalec 15. volilne enote na nadomestnih volitvah 10. 1. 1991 sta:

1. **BERNARDA ČETINA**, 1952, oec., pomočnik direktorja, Interna banka Hmezad Žalec, d. o. o.

Predlagatelj: Interna banka Hmezad Žalec, d. o. o.

2. **STANE MESAREC**, roj. 1951, gradbeni tehnik, Hmezad Inženiring Žalec

Predlagatelj: HMEZAD — Inženiring Žalec

voli se (1) en delegat.

PREDSEDNIK

OBČINSKE VOLILNE KOMISIJE

Milan Bratušek

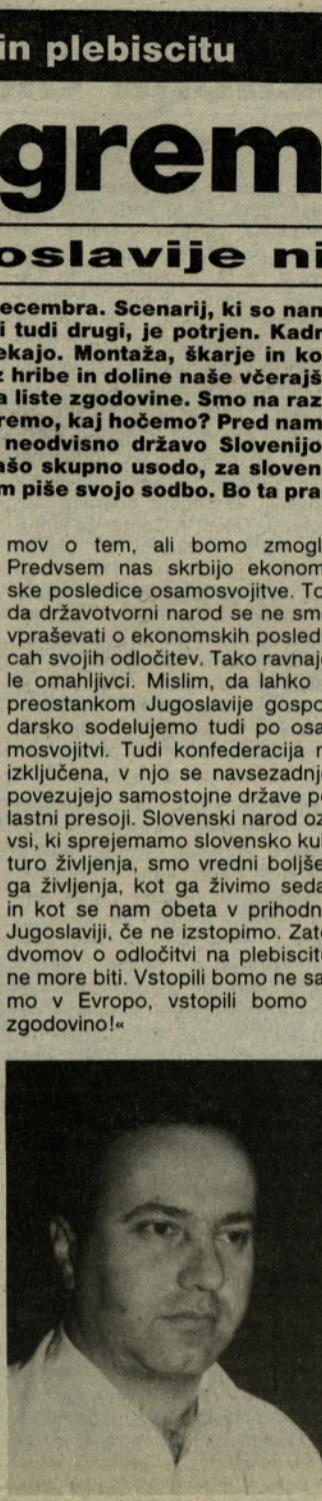
Anketa o ustavi in plebiscitu

Kam gremo — kaj hočemo?

Titove Jugoslavije ni več

Zadnja klapa bo padla 23. decembra. Scenarij, ki so nam ga v veliki meri pomagali pisati tudi drugi, je potren. Kadri dolgotrajnega snemanja se izteka. Montaža, škarje in konec bo vsega. Veter, ki veje čez hribe in doline naše včerajšnje skupne domovine, že obrača liste zgodovine. Smo na res potju, ko se sprašujemo, kam gremo, kaj hočemo? Pred nami je odločitev za samostojno in neodvisno državo Slovenijo, pred nami je odgovornost za našo skupno usodo, za slovenski narod, ki si, po Cankarju, sam piše svojo sodbo. Bo ta prava ali ne?

Odgovor na to vprašanje ni lak. Čas bo pokazal svoje. Dejstvo pa je, da poti nazaj ni. Sicer pa že pregorov pravi: Kakor si bomo postlali, tako bomo tudi spali. Sam plebiscit še ne rešuje skoraj ničesar. Tudi po njem bodo ostali problemi in dileme, kot so danes. Tudi po njem, vsaj na kratki rok, ne moremo pričakovati čudežev, ki bi rešili naše gospodarstvo, odpravili brezposelost, vse večjo revščino itd. Ni pomembno torej samo vprašanje o samostojnosti Slovenije, ampak tudi vprašanja, ali bo življenje v novi državi znosno ali ne, ali bo slovenska država delovala po demokratičnih pravilih ali ne, ali bo uspešno reševala razvojna vprašanja ali ne, ali bo učinkovita ali ne? Torej, če se na plebiscitu odločamo za samostojno in suvereno Slovenijo, mora to hkrati tudi pomeniti, da se odločamo za demokratično in ekonomsko uspešno Slovenijo. In kaj menijo o tem zgodovinskem dejanju nekateri naši občani?

DARKO RUDL, ing. oblikovanja: »Nova slovenska ustava in plebiscit sta trenutno najpomembnejši vprašanji za bodočnost Slovenije. Moje osebno mišljenje o samostojnosti Slovenije je izrazito pozitivno, kajti šele tako bo nova slovenska oblast, dolejšnjem in zavrtu s številnimi neustreznimi zveznimi normativi, lahko sploh začela z bistvenimi potezami, ki bodo vodile k postopnemu izboljšanju slabega političnega in katastrofalnega gospodarskega položaja v Jugoslaviji in Sloveniji. Kratkočrno si od samostojnosti Slovenije in nove ustave ne obetam kvalitetnejšega življenja, kajti sedanje stanje, kot osnova bodoče nadgradnje, je preslabo za kvalitativne premike, srednje in dolgoročno pa je samostojnost Slovenije verjetno sploh edini način za postopen preobrat. Ta bo zahteval še mnoge spremembe in velikanski napor, vendar sem prepričan, da ga bomo Slovenci s samostojnostjo zmogli laže in z manj problemov kot sedaj.«

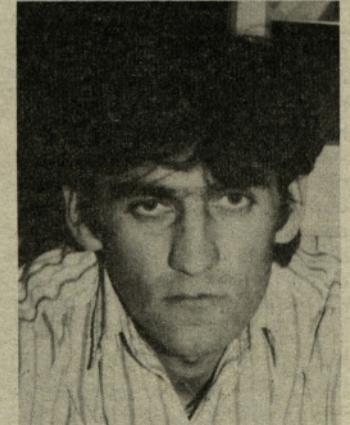
IGOR OCVIRK, študent VEŠ-a: »Plebiscit in z njim povezana morebitna osamosvojitev Republike Slovenije je nedvomno dogodek, ki bo postal v zgodovini slovenskega naroda, pa če ta uspe ali ne. Vesel sem, da lahko tudi sam odločam o dolgoročni prihodnosti Slovenije. S formiranjem lastne države se podajamo na področja, ki nam nišo poznamo, zato tudi toliko ugibanj in dvo-

Hmezad-Kmetijstvo, dipl. veterinar JANEZ ŠKETA: »Smo pred velikim, in mi-

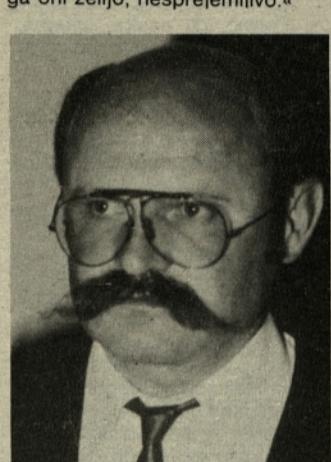
slim, da pred neodložljivim dejaniem. Dileme za plebiscit ni več. Pomisliki, ki sem jih še pred kratkim imel, so sedaj, ko so se vse stranke, vlada in predsedstvo odločili za ta korak, izginili. Počutim se mirnejšega, k temu pa so svoje doprinesle tudi volitve v Srbiji, ki so tehnično prevesile v podporo plebiscitu. Res je, da ni mogočo predvideti vseh negativnih posledic, ki nam jih bo morebitna odcepitev prinesla, vendar čas je že bil, da se državljanji Slovenije odločimo po svoji presoji in pamet ter damo naši vlasti legitimnost za odločanje in sporazumevanje z ostalimi narodi oz. državami v Jugoslaviji. Delam v kolektivu, ki je nacionalno precej mešan in moram reči, da tudi pri njih nisem naletel na pomisleke o plebiscitu. Skrbi jih le, kakšne bodo njihove pravice in če ne bodo naenkrat postali tuji. Mislim, da temu ne bo tako, saj sam plebiscit še ne pomeni odcepitev, če pa jo, potem je morda ta korak nekoliko preuranjen. Res pa je, da kakšnih posebnih možnosti za skupno življenje, glede na dogodke v Srbiji, tako rekoč ni več.«

DRAGAN PAVLOVIĆ, delovodja v Gradiški: »V Sloveniji sem že 22 let in zato mi ni in mi ne more biti vseeno, kako bo. Pravica volilcev vseake republike je, da sami odločajo o svoji usodi. S tega vidika plebiscit podpiram, hkrati pa mislim, da to še ne pomeni odcepitev, ampak možnost za legitimno odločanje slovenske oblasti v pogovorih o nadaljnjem življenju znotraj ali zunaj sedanja Jugoslavije. Nikakor pa se ne bi rad počutil tujca v republiki, v kateri sem preživel že več kot polovico svojega življenja, si ustvaril družino in se na ne kačin asimiliral v slovensko družbo. Upam, da bodo demokratični procesi res demokratični in ne bodo kraljili naših dosedanjih pravic. Ževel bi, da mostovi med dosedanjimi republikami ne bi bili povsem porušeni, saj to za nikogar ne bo koristno. Na vse skupaj gledam način na ekonomskega vidika, saj delam v DO, ki ogromno svoje proizvodnje plasira na jugoslovansko tržišče. Ne vem, če smo zmožni zapreti vrata v ostale dele Jugoslavije in se povsem orientirati proti Zahodu. Mislim, da ne, in zato to tržišče vsaj še nekaj časa potrebujemo.«

DAMIR ŽLIBAR, ing. tekstilno-kemijske tehnologije: »V Sloveniji živim tri leta in imam tu le začasno bivališče, kar pomeni, da nimam volilne pravice. Vsekakor pa sem za pot, za katero ste se odločili v Sloveniji, saj je bilo glede na dogodek minulih mesecov to tudi za pričakovati. Slovenija je že pred časom nakazala pot, po kateri želi iti, tako da so danes pogovori o plebiscitu povsem normalna stvar. To pa še tem bolj, ker ni možno najti sporazuma s Srbijo. Enako se to do-

gaja Hrvaški in problemi so podobni, s tem da je zaradi narodnostne sestave na Hrvaškem korak do osamosvojitve mnogo bolj problematičen kot v Sloveniji. Če se bo Slovenija po uspešnem plebiscitu odcepila od Jugoslavije, verjetno ne bo lahko, vendar pa v perspektivi s tem prihajajo le boljši časi. Minule volitve v Srbiji in Črni gori so pokazale, da je oblast, s katero Slovenija in Hrvaška ni mogla najti skupnega jezika, zopet zmaga in da jim bo to dalo še večjega poleta, tako da bo življenje z njimi, v obliki, kot si ga oni želijo, nesprejemljivo.«

ANTON AJDIČ, gimnazijski maturant: »Sem za plebiscit, tudi v smislu pregovora: Bolje vrabec v roki, kot golob na strehi, sem za suvereno samostojno Republiko Slovenijo takoj, prav tako za čiste račune doma in za eventualno povezovanje z ostalimi deli sedanje Jugoslavije, za čiste račune, morda bomo tako celo postali dobri prijatelji. Bolje pa bomo živeli, ko bomo na vseh nivojih režijo, tako v podjetjih, kot v državnih upravah, zreducirali na minimum, ki bo še zagotovljalo normalno funkcioniranje in bomo vsak zase v vsi skupaj vzeli za svoje, da moramo vsaj sedem (7) ur na dan DELATI. Še tedaj bo vrabec v roki lahko postal golob, oziroma ob še več dela marsikje celo puran!«

Osnutek nove ustave Republike Slovenije je sicer že bistveno krajši, kot je trenutno še aktualna ustava, menim pa, da mora biti nova ustava po možnosti še krajsa, nedvoumno jasna, določati mora le temeljne opredelitev lastninskih, družbenih in vseh drugih razmerij in odnosov v državi, konkretna le do te mere, da bo iz nje mogoče izpeljati vse izvedbenike.

Le tako bo tudi razumljiva in učinkovita in je ne bo treba kar naprej popravljati in dopolnjevati.

FRANI ŽAGAR, profesor: »Razplet volitev v Srbiji in Črni gori kaže, da življenje v skupni državi nikakor ne bo več mogoče. Če smo še prej imeli pomisleke, jih po tem razpletu volitev nismo več. Odločitev je na nas samih, da se izrečemo za samostojno, suvereno in neodvisno državo, ki bo sposobna biti oče in mati svojemu narodu. Uspešen izid plebiscita, o katerem sedaj ni več dvoma, o čemer pričajo tudi javnomnenjske raziskave, pomeni legitimnost naše oblasti pri vstopu v državnosti Slovenije, na drugi strani pa krepi njene pogajalske pozicije v Jugoslaviji in mednarodni skupnosti. Toda sam rezultat plebiscita formalno nikogar — razen slovenske oblasti — ne obvezuje. Po plebiscitu niti Jugoslavija niti svet ne bosta dolžna spoštovati rezultatov in demokratično izražene volje našega naroda. Upam in želim pa, da nas bo

svet priznal. S priznano državostjo imamo tako mnogo več možnosti, da izplavamo iz težav, v katerih se trenutno nahajamo. Sledim razpravi o novi slovenski ustavi. Moti pa me pretirana centralizacija sistema, ki že meji na informacijske čase. Smo že preveč razvajeni, da bi se vračali 40 let nazaj. Čeprav je potreben poudariti, da je bilo, in je še potreben nekatere stvari zaostri.

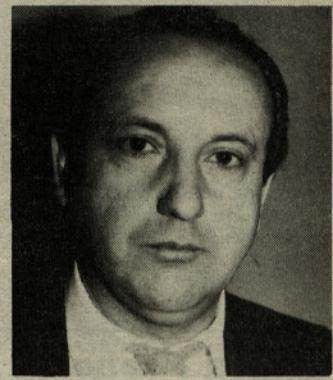
SONJA TURNŠEK, predmetna učiteljica: »Dolgo časa sem bila prepricana, da še obstaja kakšna možnost skupnega življenja, vendar po zadnjih dogodkih, še posebno pa po volitvah, mislim, da res ni možnosti za uspešen dogovor za obstoj Jugoslavije. Iz tega razloga sem za plebiscit in za samostojno, suvereno in neodvisno Slovenijo. Hkrati pa upam, da vsi mostovi ne bodo podrti in da bodo možnosti za sodelovanje vendarle še obstajale. Še zlasti bo to važno na ekonomskem področju, saj smo Slovenci majhen narod, ki je bil v zgodovini večkrat izigran. Vezi z južnimi republikami, so sedaj že močno natrgane, prav pa bi bilo, ko bi ostali v konfederaciji in na ta način ohranili vitalne interese vseh narodov sedanje Jugoslavije. Mislim pa tudi, da nas bo svet, v primeru odcepitve, vendarle priznal kot samostojno državo. To pa še tembolj, saj vidijo, da glede na ukrepe in zakone, ki jih sprejema Srbija, ni mogoče govoriti o demokratizaciji te republike.«

JANJA RAMŠAK, predmetna učiteljica: »Mislim, da je plebiscit odločitev, ki je v danem trenutku nujna, čeprav ne vemo povsem na kakšno pot se odpravljamo. Upam, da je prava in da nas bo prideljal v lepše in bogatejše življenje. Vse skupaj se je že dolgo pripravljalo in sedaj je dozorel čas, ko moramo združiti svoje moči in rešiti tisto, kar se še rešiti da. Samostojnost in neodvisnost Slovenije bo s plebiscitem prav gotovo potrjena, kako pa bomo to znali izkoristiti pa je odvisno od nas samih oz. vlade. Ustava, ki smo jo sedaj nekoliko potisnili ob stran, bo urejala naše življenje in odnose tudi na področje šolstva. Tako kot na drugih področjih, je tudi tu še veliko odprtega. Pričakujemo poenotenje zahteve na ravni republike, da bi se stvari v šolsstvu poenotile in da bo bolj cenej kot sedaj. Večkrat imamo občutke, da ljudje podcenjujejo naše delo, predvsem pa si želimo sami dokazovati z delom, kar nam naj bi ustava tudi omogočila.«

V nedeljo, 23. decembra, bomo torej izrekli svojo voljo in oddali svoj glas za samostojno, neodvisno in suvereno državo Slovenijo. Izid bo prav gotovo pozitiven, to pa poleg vseh javnomnenjskih raziskav, nakazuje tudi ta pričujoča anketa.

Mnenji o ustavi

Slavko Košenina

Osnutek nove Slovenske ustanove na široko opredeljuje pravice in svoboščine človeka in državljanov, manj pa se dotika uresničevanja interesov in potreb občana v okviru lokalne samouprave. Več o tem pa Slavko Košenina sekretar občinskega sekretariata za občno upravo in notranje zadeve.

»Z občino kot lokalno samoupravo naj bi v naš politični sistem ponovno dobili institucijo, ki jo v demokratičnem svetu stejejo za temelj vsakega demokratičnega režima. Moč svobodnih narodov naj bi bilo ravno v njihovih občinah, to je osnovno izhodišče vseh naprednih družbenih gibanj med drugim tudi Listine Evropske skupnosti o lokalni samoupravi iz leta 1985.«

Ustava uvaja nazaj klasično občino, za izvajanje nalog, ki so bistvenega pomena za uresničevanje interesov in potreb občanov na področju kjer ti bivajo in živijo. Občina mora biti bližu ljudem, biti mora tam kjer se pojavijo skupni problemi. Občina mora imeti zagotovljene lastne dohodke, oblikuje pa se v mestu, naselju ali skupini naselij, ki predstavljajo lokalno skupnost, kot bivalno in živiljenjsko skupnost prebivalcev.«

In kaj lahko pričakujemo po sprejetju nove ustave na tem področju?

»Prav gotovo bo prišlo do nova teritorialne razdelitve občin, predvsem pa se bo povečalo njihovo število. Seveda pa se ob tem postavlja vprašanje, ali je potreben poleg občine oblikovati še eno teritorialno skupnost za širše območje, ki je opravljalo javne naloge širšega pomena za območje več občin. Osnutek ustave ne govori o krajinskih skupnostih, zato bi bilo smorenje opredeliti možnost ustanavljanja krajinskih skupnosti kot oblike svobodnega povezovanja ljudi v posameznih krajih in zaselkih.«

D. N.

Peter Bekeš: Razprave o novi slovenski ustavi, ki so se in se še vrstijo po vseh krajih republike, je sedaj zasenčil plebiscit o slovenski suverenosti. Tudi v naši občini ni nič drugače. Ob obisku Petra Bekeša, ki so ga v goste povabili žalški prenovitelji, pa so bila ustavna vprašanja vendarle v ospredju. Vprašanja so se načala tudi v osnutku ustave premo dorečena vprašanja o krajinskih skupnostih, ki naj bi dobile nov status ali bile celo ukinjene. Kaj o tem meni Peter Bekeš, član stranke demokratične prenove, pa smo zvedeli v razgovoru po končani razpravi.

»Mislim, da si krajinska skupnost in občina ne konkurirata. Ustava res sprošča pogoje za ustanavljanje občin, kar je tudi prav, saj s tem dopušča krajnam, da se odločajo, kakšno občino želijo imeti, seveda pa morajo imeti tudi na materialne posledice svoje odločitve. Kjiju vsemu pa mislim, tudi če se bo število občin podvojilo ali celo potrojilo, da nikakor ne morejo nadomestiti krajinske skupnosti. Teh je v Sloveniji preko 1200 in zlasti tiste na podeželu imajo neprecenljivo zastuglo za razvoj in napredek slovenskega podežela v zadnjih dvajsetih letih. To je bil namreč tisti sektor lokalne uprave, v katerem se država praktično ni mesta, razen na področju SLO, ki je KS nlagala vrsto neprijetnih in dragih administrativnih nalog. Krajani so tako imeli možnost sami odločati o vsem in s tem tudi zagotavljati sredstva za svoje potrebe. S tem je bil sproščen pomemben ustvarjalni potencial, ki je posmenil hitrejšo razvijanje komunalne in prometne infrastrukture v slovenskih naseljih, neodvisno od volje takratne občinske oblasti, pokrajine ali republike. Ta izkušnja kaže, da bi bilo to možnost škoda ukiniti. Minimum koreknosti, ki ga jaz pričakujem od nove ustanove, je, da bo ta možnost vsaj dopuščena, da se ljudje sami odločajo kako in kaj želijo v bodoče s KS.«

D. N.

Ustava ne sme omejevati razvoja

Stranka demokratične prenove je v dvorani Gasilnega doma pravila javno razpravo o osnutku nove slovenske ustawe. Strankine po glede in pripombe na ustavo je uvodoma podal Peter Bekeš. »Ustava mora vzpodobljati in razvijati ustvarjalnost, kar je pogoj za razvoj države. Razvoj pa mora temeljiti na zasebnosti in tržni ekonomiji. Soupravljanje in delovanje sindikata mora zagotoviti delavcu pravice in socialno varnost, standard moramo ohraniti vsaj na sedanjih ravnih. Stroške države moramo precej zmanjšati. Organiziranost in dejavnost krajevnih skupnosti je treba posodobiti in racionalizirati, vendar pa je to obliko organiziranja krajanov treba ohraniti, saj se je pokazala kar uspešno,« je uvodoma poudaril Peter Bekeš.

V razpravi je bilo slišati precej vprašanj in pripomb, ki so se nanašale na ustavo in plebiscit. Sicer pa so si bili glede plebiscita enotni, da se zanj moramo zavzeti vsi Slovenci.

Komentar

Evropa zdaj

Pogoji gospodarjenja so tudi žalško gospodarstvo pripeljali v bo za preživetje. Domači trg se zapira, izvoz ni vzpodbuden, družbenne obremenitev pa se še kar povečujejo. Cene monopolistov rastejo in tako je vsakršno uspešno gospodarjenje nemogoče. Kriza, s katero se srečujemo že nekaj let, je dosegla vrelično točko. Markovičev gospodarski program — up zadnjih let, se podira in so mu šteti dnevi. Sedaj bomo zastavili zadnjo karto s plebiscitem. Sami bomo morali biti kovači svoje sreče, izgovori na federacijo bodo morali v pozabu. Z lastnim znanjem in kadri bomo morali zaplatiti v derč evropski tok. Pravilo, da najprej splavaš, če te nekdo vrže v vodo, bo veljalo za vse, ki še želijo ostati pri življenju. To pa je seveda le ena plat medalje, druga je namreč država, ki bo morala končno zagotoviti pogoje, v katerih bo možno živeti v Evropi. Zmanjšanje obremenitev gospodarstva in tudi vmesovanje v gospodarstvo, vključno s kadrovsko politiko, pa je drugi pogoj, brez katerega poti v Evropo ne bo. Tudi v preteklosti smo doživljali zgodovinske trenutke, verjeli v obljube in upali v boljše življenje, pa je vedno bilo preveč če-jev. Plebiscit je dogodek, na katerega smo čakali celo stoletje. Samostojnost in neodvisnost sta temelja naše perspektive, na tem bomo morali graditi življenje z drugačnim pristopom in delom. Kakovost dela bo garancija za boljše življenje. In če smo se odločili za Evropo zdaj, potem se moramo podvzeti. Poti nazaj ni. Ne bo lahko, zagrabiti bo treba z vsemi silami in če vemo zakaj, bomo tudi to zmogli. Delo, poštost in humanost nas bodo morali spremljati, pa bo lažje.

jk

Dr. Julio Quari, profesor na Mirovni univerzi Združenih narodov v Kostariki, ki se je zadnji čas mudil v Sloveniji, je dejal: »Povsod so sami spomeniki vojaškim herojem.« Josip Županov, spštovan sociolog, pa je že v šestdesetih letih ugotavljal, da je v Jugoslaviji zelo visoko vrednoten »herojski kodeks«, ki bi mu v novem času lahko dodali še »rambovskega«. Zvesti gledalci TV Slovenije smo bili počaščeni, ko smo lahko v eni najbolj gledanih oddaj te televizijske mreže spoznali, da je brzostrelka MGV 176 »orožje časa, ki prihaja«. Avtor slogana je ali doma nekje iz Blížnjega vzhoda ali pa je stavek preprosto prepisal iz kakega zapisa, ki datira v čas iznajdbe smodnika.

V novem osnutku slovenskega Zakona o obrambi in zaščiti je stvar napredovala v novo kvaliteto: o zbranimi zadavami se bo odslej ukvarjala le država, tako da bo civilna družba osvobojena te obremenitev. Proses demilitarizacije pa ima dvojno možnost razvoja. Najprej lahko govorimo o »prevrednotenju vrednot«, če pa demilitarizacijo pojmemojmo kot odločitev, da bo država v doglednem času odpravila vojaški aparat, vojaško industrijo in sklenila mednarodne mirovne pogodbe,

pa je stvar še bolj zapletena. Dr. Quan meni, da je sedanost čas kolektivne varnosti. »Danes so države postale garancija, da ena država ne bo napadla druge. Če nimaš vojske, dobis ogromno podpore po svetu. Cel svet se postavi na twojo stran.« Profesor Quan je v intervjuju za slovenski tehnični Mladina dejal: »Kdo pa bo napadel Slovenijo brez vojske, ko cel svet gleda na Vzhodno Evropo in še posebej na Jugoslavijo? Podobno radikalno stališče v Sloveniji zastopajo liberalni demokrati, Zeleni in Center za kulturno miru in nenasilja. Dr. Dušan Plut, član predsedstva RS, ugotavlja, da bi ob zagotovljenem mednarodnem statusu Slovenije morala državno mejo varovati policija, teritorialna obramba pa bi ostala paravojaška institucija, ki bi se v »prehodnem obdobju« ukvarjala z zaščitnimi, nevojaškimi vprašanji in bi se pri svojem delu povezovala s civilno zaščito.

Mag. Pavle Čelik, šef slovenskih miličnikov, misli, da bi lahko 4000 vojakov, ki danes varujejo mejo v Sloveniji, nadomestili s približno 400 miličniki. »Preden pa se želimo odreči vojski, se moramo najprej opredeliti za neutralno vlogo Slovenije v Evropi in si pridobiti ustrezni mednarodni status.« Zoran Thaler, namestnik zunanjega ministra, je na pariški mirovni konferenci poskušal predstaviti nekoliko bolj umirjeno stališče, ki bi ga lahko strnili v načelo: vojska ne sme in ne more intervenirati v notranje politične zadeve.

Anton Lah, pomočnik ministra za industrijo in gradbeništvo, pravi, da se z vojaško industrijo v Sloveniji ukvarja 60 podjetij, kar pomeni 8000 zaposlenih, in letno med 150 in 300 milijon dolarjev prometa. Po Lahovem mnenju je konverzija (preusmeritev vojaške industrije v civilno) sicer možna, vendar bi to zahtevalo denar in čas. »Moje osebno mnenje je, da bi demilitarizacija prinesla škodo.« Prof. dr. Anton Bebler, člo-

vek, ki je dolgo veljal za enega najspodbnejših za obrambnega ministra in je v čudnih partijskih kalkulacijah izvzel, podpira demilitarizacijo v smislu odprave miliitarizma. Osebno pa mu je najbližji koncept oborožene nevtralnosti. Slovenija bi tako za obrambo dala približno 2,5 do 3 odstotke narodne dohodka, kar pa je skoraj za polovico manj, kot daje danes v jugoslovanski vojaški proračun.

Ekipa Lojzeta Peterleta je pojem demilitarizacije sprejela zgolj deklativno oziora kot »vprašanje političnega prestresa«, kakor temu pravi Vika Potočnik, ki vodi skupščinsko komisijo za mirovno politiko. Dr. Dušan Plut poudarja, da gre pri demilitarizaciji za proces in ne za enkratno dejanje in »... da ne smemo začetek tega procesa premikati naprej, v »boljše čase«, temveč, moramo začeti s tem precesom sedaj.« In prav proces demilitarizacije lahko v Sloveniji začnemo zelo inovativno.

Ljudje, Slovenci pa še posebej, smo radi teatralični in mnogokrat govorimo o nekih trenutkih kot o zgodovinskih, usodnih, potrebnih enotnosti. Take izjave slišimo od raznih političnih veljakov, ponavljajo jih na televiziji in na radiju, vsekakor pa ne bi smeli prizaneti tistim, ki kakor pravi Slavoj Žižek, vsaj med vrsticami očitajo zagovornikom demilitarizirane Slovenije, da so potencialni izdajalci, ki hočejo »Slovenijo nemčno izročiti pohotnim južnjakom.« Tisti sposoben komunizma odpraviti, si drugega režima tudi ne zaslubi, pravijo pa tudi, da ima vsak narod tako vlado, kot si jo izvoli meti.

Brane Lobnikar

(De)militarizacija Slovenije

Janez Kraner:

Slovenci v tujini vas podpiramo

»Domov sem prišel tudi zaradi plebiscita, seveda bom glasoval za. Dogajanja v Jugoslaviji redno spremljamo, podrobneje pa so nas o nameri Slovenije obvestili vaši predstavniki, ki so nas obiskali v Kanadi. Tudi Slovencem v tujini nam ni vseeno, da je naša domovina tako obučala. Marlivi Slovenci si tega niso zaslužili. Prepričan sem, da se je samostojna Slovenija sposobna izvleči iz težav, z vlaganjem kapitala smo pripravljeni pomagati tudi mi. Pričakujemo, da bo sedaj tudi zakonodaja vzpodobljala iniciativo in kapital zasebnikov, to pa bo zanesljivo garancija za gospodarski preporod Slovenije,« pravi Janez Kraner, ki že 23 let živi v bližini Toronto v Kanadi.

Zbor socialistov

V prostorih občinske matične knjižnice so se sestali člani Socialistične stranke in ustanovili območni odbor Žalec. Ustanovni zbor sta pozdravila tudi Viktor Žakelj in Milan Dobnik. Milan Zupanc, dosedanjši predsednik OK SZ, je uvodoma ocenil delo v predvolilnem in volilnem obdobju. Dejal je, da se je članstvo po volitvah razšlo in da z volilnim izidom ne morejo biti zadovoljni. Sicer pa socialistična stranka na novih programskih osnovah pridobiva vedno več novih članov in simpatizerjev, za to so se odločili za ustanovitev območnega odbora. Viktor Žakelj je v razpravi poudaril, da bo stranka organizirana kot podjetje, to pa mora imeti svoj program, živiljenjski prostor, članstvo in finančna sredstva. Stranka pripravlja socialni program, ki ga v teh težkih gospodarskih razmerah še kako potrebujemo, pravi Viktor Žakelj. Milan Dobnik je podprt dejavnost stranke, ki lahko precej prispeva k razvoju demokracije, za katero se zavzema Demos.

Po ustanovnem zboru območnega odbora Socialistične stranke, je Viktor Žakelj odgovarjal na aktualna vprašanja še zlasti o plebiscitu in ustavi.

jk

Poročilo o zbrani pomoči

V neurju, dne 1. 11. 1990 je bilo poplavljениh 243 družin s 630 člani. V tem kriteriju so zajete družine, ki so imele poplavljene stanovanjske prostore — prostore, v katerih so bivali.

V začetni fazi individualnega popisa po gospodinjstvih je sodelovalo 24 aktivistov RK iz vseh prizadetih KS.

RK je takoj po neurju po Radio Celje objavil obvestilo, da sprejema pomoč in uvede dežurstvo. Občani so se množično odzvali in do 7. 11. 1990 smo zabeležili 63 darovalcev pohištva, gosp. aparativ, posteljnino, neposredno na sedež OORK pa so prinašali oblačila. Že 5. 11. 1990 je pričela dotekatiti tudi pomoč iz ostalih delov Slovenije, ki pa še vedno prihaja.

Pomoč smo prejeli od:

Skup. RKS

350.000,00 din, 2 kamiona s pohištvtom, 60 jogiev, štedilniki, zodejmi in posteljnino;

RK Jugoslavije — RK Novi Beograd

(8. 11. 90) 80 odev;

OORK Sežana

181.951,60 din, kamion z ozimnicami (krompir, krma, fiol, olje, mast, korenček), posteljnino in oblačila in nam se obljubljajo pomoč;

OORK Lendava

1 kamion ozimnice cca 10 ton (krompir, koruza, pšenica, fiol);

KO RK Bohinjska Bistrica

147.142,00 din, 1 kamion pohištva, posteljnino, gosp. strojev, štedilnikov, peči na trdo gorivo, jogieve in oblačila;

OO RK Koper

1 kamion z gospodinjskimi aparati, pohištvtom, posteljnino, peči na trdo gorivo, posteljnino, obutvijo in oblačila;

REK Velenje

105 ton premoga;

FARMACOOP Novi Sad

1080 jajc;

NEOPLANTA Novi Sad

mesni izdelki v vrednosti 10.000,00 din;

KOLINSKA Ljubljana

200 paketov Kolinske;

KRANJSKE MLEKARNE

198 kg sira;

KOM. STAN. PODJETJE II. Bistrica

gradbeni material v vrednosti 5.000,00 din;

JUB Ljubljana

2040 kg jupola;

CEMENTARNA Trbovlje
200 vreč cementa 10 t;

SUKNO ZAPUŽE

posteljnina in brezrokavnik;

KRAJANI KS TABOR

3.400,00 din, organizirana akcija zbiranja ozimnice in

zbrali so cca 2.000 kg, vse pa so razdelili med prizadete v svojem kraju;

KRAJANI CENTER LESCE

60 kg moke;

SEKRETARIAT LO in OŠTO Žalec

vsak po 1 dan pomoč v prevozu;

SAVINJSKI MAGAZIN ŽALEC

nudil skladščenje;

HMEZAD Transport

brezplačen prevoz s kamionom, 2 dni;

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE ŽALEC

nam je organiziral fizično pomoč, in sicer nezaposlene

moške delavce, tako so trije delali do 27. 11. 1990 pri

razdeljevanju pomoči, od 4. 12. 90 pa dela eden s šoferjem, žensko pomoč za urejanje skladšča oblačila.

Vsa zbrana pomoč se je razdelila po seznamu potreb

in se še bo delila, ker materialna in finančna pomoč še vedno prihaja, ravno tako naraščajo potrebe.

Do 10. 12. 1990 smo razdelili vso prispevo darovanega

blago iz finančnih sredstev — **679.093,60 din**, kolikor

samo jih do 10. 12. 90 na naš žiro račun prejeli. Za potrebe prizadetih v poplavi smo nabavili:

16 ton krompirja,

5 ton jabolka,

5600 m² talnih oblog — topli pod Juteks,

169 ton premoga,

2000 l olja.

Iz teh sredstev smo poravnali stroške prevoza pomoči

po KS in prevoza premoga, stroške malic delavcev. Denarnih pomoči nismo

Poslovno stanovanjski center

V Žalcu so pričeli graditi poslovno stanovanjski center. Izvajalec gradbenih del je Gradis, gradbeno podjetje Celje, in sicer po sistemu gradnje za trg. Objekt bo lociran na zemljišču med Kardeljevo in Aškerčeve cesto ter med avtobusno postajo, trgovskim objektom Nama in vzgojnovarstvenim zavodom.

Sestavljen je iz več enot. Štiri poslovno stanovanjske lamele bodo razvrščene tako, da bodo povezovale južni, starejši del naselja s severnim, novejšim delom, tako da se bo med novozgrajenim nizom in obstoječo avtobusno postajo ter blagovnico Nama oblikoval večji prostor s podobo manjšega trga, s katerega bodo dostopni v lokale v pritličju lamele.

Vzhodni del med vzgojnovarstvenim zavodom in novimi objekti bo namenjen predvsem za potrebe prometnega in peš dostopa do stanovanj ter napajanja lokalov.

Jugovzhodno od niza štirih lamele ob pločniku Kardeljeve ceste bo objekt Ljubljanske banke. V pritličju vseh lamele so predvideni manjši lokalni, med katerimi bodo tudi poslovni prostori Zavarovalne skupnosti Triglav, prodajalne Borovo, zlatarstvo, optika, razne trgovine, nekaj bistrojev ipd. Za nakup teh lokalov so že sklenjene s kupci predkupne pogodbe, razen za poslovne prostore, ki so v prvih drugih etažah prve lamele in jih je možno še kupiti. Ti prostori so zelo primerni za razna predstavnštva, pisarne ipd. V ostalih etažah druge, tretje in četrte lamele bodo enosobna, dvosobna in trisobna stanovanja z orientacijo prostorov vzhod—zahod.

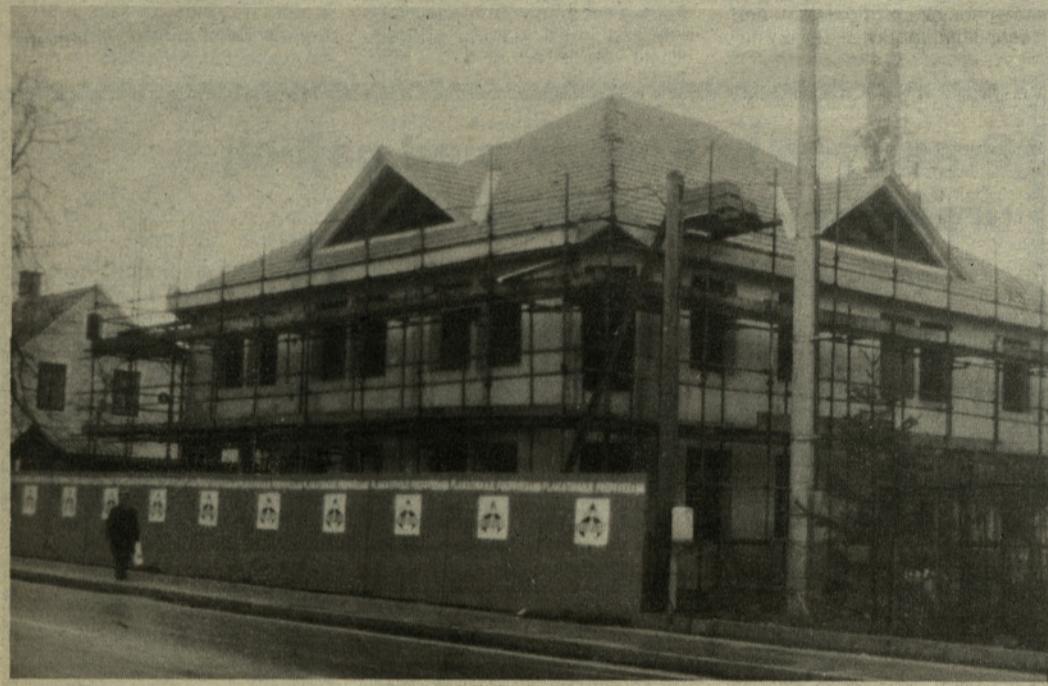
Zaradi obsežnih predhodnih del (prestativitev obstoječih komunalnih vodov, rušitev treh stanovanjskih objektov in zgraditve treh nadomestnih objektov), ki vplivajo na ceno m² stanovanja in lokalov, se je pričetek gradnje ne-

koliko zamaknil, vendar je rok do končanja celotnega kompleksa zelo odvisen od prodaje stanovanj. V kolikor bodo stanovanja prodana v letu 1991, bo možno celotno zazidavo dokončati v tem letu, sicer se bosta lamele tri in štiri gradili v prvi polovici leta 1992.

Projekt je delo dipl. ing. arch. Jožeta Kopitarja z RC Celje, ki je celotni novi kompleks zamislil tako, da bo ta tvoril blago povezano med starim delom naselja na vzhodu in jugu ter novejšo zazidavo na severu mesta in hkrati ustvaril na tem mestu živahno središče — srce mesta.

Vse informacije o nakupu še razpoložljivih prostorov lahko dobite pri Gradisu — gradbeno podjetje Celje, na telefonu 26-634.

Zelimo vam prijetno praznovanje in srečno 1991!

Aero je ustanovil mešano podjetje

Aero ARM bo izdeloval visoko kvalitetna lepila in UV lake

Podjetje Aero Celje je v Šempetu, v nekdanjem tozdu Kemija Šempeter, ustanovilo podjetje v mešani lastnini. Aero je ustanovilo podjetje skupaj z nemškim partnerjem Karлом Hermanom Ritterjem in s Harrym Matternom. Ime podjetja v mešani lastnini je Aero ARM, podjetje za izdelovanje kemičnih izdelkov, sedež pa ima v Šempetu. Osnovni kapital podjetja znaša 2,1 milijona dinarjev. Nemška partnerja vlagata v podjetje stroje in naprave v vrednosti 700.000 dinarjev vsak, Aero pa vlagu v družbo 702.100 dinarjev v gotovini. Delež družbenikov je tako naslednji: Ritter 33,3 %, Mattern 33,3 % in Aero 33,4 %. V pogodbi, ki so jo že

podpisali, je zapisano, da o pomembnejših odločitvah odločajo le s soglasjem. S tem je tudi dosegren vpliv Aera na vsa pomembnejša vprašanja. Aerova partnerja zagotavljata tudi pravilnost tehnologije in ekološko neoporečno proizvodnjo.

Aeroovo vlaganje v proizvodnjo lepil, premazov in lakov pomeni povečanje v posodobitev proizvodnih zmogljivosti ter organizirano učinkovite proizvodnje visokokvalitetnih lepil, primerja, release in lakov na osnovi tujega znanja. Kar četrtno proizvodnje podjetja nameravajo izvoziti. Z razširjenim proizvodnim programom pa bi se izboljšal tudi Aerov plasma doma, saj večino izdelkov

podjetja Aero ARM sedaj izvaja v Jugoslavijo. Podjetje, v katerem bo zaposlenih pet delavcev, bo najprej proizvajalo le lepila, primerje, release in UV lake, kasneje pa so dodatne razvojne možnosti zelo raznolike. Proizvajali bi lahko še samolepilne trakovje, pisarniški in šolski program, samolepilni material za večkratno odlepiljenje, samolepilne etikete brez silikonskega papirja, dekorativne samolepilne folije in lepilo v spray dozah.

Predvidevajo, da bo podjetje Aero ARM začelo delovati v začetku naslednjega leta oziroma takoj po registraciji.

Jasna Rode

DIMNIKI ZA POLJSKO

Sigma iz Zabukovice je prejšnji teden dokončala štiri dimnike sigmaterm v skupni dolžini 60 m. Gre za trošljom montažni dimnik. Do končne stopnje ga izdelajo v tovarni, sestavljajo pa ga segmenti, iz katerih je možno oblikovati dimnik različnih dolžin in tipskih premerov. Vrednost tega izvoza je sto tisoč DEM, kar je za Sigma kar lep posel.

Na sliki: Še zadnji pregled, preden so jih naložili na poseben kamion.

T. TAVČAR

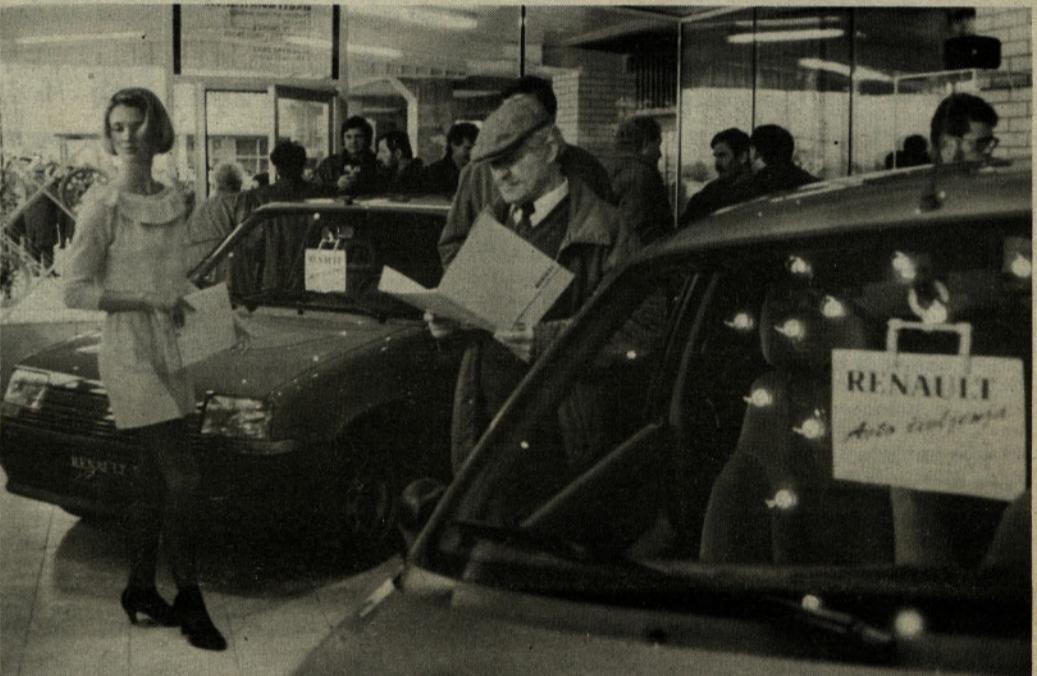

ŠTORMAN in DROLČEVA pred staro lajno v gostišču pri ŠOFERSKI MAMICI. EDI MASNEC

Štorman na Vranskem

V Ločici pri Vranskem je v teh dneh znani gostinec iz Šempetra prevzel od Štefke Drolc gostišče Pri Šoferski mamici. Ta, nekdaj zelo priljubljena gostilna, ki se je ponosa z izvrstno hrano, ima kar 110-letno tradicijo. V zadnjem času je bila zaradi bolezni lastnika

ce zaprta. Štorman pa se je odločil, da tradicijo stare slovenske gostilne nadaljuje. Na jedilniku bodo še vedno ribje specialitete, golaž, jabolčni zavitek in drugo. V rekordnih treh tednih jo je popolnoma preuredil in zaposilil 8 novih delavcev. Kot je sam povedal, so njegove sposobnosti še precej neizkoriscene in ŠOFERSKA MAMICA ni zadnja v verigi odličnih slovenskih gostišč, ki bodo oz. že nosijo blagovno znamko ŠTORMAN.

AVTO ŽIVLJENJA V LEVČU. Jože Podmiljšak je v Levcu odpril najsodobnejši salon avtomobilov priznane znamke Renault. Poleg nakupa novega avtomobila, nudijo tudi nakup rabljenih avtomobilov in še servis. Skratka, Jože Podmiljšak, nudi vse kar si kupci želijo. E. Masnec

NINA V ŽALCU. Zasebno podjetje Sanles iz Žalca, ki ima že prodajalni s pohištvo na Polzeli in v Kozjem, je pred dnevi odprlo v Žalcu prodajalno Nina, v kateri se je izneverilo svojemu dosedanjemu prodajnemu programu. V njej namreč ponujejo uvoženo blago, in sicer od izdelkov iz kristalnega stekla, igrač, parfumov, žganih piščak, perila, posteljnina, prtov in raznih drugih okrasnih predmetov ter bižuterije, ki smo jo do sile kupovali v brezbarinskih prodajalnah, ki jih v zadnjem času na veliko zapirajo. Lastnik prodajalne Rudolf BRAČUN je dejal, da je s to prodajalno in ponudbo v njej hotel zapolnil vrzel, ki je nastala prav zaradi zapiranja brezbarinskih prodajal, v katere smo bili navajeni stopiti po blago za domače potrebe, velikokrat pa smo tam našli tudi darila za razne priložnosti in spominke. Z razstavljenim blagom, ki je sveda tudi naprodaj tako usmeritev tudi potrjuje. Na sliki del zelo okusno urejene prodajalne.

T. TAVČAR

Pelikan v Preboldu

V prostorih nekdanje brezbarinske prodajalne v hotelu Prebold so pred kratkim odprli zasebno trgovinico, ki je namenjena predvsem otrokom. V njej je mogoče kupiti oblačila za otroke vseh starosti in igrače, v Pelikanu, kot se trgovina imenuje, pa prodajajo tudi darila za vse priložnosti. Cene so nizke in tudi zato je obisk kar dober. Prodajalna Pelikan je odprta vsak dan od 9. do 13. in od 15.30 do 19. ure ter ob sobotah dopoldne. Prebold tako postaja vse bolj zanimiv tudi kot nakupovalni kraj, saj lahko ljudje od drugod izkoristijo tudi poceni nakupe v industrijskih prodajalnah MIK in Črne mačke, nato pa običejno še prodajalne Pelikan.

Ljubo Korber

Prebujena Trnuljčica

Hotel Prebold kaže novo podobo

Slaba ponudba, upad gostov, nezanimivi aranžmaji in še bi se našlo kaj negativnega, so bili simptomi slabega delovanja Hotela Prebold v zadnjih letih. Da pa ni vse skupaj za odpis, nam v zadnjih nekaj mesecih skuša do kazati mlada upraviteljica tega hotela, ki si je svoje znanje nabrala v Dobrni, zadnje leto pa se je gospodinskega posla privajala tudi v visokokakovostnih restavracijah Napoleon v Piranu, Portorožu in v Republiki Avstriji. Petra Jakovlevič je v glavnem turistični objekt v Preboldu vnesla nov nemir kar je najbolj pomembno — novo kvaliteto ponudbe.

»Odročili smo se, da bomo hotelu vrnili življenje,« nam je povedala takoj na začetku. Tako so v kratkem času obnovili deset hotelovskih sob, jih popolnoma novo opremili, izboljšali so kadrovsko zasedbo, opravili spremembe v kuhinji, v prizipu pa je nov jedilni list. Povsem nekaj novega pa je organiziranje prodajnih razstav ruskih slikarjev v avli hotela. Tako bomo lahko v kratkem spo-

znali tudi same umetnike, ki bodo s svojimi umetniškimi deli prihajali v Prebold, kjer bodo v organizaciji hotela potekale tudi slikarske delavnice. Trenutno pa je top ponudba Hotela Prebold tajska kuhinja, ki jo je v sodelovanju s Hmezadom opravlja skupina gostinov iz Bangkoka. V avli hotela pa je pred kratkim odprla svojo trgovinico Pelikan tudi Irena Vedenik, ki vam lahko v svoji ponudbi izredno ugodno proda vse od kavbojk pa do boljšega pisalnega pribora. Ob koncih tedna v hotelu prirejajo plese s skupino Mr. Paul, v avli pa naj bi v kratkem uredili še dve manjši trgovinici. Hotel Prebold naj bi v kratkem zopet začeli obiskovati individualni gostje, ki bi jim s kvalitetno ponudbo lahko polepšali bivanje v kraju pod Žvago.

Tisto, o čemer pa se zadnji čas največ govorji v Savinjski dolini, pa se nahaja v kletnih prostorih. Uspešna poslovneža Sonja Jurčič v Borut Podlinšek sta v prostorih nekdanje diskoteke Alibaba ter kegljišča odprla visokokava-

liteten, objekt z zaščitnim imenom INTER Club. V sklopu Inter Cluba deluje nočni klub, mini casino ter fitness studio. Najbolj pa je zanimiv odpiralni čas: vsak dan od 16. do 24. ure, razen ob petkih in sobotah, ko je nočni bar odprt od 22.00 ure pa do 05. ure naslednjega dne. Tako bodo lahko gostje, ki si želijo gostinskih uslug najvišjega kakovostnega razreda pozno v noč, uživali ob plesni glasbi, erotičnem programu ter plesnih predstavah Kazine iz Ljubljane in končno dobili tisto, kar smo zmanj iskali še pred kratkim po celi Sloveniji. Če pa hočete najdaljšo noč v letu preživeti v tem, trenutno enem najboljših klubov te vrste v Sloveniji, morate pohititi z rezervacijo. Število obiskovalcev je omejeno, ponudili pa vam bodo izbrane hladne jedi v obliku ruskega bifeja.

Za Hotel Prebold si končno upam trditi, da je vreden obiska, saj boste lahko na enem samem mestu zadovoljili različne želje.

Brane Lobnikar

Internacionalna kuhinja

Gastronomskih užitkov ne bo manjkalo

V minulih dneh je kuhinja hotela Prebold doživelu konjeni spremembe, tako v kadih kot tudi v ponudbi. Postala je internacionalno sezavljena in v njej se sedaj poleg domačih kuharjev slučejo še Tajci, Švicar in Švicarski in južnoameriški — karibski — recepti, madžarska kuharica in morda še kdo. Novih jedi z različnih koncov sveta tukaj prav gočovo ne bo manjkalo. Za to pa bosta, ali bolje rečeno, bodo poskrbeli tajski kuharji na čelu z Danny Suksawad in Roland Koella iz Švice oz. Dominikanske republike. Z obema smo napravili kratki razgovor in s tem potešili svojo in upamo, da tudi vašo radovednost.

Njuni zgodbci sta sicer povsem različni, oba pa želita spoznavati svet, ljudi, njihove navade in se izpopolniti v gastronomiji svojega in drugih narodov.

Roland Koella je švicarski državljan, že od 16. leta dalje opravlja ta poklic, star pa je 38 let. Za ženo ima Slovenko, Celjanko, in to je tudi glavni razlog, da ga lahko najdemo v tem hotelu. Pred tem je bil zaposlen v hotelu Sporting v ST. Gallen v Švici oz. na Karibih, v Dominikanski republiki, v hotelu Heavens kot prodajni menedžer. Z ženo Jolando Plahuta pa sta imela tudi svojo restavracijo. V Slovenijo sta prišla zaradi otrok, in sicer 11-letne hčerke in 7-letnega sina, ki je šel letos v šolo. Pravi, da je v hotelu Prebold samo začasno, njegov cilj pa je odpreti lastno restavracijo tipa Štorman. Za uspešnost svojega dela navaja neposreden kontakt z gostom, zmerne cene in kvalitetno ponudbo. Pravi, da jedilni list ne sme biti preobširen, vendar mora biti tisto, kar se ponuja, na najvišjem nivoju. In kaj bomo lahko poskusili z njegovega bogatega jedilnika? Priporoča narezano meso s šampinjoni in smetano Roesti s prilogom, orientalsko jed

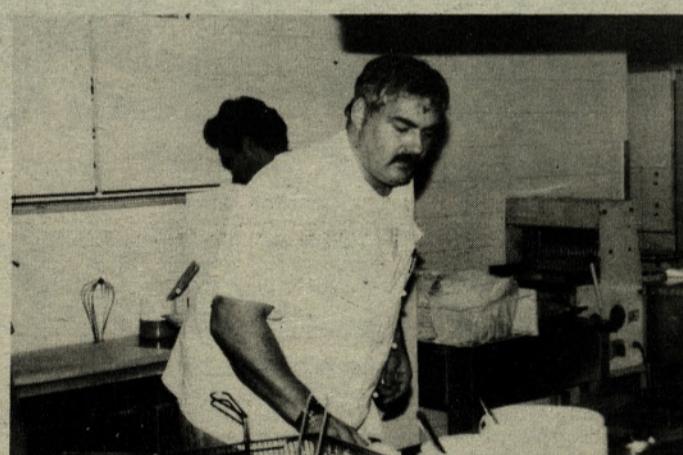

DANNY SUKSAWAD

svinjsko meso z zelenjavjo in Pa tot katiem pic tai — ribice s česnom in poprom itd.

Poskusili smo Peak kaj sodsa — polnjene piščančje perutničke in rečemo lahko, da so res nekaj posebnega. Velja poskusiti, vsaj iz radovednosti.

D. Naraglav

ROLAND KOELLA PRI SVOJEM DELU V HOTELU PREBOLD

EKIPA TAJSKIH KUHARJEV

Braslovčani imajo najlepše šolsko okolje

Ena izmed posebnih nalog komisije za ocenjevanje pri Celjski turistični zvezi je vsakoletna ocenitev urejenosti šolskih okolij. Letošnja zaključna slovesnost, na kateri so podelili tudi pokale in kristalno vazo pokrovitelja akcije Rogaska, je bila minuli teden v Braslovčah. Kako je potekalo ocenjevanje in katere šole na širšem celjskem območju imajo najbolj urejeno okolje, je zbranim povedal častni predsednik Celjske turistične zveze prof. Zoran Vučler in med drugim povedal, da si je komisija, ki jo je vodil Jaka Majcen, ogledala kar 65 šol na širšem celjskem območju in ugotovila, da so šolska okolja iz leta v

leto lepše urejena in vse kaže, da daje ta akcija dobre rezultate.

Vzorno urejenih šolskih okolij je 13, zelo lepo urejenih 12, lepo urejenih 19, urejenih 16 in skromno urejenih 5. Na Prva tri mesta so se uvrstile šole Braslovče, Polzela in Ljubno. Ob podelitvi so pripravili krajši kulturni program

učenci OŠ Braslovče, ki so letos že petič zapored osvojili prvo mesto. Pokal in kristalno vazo je učenki OŠ Braslovče, Alenki Vrunc, podelil predsednik celjske turistične zveze Slavko Sotler (na sliki).

Tekst in foto: T. TAVČAR

Braslovče in Polzela med najbolj urejenimi kraji v Sloveniji

Tudi na letošnjem tradicionalnem, že 22. tekmovanju za najbolj urejeni kraj Slovenije, sta bili Braslovče in Polzela med najboljšimi v Sloveniji. Med izletniškimi in tranzitnimi kraji so Braslovče dosegle prvo mesto v Sloveniji, med manjšimi turističnimi kraji pa je bila Polzela šesta.

Obrazložitev za Braslovče je: »Braslovče se postavlja s svetimi fasadami sredi trga, s snažnimi cestami, z vzorno urejeno šolo, ki krčevito brani svoj turistični nagelj, s prijaznimi ljudmi, z rožami in zelenjem, ki so kar kipeli z oken, balkonov,

zelenic in vrtov kot pena v prepolnem vrčku piva, le krajevno gostinsko in trgovsko ponudbo bi lahko še malce posodobili. K tej oceni bi lahko dodali samo to, da se trgovska ponudba izboljšuje in da je KS Braslovče letos izdala svojo monografijo, ki opozarja tudi na turistično zanimive točke v Braslovčah.

Za Polzelo pa je obrazložitev: »Polzela ima dva biserja, šolo in njen prizveni učiteljski tim s turističnim pomladkom v ospredju, ki pušča sledi po vsem kraju in v zadnjem času tudi že po dolini, in tovarno nogavic, ki se po urejenosti okolja kosa z

-F. J.

GOSTILNA PRIVOŠNIK
vabi na
Silvestrovanje v dvorani KINA ŠEMPETER.
Igral bo ansambel MIX MAX.
Rezervacije sprejemajo do 26. decembra, cena 300 dinarjev.

AVTOPREVOZNIŠTVO IN TRGOVINA »TIHI«
Pongrac 95, Griže

silvestrovanje

v dvorani Svobode Griže z ansamblom Niko Zajca.

Rezervacije z večerjo 360,00 din.
Telefon: 063/713-254

Želimo vam vesele božične in novoletne praznike.

Turistična agencija Šempeter

DOBER DAN

DOBER DAN turistična agencija, prodajna galerija vabi

- nedelja, 23. decembra, ob 17. uri, farna cerkev Polzela BOŽIČNI KONCERT Akademskoga pevskega zbora BORIS KIDRIČ iz Celja
- sreda, 26. decembra, ob 16.30, farna cerkev Šempeter BOŽIČNI KONCERT Akademskoga pevskega zbora BORIS KIDRIČ iz Celja
- četrtek, 27. decembra, ob 19. uri, galerija DOBER DAN VEČER POEZIJE
- januar 1991, galerija DOBER DAN JEZIKOVNI TEČAJI — malo drugače (angleški, nemški, italijanski, španski, portugalski, francoski jezik)
- SREČEN BOŽIČ, ČESTITAMO VAM OB NOVEM LETU in zato, ker ste dobro izbrali!

Tel. 701-305
Delovni čas: od 8. do 12. in od 14. do 18. ure
sobota od 8. do 12. ure

Kar priznajmo, da se najlažje odpovemo tisti hrani, ki na našem vsakdanjem krožniku ni najpogosteja. Mislimo na duhovno — na umetnost, ki daje urejen status družine in družbe nasprost. Ničemo več toliko denarja, niti idej, niti časa.

Božič in novo leto sta že pravi čas, da sebi, prijateljem in sorodnikom privoščimo nekaj lepega, nekaj, kar bo dalo čutilom, mora že ob bežnem pogledu, dovolj hrane, ki se je ne bomo nikoli naveličali. Ponujamo vam idejo, da v teh dneh izberete primerno likovno delo trajne vrednosti po ugodni ceni.

Galerija na vasi, galerija DOBER DAN v Šempetu, si je v tem letu pridobila veliko prijateljev, tudi med največjimi umetniki, ki občajno niso prav pogost gost v naših domovih. France Slana, Josip Generalič, Ivan Lacković — Croata, Apollonio Zvest, Veljko Toman, Josip Ipavec, Moly Donač so nekatera imena, ki so ponudila delček sebe vam. V glavnem gre za unikatno poslikane grafike, serigrafije, bakropise po res dostopnih cenah. Tudi med akvareli, oljem in slikami na steklu boste lahko izbirali.

Prebold

V planinskem domu v Marija Reki so s skromno slovesnostjo, ki so se je udeležili predstavniki KS, PTT Celje, izvršnega sveta in vaškega sveta Marija Reki, zaključili program izgradnje telefonskega omrežja v KS Prebold. S tem pa se KS Prebold uvršča v sam vrh po številu telefonskih priključkov na 10 prebivalcev.

V Preboldu so z izgradnjo telefonskega omrežja pričeli leta 1988. Ob zbirjanju interesentov za telefonske priključke pa je bilo le teh kar 440. Najprej je bilo zgrajeno primarno in sekundarno omrežje v Kapljini vasi, Dolenji vasi ter Gornjem Preboldu. Z izgradnjo tega omrežja je bilo usposobljenih kar 132 telefonskih priključkov. V letu 1989 so pričeli z izgradnjo II. faze, ki je obsegala izgradnjo primarnega in sekundarnega telefonskega omrežja v Gornji vasi, v centru Prebolda, v naselju Črna mačka in v blokovni soseski II. V tem letu je bila dokončana II. faza, pričela in končala se je tudi izgradnja III. faze, ki je zajemala Marijo Reko. Skupno je nove telefonske priključke dobilo 277 naročnikov. Povedati velja, da so pri izgradnji omrežja ogromno dela opravili samo naročniki, v Preboldu pa tudi TT Prebold, ki je z izgradnjo primarnega dela telefonije v lastni režiji ogromno pripomogla h končni realizaciji izgradnje telefonije. Prav tako pa so krajani zgradili tudi celotno sekundarno omrežje

Zaključek izgradnje telefonije

v naselju nad tovarno in v blokovni soseski II, kjer so priključeni na omrežje vsi stanovanjski bloki, čeravno v času izgradnje tu ni bilo interesentov oziroma naročnikov. Zahvala za uspešno izvedbo pa gre zlasti redkim posameznikom, ki so s svojim delom pomogli k izgradnji omrežja v tem delu Prebolda. In kaj so nam povedali ob zaključku te velikopotezne in dolgotrajne akcije naši sogovorniki?

FRANC KALŠEK, predsednik skupščine KS Prebold:

»Danes smo vsi skupaj lahko resnično veseli, saj nam je ob pomoci TT Prebold, PTT Celje in pa ob pomoči vseh krajanov, ki živijo na območju KS Prebold, uspešno realizirati in zaključiti največjo investicijo v milnih desetih letih. Bili bi neskrumni, če ne bi rekli, da je bilo v to vloženo veliko napora, predvsem pa dela, ki je bilo amatersko, a uspešno izpeljano. Akcija je sedaj za nami, vendar tega ne bo mogoče pozabiti, saj problemov ni manjkalo. Rečem pa lahko, da bi v drugo šlo vse bistveno lažje. Želel bi, da bi v obdobju, ki nas še čaka, uspešno realizirali tudi vse ostalo, za kar smo se obvezali s samoprispevkom. Pred krajane hočemo, ob zaključku mandata, priti z odprtimi kartami. Želel bi, da vedo, da tisto, kar smo skupaj ustvarili, ostane v kraju, da je njihovo in da brez njihove pomoči vsega tega ne bi bilo. Krajevni samoprispevek se bo zaključil, nas bodo zamenjali novi ljudje, mislim pa, da

brez samoprispevka tudi v prihodnje ne bo šlo, saj bomo drugače obsojeni na stagnacijo. Tega pa si ne vedemo nihče ne želi...«

IVAN SLAMNIK, namestnik direktorja PTT Celje: »Reči moram, da sem ob zaključku te akcije izredno vesel, da je uspela. Uspela pa je predvsem zaradi tega, ker smo gojili medsebojno zaupanje. Res, da je to lahko marsikaj tudi tvegan, zlasti takrat, ko ni denarja. Toda trdim, da je tam, kjer je volja, kjer je zaupanje, tudi finančna plat drugotnega pomena. V začetku leta 1988, ko smo to akcijo začeli, vsi skupaj nismo verjeli, da bo tudi v teh višinskih predelih KS čez dve leti zazvonil telefon. Danes se to uresničuje in s tem je telefonska centrala obremenjena s preko 500 telefonskimi priključki, kar uvršča to KS v sam slovenski vrh po številu priključkov na 100 prebivalcev. Moram reči, da gre velika zahvala vsem, ki so v tej akciji sodelovali in zato tudi rezultati niso mogli izostati. Dobro smo se ujeli, postali celo prijatelji, to pa je tudi dokaz, da se da ob zaupanju in dobrem sodelovanju res narediti tudi tisto, kar se včasih zdi nemogoče. V Preboldu je bilo tako...«

FERDO ŠKRABE, predsednik vaškega sveta Marija Reka: »S to tretjo fazo izgradnje telefonije v KS Prebold, ki je bila vključena tudi v program krajevnega samoprispevka, smo prišli do telefonskih priključkov tudi mi,

Franc Kalšek

Ivan Slamnik

Ferdo Škrabe

Rečani. Telefoni sedaj veselo zvono in vsi skupaj smo lahko le zadovoljni, da nam je ta projekt uspel. Res je, da ni šlo brez problemov, potrebno je bilo vložiti ogromno dela in naporov, vendar na koncu uspeh ni izostal. Tako kot pred časom cesta, je sedaj telefon za vse nas, tukaj v hribih, resnično okno v svet. Marsikaj bo še potrebljeno storiti, vendar je telefon pridobitev, ki ima posebno težo. Vsekakor pa za nas ni razkošje, ampak potreba...«

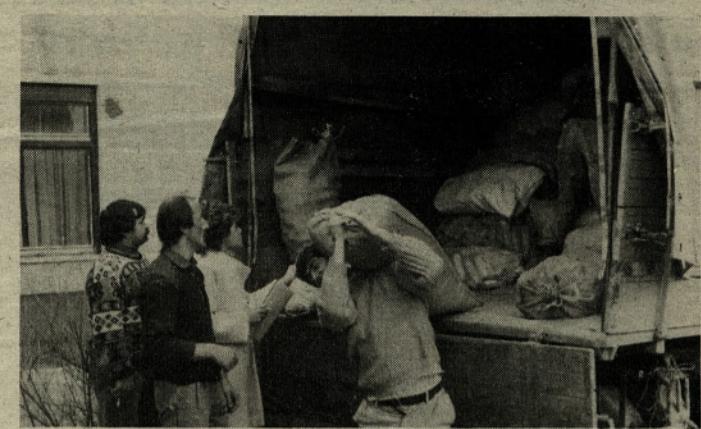
FRANC TRATNIK, predsednik režijskega odbora za telefonijo v M. Reki: »S tem, ko je zazvonil še zadnji telefon, je tudi moje delo zaključeno. Bilo je veliko raznih težav, vendar pa smo jih s skupnimi močmi uspeli premagati. Glavni problem so bila sredstva, saj je moral vsak naročnik v povprečju zbrati okrog 30.000 dinarjev. Skoraj bi že obupali, saj je bil to za marsikoga velik zalogaj, ob podpori KS in PTT pa smo vztrajali in sedaj smo lahko zadovoljni in srečni, da nismo vrgli puške v koruzo. Poleg denarja pa je vrednost telefonskih priključkov izražena tudi v delu, saj je bilo opravljenih 1140 efektivnih delovnih ur, kar daje akciji še pomembnejšo sliko. Vsem, ki so nam pomagali priti do telefonije, to pa so vsi krajani KS Prebold (samoprispevki), iskrena hvala...«

Za konec tega zapisa morda le to, da se je ponovno, tako kot že večkrat doslej, pokazalo, da je v slogi, razumevanju in solidarnosti potrebno iskati ključ do uspeha.

Darko Naraglav

Franc Tratnik

Pomoč še vedno prihaja

Zadari poplav, ki so 1. novembra napravile neprecenljivo škodo v občinah Mozirje, Celje, Laško in tudi v živalski občini, si nekateri še niso povsem opomogli. Pomoč še vedno prihaja iz raznih krajev Slovenije. Na sliki: Prejšnji teden je za poplavljence v KS Polzela prišel tovornjak z raznimi živili z republiškega rdečega križa. Na sliki: Med raztovarjanjem.

T. T.

Delajo tudi med prazniki

Velenjski rudarji so gradili pri družini Marjana Rakuna, saj bi radi hišo spravili pod streho do sredine meseca decembra. Že sedaj lahko zapade tudi sneg, delali pa bodo lahko naprej, saj želijo ključe oddati do velikonočnih praznikov leta 1991.

Moramo dodati še veselo novo; investorju in graditelju Rudniku lignita Velenje je slovenigradska Lesna ponudila vso stavbno pohištvo kot darilo, tu je še nekaj kmetov, ki bodo dali smreke za »rušti, in še nekaj privatnikov, ki bodo priskočili na pomoč pri napeljavi elektrike, vodovoda in centralne kurjave. Marjanu Rakunu, njegovu mladi štirčlanski družini iz Ljubnega, želijo pomagati.

L. Ojsteršek

Ponikva

Še o preverjanju samoprispevka

čnu poslovanje, so ugotovili, da so gorovice neutemeljene in povsem izmišljene. Predsednik komisije, Anton Lah, je povedal, da je komisija natančno pregledala finančno poslovanje v prisotnosti računovodkinje skupne finančne službe in predstnikov občinskega sekretariata za občo upra-

vo ter ugotovila, da so bila sredstva krajevnega samoprispevka namensko uporabljeni za program, ki je bil objavljen v Uradnem listu.

Prizadetim, omenjenim v seštvu Marjane Arnšek, se v imenu uredništva opravičujemo.

Janez Krolič

Prizadetim, omenjenim v seštvu Marjane Arnšek, se v imenu uredništva opravičujemo.

Janez Krolič

TVD Partizan Prebold**Novo vodstvo uspešno – rezultati ne izostajajo****Intervju s predsednikom Janijem Laznikom**

zen buril duhove, vsako leto se je trepetalo za njegovo obratovanje, na koncu pa se je na nek način tudi ta problem razrešil. Kako pa je sedaj s tem?

»Lahko rečem, sicer je to moja ocena in pa ocena izvrsnega odbora Partizana, in ne kraja kot celote, da smo naredili dobro poteko, ko smo baten oddali v najem Miru Iljišinoviču, Zalogu in mi. Glede na to, da smo trenutno prvi, upamo, da nam bo letos uspelo priti v II. republiško ligo.«

Od iger z žogo je košarka prav gotovo na prvem mestu v preboldskem Partizanu. O tem pa pričajo tudi vsakoletni turnirji generacij, ki sami po sebi govorijo o dolgoletni prisotnosti tega športa v KS Prebold. Kako je z njim danes?

Na katerih področjih pa ste v tem času delovali in kakšni so torej rezultati?

»Imamo nekako tri področja, ali bolje rečeno štiri, na katerih smo najbolj prisotni. To pa so košarka, tenis, malo nogomet in pa dejavnosti na bazenu, kjer organiziramo tečaje za neplavance, nadaljevalne tečaje in pa rekreacijsko plavanje. Menim, da so povsod dosegli dobrti rezultati, navzen pa še najbolj izstopa seveda košarka, kjer smo na naši ligi še vedno brez poraza in na vrhu lestvice.«

Že vrsto let je preboldski ba-

Za kakšno ligo pa pravzaprav gre, kdo so vaši nasprotniki?

»To je območna liga vzhod, kjer nastopajo ekipe Hrastnika, Brežic Belinje Ljubljana, Domžala, Jančeve Kotovščice in mi. Glede na to, da smo trenutno prvi, upamo, da nam bo letos uspelo priti v II. republiško ligo.«

Tako kot povsod drugod dobiva tenis tudi v Preboldu vse več privržencev. Obstječi igrišči sta že skoraj premalo. Kako pa bo z novimi?

»Že pred časom smo ugotovili, da obstoječi igrišči ne zadoščata več, zato smo se lotili izgradnje dveh novih. Zaradi pomakanja finančnih sredstev vse skupaj kasni, vendar bosta z novo sezono verjetno naredi. Veliko dela je že opravljenega, material nakupljen, tako da ne bi smelo biti zadržkov, še zlasti, če nam bodo priskočili na pomoč razni sponzori. Prebold je turistično zelo zanimiv, a premalo izkoričen. Tudi to, v neki fazi, pomeni korak naprej. V neposredni bližini pa smo v tem letu že usposobili travnato igrišče za malo nogomet, okrog katerega bo v prihodnosti tudi atletska steza, tako da bo ta kompleks potem zapolnjen v funkciji, kot jo je predvidel

● Družina BIZJAK OZ. MLINARJEVI iz Letuša 50 se najlepše zahvaljujejo vsem gasilcem za reševanje živali, Kmetijski zadruži, Kmečki zvezi in Rdečemu križu za materialno pomoč in vsem krajanom, ki so jim pomagali pri odpravljanju posledic poplav.

● MARIJA IN JOŽE KLAMPFER, Cesta na Lavo 7, Žalec se najlepše zahvaljujejo za nesebično pomoč ob poplavu gospodu Vitu Kržšniku, sestrični Justiki Flis ter hčerkom in zetu.

ZAHVALA

Vaščanom in ostalim se iskreno zahvaljujem za pomoč pri odpravljanju posledic vodne ujme. Plaskan Franc, Male Braslovče.

●

Urbanistični načrt kraja. Ob tem pa bi moral izreči zahvalo Strojnu in po Marjanu Hrberšku ter Borisu Siršu, ki sta nam ogromno pomagala in bi bilo mogoče verjeti, pravi Miran, da bi jih voda zaradi katere jih je poteknilo v ta čudoviti, mirni in skoraj pravljični svet ob Savinji, grozila uničiti, kar so dolga leta z ljubezljivo ustvarjali. Breg je odnašalo in voda se je vse bolj zajedala proti poslopjem, ki jih je tudi zailila in odnesla s seboj, kar ji je bilo napotri. Prizanešeno ni bilo nikomur.

Miran Kranjec je z ženo Anico in hčerkama Natašo in Mirjano re-

ševal, kar se je rešiti dalo. A v načelju to je bilo zahvalo in spodbudo obenem, ki je pregnala paniko, pa je bil občutek, da niso sami. Pomoč s strani sokrajanov Orle vasi, gasilcev iz Trnavce, IBP Coca-cola Žalec in ZD ŽALEC, kjer sta Miran in Anica zaposljeni, je bila zagotovo dokaz prijateljstva in skrb za sočloveka, kar so Kranjevi občuti tudi ob lastni nesreči. Vsem, ki so jim pomagali, se zahvaljujejo. In hvala ni le obrabilna vsakodnevna priložnostna beseda: je bogato spoznanje, da je v nesreči človek človeku še vedno največji prijatelj.

Jožica Ocvirk

Človek človeku prijatelj

Vodna ujma ni prizanesla nikjer in nikomu ob porečju ob Savinji. Družina Mirana Kranjca v Orli vasi 34 b si je zgradila dom v njeni neposredni bližini. Tistega usodenega dopoldneva je voda naraščala s silovito naglico in skoraj ni bilo mogoče verjeti, pravi Miran, da bi jih voda zaradi katere jih je poteknilo v ta čudoviti, mirni in skoraj pravljični svet ob Savinji, grozila uničiti, kar so dolga leta z ljubezljivo ustvarjali. Breg je odnašalo in voda se je vse bolj zajedala proti poslopjem, ki jih je tudi zailila in odnesla s seboj, kar ji je bilo napotri. Prizanešeno ni bilo nikomur.

Miran Kranjec je z ženo Anico in hčerkama Natašo in Mirjano re-

ševal, kar se je rešiti dalo. A v načelju to je bilo zahvalo in spodbudo obenem, ki je pregnala paniko, pa je bil občutek, da niso sami. Pomoč s strani sokrajanov Orle vasi, gasilcev iz Trnavce, IBP Coca-cola Žalec in ZD ŽALEC, kjer sta Miran in Anica zaposljeni, je bila zagotovo dokaz prijateljstva in skrb za sočloveka, kar so Kranjevi občuti tudi ob lastni nesreči. Vsem, ki so jim pomagali, se zahvaljujejo. In hvala ni le obrabilna vsakodnevna priložnostna beseda: je bogato spoznanje, da je v nesreči človek človeku še vedno največji prijatelj.

Vsi, ki so pomoč prejeli, se omenjeni organizaciji iskreno zahvaljujejo, posebno pa dr. Mariji HOSP in gospa Gertrudi KOFLER.

Dr. Janez Cukjati

Prizadeti tudi vikendaši

Zveza avstrijskih žena za pomoč ob naravnih katastrofah je ob nedavnih poplavah v Savinjski dolini priskočila na pomoč tudi nam. Spisek socialno ogroženih poplavljencov so prinesle s seboj iz Republike Švedske štaba za civilno zaščito zvezna predsednica dr. Marija HOSP in deželnna predsednica za KOROŠKO, gospa Gertrude KOFLER, ki sta poplavljencim osebno izročili denarno pomoč do 5.000 ATS. Vse Krajevne skupnosti imajo natančno zabeleženo, kdo in koliko so prejeli poplavljenci, tako da naslednjo pomoč, ki pride iz drugih virov, pre

Razpet med kulturo in ribištvom

Le kdo se ne spominja musicala. Le po kom se je vrgel ta otrok, ki so ga izvedli v Grizah? Pa potetnega Živ-žava? Nekaj imata ti dve stvari skupnega. Res je, da so Grize prizorišče oben dejavnosti, vendar za obema stoji še nekdo, ki ju povezuje. To je Bojan Šalamon, naš današnji sogovornik.

Bojan Šalamon je zaposlen v računalniškem centru podjetja Aero Celje. Svet računalnikov pa zanj le ni tisti pravi, saj se v prostem času ves predaja kulturi in ribištvu.

S kulturo se je začel ukvarjati že kot otrok, saj je v šoli na Hudini igral v šolski dramski in lutkovni skupini. Ponovno pa je začel z devetnajstimi leti, ko se je včlanil v gledališko skupino Zarja Trnovlje. Pravi, da se je tu naigral in da je želet svoje sodelovanje v gledališču še razširiti na režiranje. Tri sezone je deloval kot režiser v celjskem Pionirskem domu. Režiral je lutkovne igrice, ki pa jih je popestril z živo igro. Bojan Šalamon je svoje delovanje v Pionirskem domu končal pred približno desetimi leti, ko so ga povabili v Grize.

V Grizah so želeti ustanoviti mladinsko gledališko skupino. Igralce so izbrali na osnovni šoli, vodil pa jih je Bojan Šalamon. Najprej so začeli z igranjem manj zahtevnih iger in jih veliko igrali ravno v prednovoletnem času. Potem, ko so se nekako utekli, so se lotili resnejše igre.

Prvi njihov večji korak iz anonimnosti je bil musical Le po kom se je vrgel ta otrok?, ki ga je leta 1984 — že toliko let nazaj? — režiral Bojan Šalamon. Z igrico so imeli zelo velik uspeh, kar več kot štirideset ponovitev. Igro so pripravili v slabih šestih mesecih, glasbo pa tudi studijsko posneli. Igrico so predvajali po televiziji, z njo pa so gostovali tudi po celi Sloveniji.

Naslednja igra, ki jo je Bojan Šalamon režiral v Grizah, je bil Nevidni Leonard. Za to igro je Bojan priredil tekst iz srbohrvaščine, napisal besedila pesmi, glasbo pa je napisala Bojanova žena. V igro so vključili mlajše in starej-

še igralce in imeli petnajst ponovitev, gostovali pa so tudi v Berlinu na dnevnih slovenske kulture. Režiral je še uspešno igrico Ljubim ljubiš, dvajset ponovitev, dvakrat na televiziji, ki je bila po Bojanovem mnenju zelo blizu mladim. Tudi za to igro je glasbo napisala Bojanova žena.

Se lahko naštevali igre, ki jih je Bojan Šalamon uspešno režiral, zato smo ga raje povprašali, kaj ga tako privlači v gledališču in med mladimi?

«Rad imam otroke in zanje sem praviljen delat, saj so najbolj hvaležno občinstvo. Zanje delam najraje in moje je delo poplačano, če vidim v njihovih očeh iskrice veselja in radoživosti. Musicle pa sem začel režirati zato, ker za odraščajočo mladino, za najstnike, na kulturnem in zlasti gledališkem področju zija velika praznina. Prisluhnuti je potrebno potrebam in željam mladih. Tako smo poskušali mladim približati tudi Živ-žav in uspelo nam je,» je zaključil Bojan Šalamon, ki je tudi eden od iniciatorjev Živ-žava, velike prireditve za otroke vseh starosti. Ideja se je porodila na obisku v Stražišču, na Šfrerjevem Živ-žavu. Bojanu so se zdele Grize s svojim letnim gledališčem kot nalašč tudi za našo inačico Živ-žava. Predlog je predstavil DPD Svoboda, kjer so se ideje razveselili in jo vsi skupaj kar najhitreje uresničili. Tako smo do sedaj imeli že štiri Živ-žave. Kar povprašajte vaše otroke, kako je v Grizah na Živ-žavu! Krasno, pravijo, saj je to največja zabava za otroke vseh starosti v naši dolini.

Zahteva pa veliko dela, organizacijskih sposobnosti in muk, tekanja za denarjem, sponzorji, nastopajočimi in še mnogo drugega. Skupaj z organizacijskim odborom postorijo marsikaj, da se otroci zabavajo, poveselijo in tudi nastopijo. Vsako leto pa starše in otroke presejetijo z novimi idejami. Tudi za naslednje leto jih obljubljajo.

Bojan Šalamon pravi, da mu je sedaj, ko je začel graditi hišo v Migojnicih, kar malo dolgčas po kulturnem ustvarjanju. Časovna

Bojan Šalamon

stiska, v kateri se vedno nahaja, ga je trenutno odvrnila od resnejšega delovanja v kulturi. A ne za dolgo, kot pravi Bojan.

Svoj mir, tišino in stik z naravo pa Bojan Šalamon še vedno išče ob vodi. Za ribolov se zanima že od malih nog. Prehodil in prelovil je vso pot od mladinca-člena ribiške družine — do morskega ribiča. Ribe lovi tako v sladkih vodah kot v morju. Še vedno je član Ribičke družine Celje, čeprav le občasno, sedaj tudi s štiriletno hčerkjo lovi na Šmartinskem jezeru.

Vse bolj pa se je začel ukvarjati z morskim ribolovom. Bojan Šalamon pravi, da ima rad morje, dober ulov, tako z obale kot iz morja, pa ga je navdušil v tako organiziral Morsko ribiško društvo v podjetju, kjer je zaposlen. V Aeru že vrsto let organizirajo ribiška tekmovanja, tako da ribičev ne manjka. Nekaj svojih sodelavcev je navdušil za morski ribolov, vsaj za toliko, da si bodo na dopustu ob morju lahko nalovili kakšno dobro ribo za večerjo.

V društvu poskušajo čim bolj seznanjati prijatelje ribolova z morskim ribolovom, pripravljajo predavanja, aktivni člani pa povsem resno trenirajo in sodelujejo tudi na tekmovanjih. Želo aktivna je mladinska sekacija, ki je bila letos prva na republiškem prven-

stvu, sodelovala pa je tudi na državnem prvenstvu v Zadru. Aktivni so tudi člani, saj so bili že dvakrat na republiškem tekmovanju, na državnem tekmovanju Zlati arbut v Rovinju pa so ekipno zasedli četrteto mesto. Povedati pa je potrebno še to, da Bojanovo morsko ribiško društvo deluje še le dve leti. Bojan Šalamon misli, da bo povsem resno. Pravi, da je ribolov idealno pomirjeval in nasprotje stresnim situacijam, ki smo jim izpostavljeni vsak dan. Zato želi vse čare morskega ribolova približati čim večjemu številu ljudi.

Letos v septembri je organiziral ribičijo na Kornati. Slučajno se je seznanil s pobudo zasebne turistične agencije iz Ljubljane za počitnikovanje na Kornatih. Ideja se mu je zdela dobra, zato jo je požaltnil še z ribolovom. Na vabilo, ki jih je razposlal po vseh slovenskih ribičkih družinah, se je odzval sedem ribičkih zanesenjakov, ki so sedem dni ribarili v prelepem okolju Kornatov. Doživeli v ulovili so veliko. Toliko, da nameravajo nadaljevati tudi v letu 1991. Intenzivni garški ribički dočasno bo ponudil tudi v naslednjem turistični sezoni. Bojan Šalamon ocenjuje, da so časi lenobnih dočasnih poležavanj minili. Vse več ljudi se odloča za nenavadne oblike dopusta, nekje v naravi.

Bojan Šalamon govoril o naravi, o ribah in o ribolovu s takšnim navdušenjem, da smo ga komaj utegnili povprašati še o ekologiji. Nekako z žalostjo ugotavlja, da so nedotaknjeni deli našega okolja le redkost in da najdeš sledi človeka tudi tam, kjer jih ne bi smelo biti. Svoje navdušenje prenaša tudi na področje ekologije in tudi tu skuša narediti vse tisto, kar mnogim ne uspeva.

Čas ni največji zaveznik Bojana Šalamona, pa vendar mu uspeva toliko stvari na mnogih področjih. Pravilna razporeditev časa, ljubezen, entuziazem in dobrski sodelavci. To je skrivena Bojanova enačba. Začelimo mu še veliko uspehov, saj nas s svojimi dejavnostmi bogati in razveseljuje.

Jasna Rode

Voznik novega Izletnikovega avtobusa

Vožnja z njim je pravi užitek!

Biti šofer avtobusa je brez dvoma zahtevena in odgovorna naloga, saj se v njem dnevno vozi veliko število ljudi. Skrb za varno vožnjo in potnike je na prvem mestu. Tega se zavedajo prevozniška podjetja ter tudi šoferji. Pred

kratkim so pri Izletniku dali v promet dva nova avtobusa, in sicer krpana. Eden vozi na relaciji Vojnik—Celje, drugi pa Prebold—Celje oz. Celje—Polzela. Se pravi na lokalnih progah, ki sta najbolj obremenjeni. Z enim od šo-

ferjev, Milanom Selčanom, pa smo naredili kratek intervju o tej novi pridobitvi.

Na vprašanje, za kakšno vozilo pravzaprav gre, pa nam je odgovoril: »Že dolgo sem si želeti voziti takšen avtobus in sedaj se mi je ta želja izpolnila. Gre za resnično enkratno vozilo, ki je elektronik, avtomatično, ima tri hitrosti, ki se samodejno prestavljajo naprej in nazaj. Vožnja z njim je pravi užitek in se ne da primerjati s prejšnjim klasičnim krpanom. Izredno dobro se obnaša v snegu, v klančih, na ovinkih, skratak super. Je pa tudi daljši in prostornejši ter omogoča prevoz tudi do 300 potnikov.«

Kdo pa je proizvajalec tovrstnih avtobusov?

»Izdelala ga je tovarna avtomobilov Maribor, elektronika in avtomatika pa je Fojtova — se pravi nemška. Moram reči, da so se v Mariboru resnično potrudili in izdelali vozilo, ki ima res dobre karakteristike in omogoča varno, prijetno in udobno vožnjo. Prve

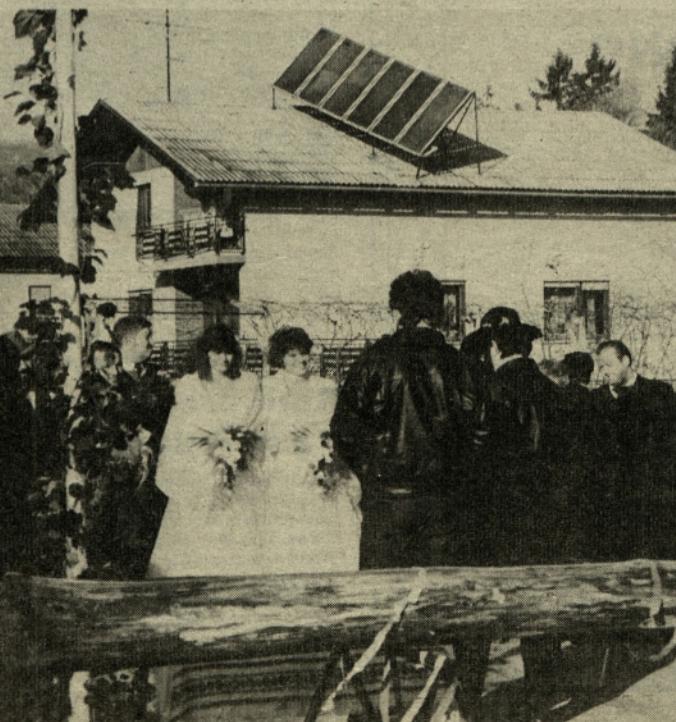
dni je bila radovednost potnikov očitna, saj niso mogli verjeti, da je to vozilo tako taho, da teče tako mirno, saj pri starih krpanih to ni slučaj.«

Morda kakšen apel potnikom?

»Avtobus je nov — bolj bomo pazili na njega, dalj časa se bomo lahko z njim vozili. Vzemimo ga tako, kako da je naš, kar v nekem smislu tudi je, in vsi bomo lahko še dolgo zadovoljni z njim ter vožnjo, ki nam jo nudi. Sicer pa moram reči, da so potniki na tej relaciji izredno solidni, tudi mladina, ki jo po navadi kar preveč kritiziramo, tako da ni bojazni, da bi to vozilo prehitro uničili. Pri Izletniku sem že 17 let, na tej lokalni progi pa 10 let in zato lahko to z gotovostjo trdim. Upam pa, da nisem v zmoti.«

Tako torej Milan Selčan, ki je resnično ponosen na svoje novo vozilo, mi pa mu zaželimo prijetno in srečno vožnjo.

D. Naraglav

Šrangarji za poplavljence

Predenji teden so bili letuški fantje ob dve dekleti, sestri Mileno in Meto Rezar. Iz domača vasi sta ju odpeljala ženina Branko Škruba iz Možirja in Darko Berzelak iz Šmartnega ob Paki. Ker tega letuški fantje niso mogli prenesti kar tako, so ženinoma in svatom postavili po starci navadi šrangajo. Vse so pripravili, kot je treba, dogovarjanje o odkupnini so fantje popestrili še s šalo in seveda z glasbo, s fajtonarico.

Končno so se sporazumeli za šestnajst tisoč dvesto dinarjev odkupnine za obe nevesti. O delitvi zneska pa so se tudi na licu mesta dogovorili. Del so nakazali za pomoč poplavljenim v Lučah, z enim delom nevestama kupili darili, ostalo pa so porabili za stroške šranganja, nekaj pa je ostalo tudi za zapitek.

T. T.

* Kaj pravijo zvezde
* o najdaljši noči?

Nasmehnite se zvezdam in zvezde se bodo
nasmehnile vam

OVEN (21. 3.—20. 4.)

V najdaljši noči ne smete biti konfuzni in megleni, ker lahko pride do neprijetnih trenutkov. Teh pa si ne želite, kajne! Prepustite se drugim in uživajte v sreči, ki vam je obilno naklonjena.

BIK (21. 4.—21. 5.)

Prevzela vas bo prava novoletna strast. V novoletni noči boste agresivni, vročekrvni in zelo dobro razpoloženi. Vse to pa boste zahtevali tudi od osebe, ki vam je posebno ljuba. Sprostite se in vse bo v najlepšem redu.

DVOJČKA (22. 5.—21. 6.)

V najdaljši noči v letu vas bodo opazili, vi pa boste to spreti in izkoristili s svojim šarmom in s svojo zapljivostjo. Kjer koli boste, se boste dobro počutili in tudi drugim ne bo dolgčas. Pazite na svoje grlo in omejite kajenje. Zakaj ne bi kar prenehali?

RAK (22. 6.—23. 7.)

Vse bi šlo po najlepšem vrstnem redu, če ne bi sami kaj z komplikirali. Tu ste mojster, kajne! Vaš najboljši spremjevalec bo apetit in imeli se boste božansko. Daleč pa ne bo tudi dobra kapljica. Vaša družba bo prekrasna!

LEV (24. 7.—23. 8.)

Dvigni in neukrotljivi boste v najdaljši noči. Poleg tega pa še uspešni in magični, a zato sploh ne boste potrebovali pijače. Večer bo vaš, če boste zavezli plesiče. Argentinski tango in malo seka, pa vse tako, kot si želite.

DEVICA (24. 8.—22. 9.)

Tudi vam so zvezde v najdaljši noči zelo naklonjene, vendar vi niste naklonjeni zvezdam. Bodite bolj pogumno, iniciativa mora biti vaša. Začudili se boste, kaj vse lahko naredite. Ne bo vam žal, čeprav boste najprej zelo proti temu.

ŠKORPIJON (24. 10.—22. 11.)

Zabavili se boste krasno, boste v središču pozornosti, ujeli boste najbolj zapljivo bitje. Vam pa to ne bo dovolj. Zopet bo divje, vi pa boste skoraj nesrečni. Morda pa je za vas ravno v tem ves čar?

STRELEC (23. 11.—22. 12.)

Če boste preveč pogledali v kozarec, boste zapadli v banalnost. To pa ne želite, zato boste malo pazili nase in boste storili vse, da bi bili zabavni in veseli. Storite nekaj za svoje prijatelje, ne dajajte jim kar naprej nasvetov. Si bodo že sami pomagali. Sicer pa ste v izvrstni formi in dobro razpoloženi.

KOZOROG (23. 12.—20. 1.)

V novoletni noči boste na udaru vseh nepredvidenih dočkov in presenečenj. Počutili se boste zelo utrujene in želeti boste pobegniti. Ponovno boste ugotovili, da vas Nova leta ne razveseljujejo. Ne iščite izhoda v pijači, saj to odkrije vašo ranljivost.

VODNAR (21. 1.—19. 2.)

Ne boste ravno polni energije, prazniki so vam odveč. Izmisli si boste nekaj drugega. Polni optimizma in novih idej boste korakali proti Vodnarjevi dobi. Kratkoročnost vas ne zanima, usmerjeni ste le na dolge steze.

RIBI (20. 2.—20. 3.)

Nočne ravne polni energije, prazniki so vam odveč. Izmisli si boste skočili v avanturo in dali duška svoji domovini. Naredili boste tudi nekaj nenašadnega. Dinamični boste in kreativni, vaše tesnobe bodo izginile in začutili boste, da lahko dosežete veliko več.

Zlatoporočenca Ana in Jožef Plevčak

Prejšnjo soboto sta v krogu svojih najdražjih praznovala 50 let skupnega življenja, zlato poroko, Jožef in Ana Plevčak, doma iz Laške vasi pri Preboldu. Obred zlate poroke je bil v poročni dvorani žalske občinske skupščine, opravil pa ga je Franc Žuža, cerkveni obred pa je bil v preboldski cerkvi.

Jubilej Svobode Prebold

Šesdeset let — vsega po malem

Ta mesec bodo zaokrožili šestdeset let delovanja v preboldski Svobodi. Kar nekaj časa je trajalo do odločitve, kako poslaviti to častitljivost, ki se v zadnjih letih krčevito in trmasto bori za nadaljnji obstoj.

Vsega po malem je bilo, enkrat več, drugič manj, pa zopet dobro in uspešno, ali malo slabše. Nikoli pa se vrata kulturnega hrama (kje ta sploh je) niso zaprla. S prepričanjem nam vsak domačin lahko zagotovi, da je nenehne nevarnosti za razvoj kulturnoljubiteljske dejavnosti v Preboldu kriva predvsem prostorska problematika. Dandasnes je težko doseči kakovost

kot pogoj za uspeh (za uspehom pa pride vse drugo) brez najosnovnejših tehničnih pripomočkov. Konec je z delitativizmom in slabo improvisacijo, konec je s samozadolovljstvom in misiljo, da gledalci in poslušalci prenesejo vse — ker »navsezadnje razumejo težave«. Pa ni takoj ne more biti. Tega se v Preboldu vse bolj zavedajo in kljub temu, da je morda vlak za rešitev zamulen za vedno, bo nekaj vendarle ostalo: upanje in volja.

Upanje jim gotovo zbuja v zadnjem času vse kvalitetnejši pihalni orkester; računajo, da bo tudi moški pevski zbor uspel

prebroditi problem v zvezi s strokovnim vodjem, ponosni so na šolsko kulturno društvo. Velika želja za ponovno oživljanje gledališča pa bo verjetno še dolgo le želja. Pri društvu je zvezda stalnica tudi krajevna knjižnica, pred kratkim pa se je resno oprijel dela tudi mlad rock ansambel.

Veliko je spominov — pravijo nekdanji člani Svobode Prebold. Dogovorili so se, da bodo jubilej proslavili v nedeljo, 23. decembra, ob 17. uri v kinodvorani. Pridretev bo združena z novoletnim koncertom domačegega pihalnega orkestra. Na zani-

miv in privlačen način pa bodo spregovorili občinstvu nekdanji pa tudi sedanji člani društva. Tako jih bo moč spoznati tudi z druge plati, ne le kot godbenike, pevce, igralce, organizatorje, spregovorili bodo tudi o tem, kako prav je bilo razdajati se. V še težih pogojih so delali, pa veliko ustvarili. Zato nam je danes lahko za vsem, kar smo in kar izgubljamo hudo. Če ne bi imeli ničesar, ne bi ničesar obžalovali. Pokrovitelj prireditve bo Zveza kulturnih organizacij Žalec, ki bo društvu podelila tudi posebno priznanje.

Jožica Ocvirk

Revija v Libojah

Revija narodno zabavnih ansamblov v Libojah je tudi letos dokazala, da si je v 18-ih letih prodobila velik krog priateljev. Tako poslušalcev, ki so tudi letos napolnili dvorano, kot muzikantov, ki so prišli z vseh vetrov naše republike. Razveseljivo je predvsem dejstvo, da smo letos videli zelo veliko novih obrazov, mladih

glasbenikov, ki so z odlično izvedbo dokazali, da se nam za domačo glasbo, ki je tudi del narodne identitete, ni potrebno batiti. Nastopilo je 13 ansamblov, med katерimi je ansambel Francija Zemeta kot edini nastopal na vseh dosedanjih revijah. Le ta je tudi izval ocete revije, Vesele Libojane, da se na jubilejni 20. reviji

EDI MASNEC

čez dve leti skupaj dobijo na odru in tako na najlepši način proslavijo trud neumornih organizatorjev v Libojah. Heri Kuzma, nekdanji član Veselih Libočanov in eden izmed organizatorjev, je iziv z veseljem sprejel. Na sliki: Ansambel Mira Klinca je na revijo povabil tudi Tino Turner (Franci Božnik).

LB

POHOD K POLNOČNICI NA GORO OLJKO. Krščanski demokrati vabijo na 2. pohod k polnočnici na Goro Oljko s starimi svetilkami (petrolej-kami), in sicer na sveti večer, 24. decembra, ob 21.30 izpred cerkve na Polzeli. Pohod bo ob vsem vremenu!

BELORUŠKI SLIKARJI V PREBOLDU. Od 30. novembra pa do 16. decembra je organizirana v Hotelu Prebold prodajna razstava slik beloruskih slikarjev, članov zveze umetnikov ZSSR. Ponudba pomeni popestritev umetniškega dogajanja v kraju, kjer se o umetnosti sliši bolj redko.

LB

Taborčani
gostovali
v Borštu

Pevci mešanega pevskega zboru kulturnega društva Ivan Cankar iz Tabora so bili povabljeni na 90-letnico prosvetnega društva Slovenec v Borštu pri Trstu (Sant Antonio in Bosco). Svečanosti so se poleg pevcev udeležili tudi predsednik žajske občine Milan Dobnik, predsednik ZKO Žalec Janez Meglič, ki je bil tudi na prvem srečanju leta 1971, in član odbora KD Ivan Cankar iz Tabora.

Taborčani že dvajset let sodelujejo z Borštanji. 21. junija 1971 je taborski moški zbor prvič sodeloval na prazniku vina, na katerem jih je povabil takratni predsednik dr. Hlavat, nakar so se vrstila obojestranska srečanja, ki so bila vselej prijetna.

Po nekajletnem premoru so se kulturna srečanja obnovila, in sicer ravno na 90-letnico PD Slovenec iz Boršta. Taborčani smo bili prisrčno sprejeti, časa pa je bilo dovolj tudi za sproščen pogovor. Slovesnost je potekala v dvorani France Prešeren v Boljuncu. Poleg domačega zборa Slavec je nastopil tudi zbor iz Gabrij pri Gorici, učenci slovenske šole iz Boršta in iz Pobegova, taborski zbor pa se je predstavil pod vodstvom pevovodje Jožeta Kinka iz Celja. Na koncu so družno zapeli Zdravico in aplavzu ni bilo konca.

V pozdravnem govoru je spregovoril naš predsednik občine Milan Dobnik, ki je lepo predstavil prizadevanja za samostojno Slovenijo. Lojze Rak iz Tabora, ki ima veliko zasluga za ta srečanja, pa se je v imenu pevcev zahvalil za povabilo, jim čestital ob jubileju in Borštane povabil v Tabor v jeseni 1991. Julijana Juhart, predsednica KD Ivan Cankar Tabor, je gostiteljem ob jubileju podarila sliko A. Markoviča.

L. Rak

Pomoči
so potrebni
najmlajši

Majhna pozornost ima v otroških očkah velik pomen. Tega se zavedajo tudi v Hotelu Prebold, kjer prirejajo za otroke Savinjske doline, prizadete v novembrski poplav, v petek, 21. 12. 1990

BOŽIČEVANJE

z družabnim programom, pogostitvijo in obdaritvijo. Za otroke bo organiziran prevoz. Pri tem napravijo vse dobre ljudi, da prostovoljne denarne prispevke za darila za najmlajše nakažejo na hranilno knjižico, ki so jo odprli v tamen pri Ljubljanski banki, PE Celje, ekspozitura Žalec. In še številka HK 507000-620-16-376-61580/30. Za darila se vam zahvaljujejo.

Kino predstave
v počitnicah

Krajne skupnosti Prebold, Libo in Griže vabijo predšolsko in šolsko mladino na brezplačne kino predstave v času novoletnih počitnic. Spored predstav je naslednji:

26. 12. ob 10. uri RISANKE Kino Libo, ob 16. uri RISANKE Kino Griže, ob 16. uri MLADINSKI FILM Kino Prebold.

27. 12. ob 10. uri RISANKE Kino Libo, ob 16. uri RISANKE Kino Griže.

28. 12. ob 16. uri RISANKE Kino Prebold.

Koncert vokalnih mojstrov

Božični koncert
SLOVENSKEGA
OKTETA

v nedeljo, 30. decembra, ob 16. uri

V Žalcu bomo po nekaj letih imeli ponovno priložnost prisluhniti velikim vokalnim mojstrom — SLOVENSKEMU OKTETU. V cerkvi Sv. Nikolaja v Žalcu bo skupaj z znamenim mojstrom na orglah Milkom Bizjakom izvajal program božičnih pesmi. Slišali bomo dela Zipolia, Gounoda, Frescobaldija, Stolcerja, Galusa, Readinga in drugih.

V Slovenskem oktetu, ki ga umetniško vodi Anton Nanut, pojejo Danilo Čadež, Igor Ziernfeld, Peter Ambrož, Jože Banič, Peter Bedjanič, Tomaž Tozon, Marjan Štefančič, Peter Čare. Oktet poje nepreklenjeno od leta 1951, doma in v tujini je posnel 21 gramofonskih plošč, 9 kaset ter številne radijske in televizijske oddaje. Število koncertov sega preko 3000.

Nastopal je na vseh kontinentih. Pridobil si je sloves najbolj reprezentativnega in najpopularenjšega jugoslovenskega vokalnega ansambla. Kritike: ... »osemčlanski vokalni orkester«, »zbor osmih občutljivih instrumentov«, »ekshibicija vokalnega mojstrstva...«

Na nedeljsko popoldne pred silvestrovim in v pričakovanju novega leta, ki naj bi bilo za vse mnogo mnogo, pa četudi »vsa malo« boljše od sedanjega, naj vam k prazničnemu vzdušju priporome tudi koncert Slovenskega okteteta. Vse informacije dobite pri ZKO Žalec, kjer lahko kupite vstopnice v predprodaji ali pa si jih rezervirate. Cena vstopnice bo 100,00 din.

Jožica Ocvirk

Ansambel Slovenija
v Južni Ameriki

Pred nekaj dnevi se je ansambel Slovenija vrnil s svoje doslej najdaljše in najnapornejše turneje: kar pet tednov je preživel med Slovenij in Južni Ameriki. Skupaj s Koledniki izpod Kamniških planin ter igralecem in pesnikom Tonetom Kuntnerjem je ansambel Slovenija sestavljal prvo kulturnoumetniško skupino, ki je v Argentini, Urugvaju in Braziliji nastopila prav za vse generacije Slovencev. Ta širina, ki sta jo tokrat omogočila minister za Slovence po svetu ter Slovenska izseljenska matica, je pri rojakih, ki že dolga desetletja živijo celih 14.000 km daleč od domovine, naletela na viharno odobravanje.

ansambel
SlovenijaIZKORISTITE POSEBNO
PRILOŽNOST:

- prednoletni **popust** v dnevih od 24. 12. dalje v višini **10 % za gotovinski nakup** nad 2.000,00 din
- do konca leta **odprt tudi ob sobotah do 17. ure** in tudi **v nedeljo, 23. 12.**, od 8. do 11. ure
- od 26. 12. do 29. 12. vsak dan obisk DEDKA MRAZA med 16. in 17. uro

15 LET

ške turneje: v São Paolu v Braziliji smo kot gostje Janeza Hlebanje, znanega industrijalca in velikega ljubitelja slovenskih narodnih pesmi, nastopili na svojem zadnjem nastopu — za pisano druščino poslušalcev najrazličnejših narodnosti. Še kratek izlet v Rio de Janeiro in po kopanju pri + 37 stopinjah pristanek v jeansko hladnem Zagrebu.

Le tri dni je bilo časa za počitek, pa se je ansambel Slovenija že zbral na svojem prvem koncertu v domovini: v soboto, 10. novembra, je na Hajdini pri Ptiju skupaj s svojim velikim argentinskim prijateljem Albertom Čukom, ki je bil na obisku v Sloveniji, še enkrat obudil spomine na čudovita doživetja med Slovenci na južni polobli...

Akademski večer

AKADEMSKI VEČER, ki sta ga priredila Novi teden in Liberalno-demokratska stranka Žalec je sijajno uspel in nasmejani obrazi odhajajočih gostov pričajo o splošnem razpoloženju na plesu. Že na samem začetku je bilo za goste pripravljeno prijetno presečenje. Znani gostinec Zvonko Storman je s svojo profesionalno

ekipo pripravil za dobrodošlico 150 koktajlov, liberalci so pričakali goste kar na vhodu, prijetno poklepali z njimi, vsem damam podelili vrtnice (čež osemdeset jih je bilo), jih popeljali do miz. Za dvesto din so bili gostje deležni bogate večerje (praška roldata iz mesa, puranovi zvitki, govedina v kaprovi omaki, juha in posladek),

sijajnega Bogomirja Verasa z interpretacijo Fritzovih tekstov, avtorskega nastopa Pande, odlične moderne revije z vrhunsko modno in manekensko izvedbo (predstavljeni so bili modeli MIK Prebold in Zlati D, boutique Dane Šepč; oboji so tudi bili investitorji revije), prave revije klasičnih in latinsko ameriških plesov v izvedbi dveh predstavnikov plesne šole Velenje in nenazadnje odlične zavave v izvedbi skupine ALAN FORD BAND.

Večer je minil prekmalu in prehitro, zadovoljni so bili gostje in organizatorji. Jožef Školjč, ki je sicer bolj malo plesal, čeprav je imel na svoji desni svojo stalno spremjevalko, je celo dejal, da mu je hudo, ker si ni nadel metuljčka. Tudi Slovenka leta 1989 se je dodobra nazabavala, kdo drug kot Vojko Zupanc, predsednik LDS Žalec, je z Viko Potočnik odplesal kar nekaj plesov. Bolj tih je bil tudi v skupščini zmeraj glasni Janez Kopač. Uganiли smo, da je temu tako, ker v hiši je žena »gazda« in tokrat je bila zraven.

Obljubili smo ljudem in obljudljamo, da bomo takšne plese še organizirali.

G. V.

Tone Partljič za Svinjčana

Pravijo, da ni vsak dan nedelja, prav tako človek nima možnosti vsak dan imeti pogovora z zanimimi osebnostmi, ki sooblikujejo naš slovenski kulturni prostor. Mednje z velikimi črkami nedvomno uvrščamo tudi Toneta Partljiča, človeka, ki ga pozna vsa vesoljna Slovenija, če ne po drugem, pa vsaj po njegovih filmskih in televizijskih humorističnih literarnih delih: Moj ata, socialistični kulak in Ščuke pa ja, ščuke pa ne, ki nas še vedno do solz nasmejita. Temu pa se navadni smrtniki ne moremo upreti niti ob priovedovanju avtorja, ki, če le more, vse obrne na smešno plat življenja. Tudi ob tokratnem srečanju z njim ni bilo nič drugače. Pred tem našim razgovorom so od smeha skoraj popokali otroci, ko jim je bral črtico iz svoje knjige Slišal sem, kako trava raste, potem pa bi v sloški zbornici to skorajda doletelo tudi nas.

Še preden smo vključili magneto, smo se morali poštano nasejeti priovedi o rojstvu vnučnika, ki je mu dala, kot sam pravi, nov polet in voljo do življenja. »Prijetij ob tem srečnem dogodku ni manjkalo,« pravi Tone Partljič. »Bil sem čisto nor in ne policija in ne pajk, ki mi je hotel odpeljati avto, nista mogla skaliti mojega veselja, ko sem hitel v porodnišnico pogledat svojo vnučnjico. Bil sem čisto zmešan, in ko mi je to dejal tudi policaj, sem mu rekel, da ima prav. Tudi voznik pajka mi je dejal, da sem nor, ko sem mu rekel, naj me z avtom vred peljejo mimo bolnice. Raje me je pustil, da sem tja odbrzel kar sam. Bil sem ves zaspel, ko s šopkom v roki stopim v sobo in zagledam čudovito novo bitje, s katerim postajajo moje korenine še močnejše. Dobil sem vnučnico, pa amen...«

Tone Partljič kar sije od veselja, bliska z očmi in hudomušno pomežikne učiteljici Janji in vsem nam, ki ga z zanimanjem poslušamo. Pred sabo ima majhen prideljek, vendar je tako zavzet s priovedovanjem, da na njega pozabilja. Pravzaprav pa nima niti časa, saj so ga najprej obdelovali z vprašanji učenke novinarskega krožka, sedaj pa še mi.

ŠOLA, PRAVI Mali MUZEJ

Za uvod v poglobljen razgovor o njegovem kulturnem ustvarjanju smo ga najprej vprašali o vtihih današnjega dne. »Pravzaprav težko rečem kaj, saj vidite, da imam v roki sendvič, da me obdajajo prijazne učiteljice in zato lahko izgleda, da se prilijem, kar seveda Slovenci kaj radi počnejo. Da bi o šoli in o vsem, kar spada zraven, dobil realnejošo podočko, bi moral biti tu dalj časa. Moram pa reči, da sem od vstopa v ta hram učenosti frapiran. Danes je tu dan šole in ob tem neke vrste kulturni dan, če se ne motim. Ko sem se maloprej sprehodil po teh razstavah, sem imel občutek, da sem v pravem malem muzeju Prebolda, v prav mal raziskovalni ustanovi, kjer se gredo resno raziskovalno delo in še mnogo več. Vse, kar sem videl, je resnično čudovito, skrbno narejeno, delano z ljubeznijo. Čudovita je knjižnica in še bi lahko nasteval. Cela šola, čeprav ni nova, daje vtič tiste prave šole z debeli zidovi, stropnicami, kitme vracajo s spomini na mojo mladost.

dost... Naš sogovornik za hip umolke, popije kozarec soka in nadaljuje: »Moram reči, da sem bil gotovo na petstotih slovenskih šolah in malokad sem videl in doživel takajšnega, kar bi se lahko primerjal s to šolo. Posebej pa mi je všeč, da je tu tudi župan občine, kar pove, da šola uživa neugled tudi v širšem okolju.«

USODA NAS KLIČE K ENOTNOSTI

Tone Partljič je tudi poslanec v slovenski skupščini, je človek, ki mu ni vseeno, kako in kaj bo s slovenskim narodom v prihodnjem. Ne moremo mimo njegovega političnega delovanja in tega vprašanja, s katerim se skorajda vskodnevno sooča tudi on sam. In kaj pravi? »Ko gledam čase, v katere prihajamo, ki niso niti najmanj rožnati, ne za vašo občino ne za Slovenijo kot celoto, me obdajajo neprjetni občutki, skrb-

prepičan, da ima kakšen poseben pomen brskanje in preštevanje kosti, kar zdaj delamo za nazaj, nas pa to vendarle opozarja, kako smo se Slovenci v najbolj hudičasih, namesto, da bi stopili skupaj, znali usodno razcepiti. Pa na gledamo Črtomira pri Prešernu ali analiziramo zadnje dogodke. Če bomo še naprej samo govorili, glasovali, se preglašavali, usklajevali in pustili, da gospodarsko povsem bankrotiramo, potem se lahko zgodi, da naša država ne bo vredna več, kot so vredne naše besede in čustva. A še nisem slišal, da bi kje zaradi čustev priznavali državo. Smo pred plebiscitem in moral se bomo odločiti, ali želimo ohraniti svojo nedolžnost ali se bomo končno enkrat poseksali. Ne, mi bomo glasovali, se preštevali, odločali in samoodločali in poslušali oboje... sekatsi in ostati nedolžni...«

VEZ ČLOVEKA S ČLOVEKOM

»Prav zato se mi zdi, da slovenski narod mora narediti odločilni korak, vendar pa naj bo ta trezen, brez evforije in prevelike čustvenosti, ki zmanjšuje razsodnost,« je nadaljeval razmišljanje Tone Partljič ter nato svoje poglede še podkreplil. »Mislim, da je izrednega pomena vez človeka s človekom in tudi pripravnost ženi, otrokom, vnurom. Dolgo časa za mena to ni bilo tako pomembno. Živel sem, kot pač sem, hodil po

Uspeh dobrih znancev

Kako težko mi je bilo pri srcu, ker sem bil edini, ki sem prosil za honorar za pet literarnih prispevkov v »Savinjskem zborniku VI«. Prosil sem pač, ker enostavno denarja nisem imel.

Vso zdajo je imela v rokah, in so še ima direktorica Občinske matične knjižnice v Žalcu, Anka Krčmar. Čudovito razumevajoča in zelo preudarna. Kar je res, je res: Danes je težko biti direktor take ustanove, kot je občinska matična knjižnica.

Rad berem. Veliko, zares veliko čitam. Ne vselej, vendar neka-

po pravilu: en slovenski in dva tuga avtorja. Sam ne vem, kako sem postal častni član te humane ustanove. Vsaj mislim si: To je zame storila gospa Anka Krčmar, ki je izredno čustvena pesnica in seveda tudi politična delavka. Kar je storila zame — najlepša hvala in SREĆNO 1991.

Zame je knjiga vir zabavnega in poučnega čtiva, je najboljša priateljica, neobhodno potrebna v vsaki količki inteligentni družini, je dragocena živiljenjska hrana, kakor pravi Milton, pridobljena iz življenja za življenje.

Saj poznate Miltona Johna, ne? angleški pesnik, eden najpopolnejših v svetovni literaturi. Slep, ubog in razočaran je napisal svoja največja pesniška dela. Zmeraj, ko sem v knjižnici, se mi zdi, da je moj tih hram, kakor je bil moj tih hram v cerkvi glavnega olтарja, ko sem bil minister nadvise strogega župnika.

Dobil sem honorar, 2000 din. Z dvema starima milijardama sem imel tudi načrt: kupim bom vnučcu Lovru kompletno garnituro, dal si bom popraviti zobovje, polovico bom dan ženi, polovico bo moja. Same humanne stvari. Tudi to: poplačal bom nekaj dolgov. Ali vse se je obrnilo na glavo, ko sem srečal dobre znance. Mislim, da je dober prijatelj boljši kot najožji sorodnik. Z dobrimi znanci pa je vsaj v mojem primeru drugače. Juhej, 2000 din imam v že-

pu! In prav tisti hip, ko sem srečal moje dobre znance, sem se spomnil na nesrečne žive v Solčavi, Lučah, Ljubnem, Podvolovljevško dolino. Vsi ti kraji so bili moja prva službenega mesta. In kolikor je zdaj brez strehe?

— Vsakemu dva deci, pa grem! Pijemo, še pijemo, plaćam, se vzdignem in grem, naravnost na pošto. Izpolnim nakaznico »Za poplavljene v Zgornji Savinjski dolini — 1500 din. Iščem in iščem, »pritošeljčka« ne najdem. Nakako brezglavo letim, hitim v restavracijo, dobrih znancev nujker. Sprašujem natakarja, sprašujem natakarico, suhoparen odgovor: Plaćali in odšli.

— Ste mogoče videli na mizi malo »pritošeljček«?

— Ne. Mi strežemo, kar ostane na mizi, nas ne brigam.

— A taka je ta humana reč?

Tisoč petsto dinarjev. Staro milijardo in pol. Odnesli so jo dobri znanci. Vem, kdo je segel po mošnjičku. Ko bo te vrstice prebral, mu bo mogoče žal, saj je bila vsota namenjena Zgornjesavinjsčanom, ljudem brez strehe nad glavo, ljudem, med katerimi sem takoj po vojni pošteno zasluzil za debelo rezino kruha in gornjesavinjskega želodca.

Dobi znanci — imejte še več sreče v letu 1991, navsezadnje pa ste siromaci, saj so vas vrgli na cesto iz zdrsnega podjetja brez socialne podpore! Drago Kumer

Slišal sem, kako trava raste

Z vnučinjo močnejše korenine

in več. Jaz sem jo napisal v enem »šupu«, res pa je, če potem ni dobra, jo skrijem in je ne upam brati nekaj mesecev. Potem pa, ko se bližajo novi prazniki, in vem, da bom prost, začnem hoditi okrog tistega predala, kjer imam skrito dramo, kot mačka okrog vrele kaše. Ko jo enkrat le vzamem v roke in jo preberem, se udarim po glavi in rečem sam sebi »butil popravi«, naredim tri klicanje in si dam potuhu, dobro dobro. Tako bo, upam, tudi s to mojo zadnjo dramo...«

Tone Partljič je človek, ki bi ga lahko poslušali v nedogled, jezik mu teče kot po maslu in njegovi humoristični dovtipi morajo poslušala nasmejati, pa če on to hoče ali ne. Sicer pa je Tone Partljič, čeprav pravi da nima korajče, da bi živel od pisanja, vseeno napisal že devet knjig, dvanajst dram in nekaj filmskih scenarijev. Zanimivo pri njem pa je to, da ne more gledati starih stvari, niti brati svojih knjig, razen že obeh omenjenih. Hotel sem prijeti sonce in Slišal sem kako trava raste. Ko so Ščuke vrtili po televiziji, je trpel kot žival, kot sam pravi. Večino knjig, ki jih je napisal, pa ni prijet v roke že deset in več let. Zadnja, ki je zunaj, pa pravi, da mu je po treh mesecih še vedno ljuba, to pa morda tudi zato, ker opisuje del svojega otroštva. Je pa označena tudi z dvema mejnikoma. »Jaz sem dosta pisal o smrti,« pravi Tone. »Imam televizijsko prvo drama Mama umrla — stop. Potem film Vdovstvo Karoline Žasler, napisal sem komedijo Nasvidenje nad zvezdami, tako da so se že zafrkavali, da bo župnik prekopal nekega mrlja in naj gre po mene, da bom lahko napisal kakega vrata. Moram pa reči, dokler nisem smrti doživeljal ob blizu, ko mi je umrl oče, sem na vse toogle povsem drugače. Ta zadnja knjiga, kakor je vedra in mladostna, je zaznamovana tudi s smrto mojega očeta, ko sem pravzaprav prenehal biti sin in sem moral postati pravi oče pa tudi dedek. Mislim, da je »butilistični pisatelj, ki se ozira na knjižne police, kaj je napisal, jaz glejam raje naprek, kaj bom še napisal. Upam, da mi kobia še ni crnila, da bom še lahko jahal, pisal in ustvarjal, v zadovoljstvo sebi in drugim...«

Takšen je Tone Partljič, marsikaj smo o njem že vedeli, prav gotovo pa ta reportažni zapis razglaša njegovo osebnost tudi na področjih, ki so nam manj pozna. Čeprav ni naš občan, pa je Slovenec, literat, sooblikovalec našega kulturnega prostora in s tem tudi naš, zato je prav, da je z njim spregovoril in pisal tudi Savinjčan. Vsem bralcem našega lista pa pošilja prisrčne pozdrave z željo, da ostanemo zvesti in ne-popolstvljivi do sebe in svojih idejalov, zlasti ko gre za usodo slovenskega naroda.

DARKO NARAGLAV

Tone Partljič in preboldski župnik sta si dobra prijatelja in za to sta si imela marsikaj povedati

in bolečina. Nad nami se zgirajo črni oblaki. Iluzije, ki smo jih gojili — Vremena Kranjecem bodo se zjasnila — dobivajo sedaj povsem drug in nasprotuoč se pojavi. Kot poslanec ne sem prisoten na vseh pogovorih o osamosvajaju Sloveniju, o ustavi, o plebiscitu in moram reči, da me tudi ne obdajajo lagodni občutki, ker se mi zdi, da se v teh usodnih dnevih vendarle še vse preveč »nategujemo« za prestiž te ali one stranke, svetovni nazor in podobne reči. Usoda nas kliče k složnosti in to je skrb, ki bi morala biti lastna vsekemu Slovenou. Po drugi strani pa nisem povsem

sestankih in družina mi je bila bolj neko zavetišče, kjer sem zvečer lahko dal, če nič drugega, vsaj noge in favor. Bili smo okupirani s samoupravljanjem, namišljeno problematiko in ne vem še s čim, tako rekoč od jutra do večera. Mislim, da hudi časi prinašajo lestvico vrednosti in prepričan sem, da bi mi bilo, če bi se kaj hudega zgodilo, »kršenduš«, prav malo mar, kaj je s predstavniki moje stranke, ampak bi pohitel najprej k svoji mami, hčerkici, vnučnjici. In zdi se mi, da nas po tej plati časi preizkušnje vračajo k sebi, k svojim ljudem, k človečnosti. To pa so vedno kvaliteti ži-

UMETNIK MORA BITI AVTONOMEN

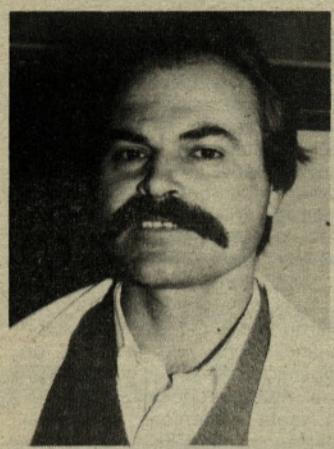
»Brez avtonomnosti in svobode ni mogoče biti ustvarjal«, pravi Tone Partljič. »Če bi se moral obračati po vetr, potem sem raje brez službe. To pa bi bilo morda celo dobro, saj bi se tako posvetil samo pisjanju, zato kar sejam nimam korajče, saj imam ne-

UPAM, DA MI KOBILA ŠE NI CRKNILA

»To pravzaprav ni simpatično pripovedovati, saj vsek resen pisatelj piše drama tudi po letu dni

Novoletna anketa

Leto se izteka, tako kot že veliko prejnjih, vendar je bilo letošnje v mnogočem drugačno. Pa naj bo to na gospodarskem ali političnem področju. Ostalo bo zapisano v zgodovini kot leto velikih družbenih in političnih sprememb, kot leto, ki nam je prineslo prve povojne večstranske volitve, novo vlado, zasuk v desno, spravo in še marsikaj. Pred zaključkom leta pa še plebiscit za samostojno, suvereno in neodvisno Slovenijo. Kako to leto ocenjujejo naši občani, in kako bodo preživeli podaljšane praznike, pa v pričujoči anketi.

JOŽE DOLAR, Ložnica: »Kaj naj rečem? Leto, ki se izteka, je prav gotovo prelomno leto za nas Slovence. V teh mesecih smo doživeli vrsto sprememb, tako da človek kar težko vse to dohaja.

Marsikaj ne veš, kaj je dobro in kaj ne. Plebiscit, ki je pred vratim, pa bo to leto še zaokrožil. Mislim, da je to resnična stoletna prilika, da se slovenski narod samostojno postavi z ramo ob bok drugim.

Če ocenujem to leto, potem moram reči, da je bilo precej težko in da se bodo te slabe strani še poglabljale in nadaljevale v prihodnjem letu. Upam pa, da se bo čez leto ali dve gospodarska situacija le izboljšala. Kar se tiče praznikov, pa lahko rečem, da so v našem poklicu to skorajda najbolj delovni dnevi, saj je frekvenca potrošnikov znatno večja. Do silvestra imamo odprt, med samimi prazniki pa malenkost oddihova v krogu svoje družine . . .«

tri različna obdobja, ki so neposredno odvisna od tega, kar sem počel. Prvo četrletje sem bil že zaposlen na asfaltni bazi na Pirešici, kjer sem delal pri proizvodnji kalcijevega klorida, ki se uporablja tudi za soljenje cest v zimskem času. V prostih dneh pa sem skupaj s kolegi iz jamarskega kluba pripravljal Snežno jamo na Raduhi za turistični ogled. Trejto četrletje sem tam preživel kot vodič in skušal obiskovalcem predstaviti jamo na čim bolj neposreden in zanimiv način. Mislim, da so bili vsi več kot zadovoljni, o čemer pričajo tudi pripisi v vipsni knjigi. Zadnje četrletje pa sva z ženo Martino porabila za pripravo in odprtje zasebne trgovine z mešanim blagom v Šeščah.

Tako sem sedaj »nabavni« težak, čistilec in še kaj. Iz vsega tega je razvidno, da je za mano zanimivo, pa tudi naporno leto, tako da so ostali dogodki na političnem priozorišču bili bolj kot ne potisnjeni v kot . . .«

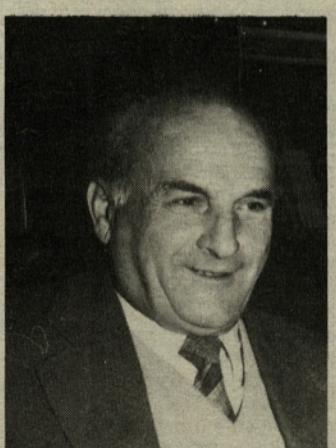
JULIJANA OSOJNIK, Žalec: »Če sem iskrena, potem ne morem reči drugega kot to, da je bilo leto, ki se izteka, za mene kar uspešno. Bilo je vsega po malem, tako doma kot v službi. Dolgčas mi ni bilo, saj imam dela vedno dovolj. Z državjem je bilo kar v redu, tako da se po tej plati res nimam kaj pritoževati. Tako kot drugi, pa sem bila tudi jaz, če sem hotela ali ne, potegnjena v kolesje dnevne politike in dogodkov, ki so v tem letu bili zelo raznoliki. V času praznikov bom v glavnem doma, opravljala bom gospodinjska dela in tako bo čas kar hitro minil in ponovno bo treba oditi v službo. Silvestrovski pa bomo najverjetnejše kar doma ob televizoru in v krogu svoje družine. Leto, ki prihaja, bo po mojem še težje, vendar pa upam, da se bodo stvari sčasoma le umirile, stanje na gospodarskem področju pa izboljšalo . . .«

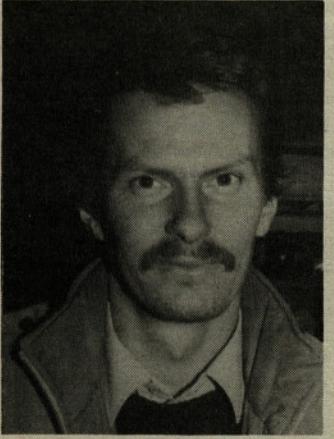
METKA PREVORŠEK, Prebold: »Težko bi rekla, da je bilo to leto dobro, čeprav vsakič rečemo, da bi bilo vsaj takšno, kot minuto. Politična dogajanja so poglavje zase, čeprav tudi mimo tega ne moremo, saj smo znotraj teh dogajanj, ki krejajo naše življenje in delo. Osebno si takšnega leta, kot je bilo to, ne želim več, saj sem bila kar nekaj časa v bolnici. Za mano je operacija žolčnih kamnov in zato je razumljivo, da želim na to čim prej pozabiti.

Na politična dogajanja pa gledam z nekim nezaupanjem, saj je dejavnica vse bolj tanka, in dokler bo tako, ni mogoče vpti: hura.

Ko je človek v staležu, pa je to še toliko bolj problematično. Novo leto in pa praznike nasploh bom preživila doma, saj sem še vedno na bolniški, tako da ne bo nič posebnega . . .«

JANKO CVIKL, predsednik občinskega odbora ZZB NOV: »To leto je bilo za nas starejše, ki smo dali skozi že večino svojega življenja, kar malo čudno. Nišemo bili navajeni na tako ne-nadne spremembe, vendar pa izgleda, da se bomo moralii tudi tega privaditi. S staljča borcev pa moram reči, da je nas predvsem vznemirjal zadeva o spravi, ki je hotela na nek način pokopati NOB. Zadeve se sedaj umirajo in mislimo, da je s tem potrebno končati, saj ne koristi nikomur, kvečjemu razburja duhove in vnaša nemir med ljudi. Pogled moramo upreti v prihodnost, v delo, saj nas bo le to rešilo pred težavami, ki nas obdajajo. Smo pred zgodovinsko odločitvijo in kot

SILVO RAMŠAK, Šešče: »Letošnje leto bi lahko razdelil na

Za nami je težko, a zanimivo leto

Slovenec moram glasovati za plebiscit. Tako pa bomo ravnali tudi vsi borci. Res je, da je še nekaj neznank, vendar poti nazaj ni.

Pred koncem leta se bo občinski odbor še enkrat dobil, naredili bomo bilanc svojega dela in si zaželeti novo leto ob kozarčku vina. Osebno pa bom te praznike, ki so pred nami, preživel v krogu svoje družine, priateljev in znancev.«

MIRAN KRAJEŠEK, Grize: »Leto 1990 je dejansko prelomno leto. Bilo je pestro, polno sprememb in morda tudi zato zanimivo. Na splošno bi lahko rekel, da sem z njim kar zadovoljen. Rečem lahko, da sem bil kar aktiven, pa naj si bo to v kraju, doma ali v službi. Sem vplet v lokalno samoupravo v KS Grize in zato lahko rečem, da smo v kraju kar precej naredili, čeravno nismo uspeli realizirati vseh zastavljenih ciljev, ki smo si jih zadali ob začetku tega leta. Seveda pa so razlogi za to povsem objektivne narave. Bilo pa je tudi precej dela na mojem delovnem mestu in ob koncu leta se še bolj kopiči. Sedaj se namreč kar precej pripravljamo za plebiscit, saj moramo to zadnje letošnje dejanje, ki je v mnogočem povezano z našo nadaljnjo usodo, dobro pripraviti. Sicer pa velja reči, da je bilo letošnje leto, za menе osebno, dokaj uspešno leto, čeprav smo se soočali v družbi s kopico težav in problemov. Če bo, vsaj za mene, tudi naslednje leto takšno kot to, potem bom kar zadovoljen. Vprašanje letošnjih praznikov pa za nas, za razliko od delavcev v DO, ne predstavlja problema, kako jih preživeti, saj bomo večino časa v službi. Čas, ki mi bo še ostal, pa je namenjen družini, sorodnikom, prijateljem in znancem. Novo leto pa bom najverjetneje pričakal kar doma . . .«

IVAN BRIŠNIK, Vrantsko: »To leto je bilo prav gotovo eno najtežjih let, kar se jih spominjam. Upam pa, da so na obzorju novi časi, v katere zrem z zaupanjem in se zato tudi veselim prihodnosti. Volitve in pluralizem, plebiscit in ustava, vse to so stvari, ki so in še bodo oblikovala naš politični vsakdan. Mislim, da se še vse premalo zavedamo, kakšen ogromen potencial, kakšno bogastvo nam prinaša ta raznolikost mišljenj, ta svoboda, da lahko poveš jasno in glasno to, kar misliš. Praznike, ki prihajajo, bom

preživel v krogu svoje družine, med prijatelji, znanci in sorodniki. Letos bodo prvič tudi podaljšani, tako kot v Evropi. Pozdravljam to novost, čeravno ni ravno nova, saj je bilo v časih, ko sem bil jaz mlad, to že tako. Mislim, da smo lahko srečni, da se je to tako izpeljalo, saj konec končev božičnikoli ni prenehali biti neke vrste družinski praznik.

ANTON BRATUŠA, Šempeter: »V Komunalnem podjetju Ža-

lec ocenjujemo letošnje leto kot prelomno, s polno dogodki, ki so imeli bistven vpliv tudi na naše poslovanje. Mislimo, da družbene spremembe, katerim smo priča, perspektivno gledano le obetajo boljše čase tudi na komunalnem primerinem nivoju. Trudimo se, da so naše storitve kvalitetne in v splošno zadovoljstvo vseh prebivalcev občine. Mislimo, da smo to na nek način dokazali tudi v novembriški katastrofalni poplavi, saj smo v zelo kratkem času uspeli sanirati zelo porazno stanje na našem vodovodnem omrežju. Ijudem pa dati čim prej vodo. Zagotovili pa smo tudi skopodročju, saj družba vse bolj spoznavata, da je to dejavnost, ki je nujno potrebna in da je tudi na raju nemoteno proizvodnja mleka v mlekarji. Ob tem pa moram reči in se javno zahvaliti nekaterim organizacijam, društvom, zlasti jamarskemu klubu, Radiu Ljubljana, ki nam je odstopil napenjalce za jekleno vrv, in še bi lahko nastevali. Med prazniki komunalci, zlasti tisti, ki so dežurni, nimajo pravega počinka. Tako ga tudi letos ne bo. Želimo si lelahko, da bi bilo potrebnih čim manj inter-

vencij in da vsaj zaradi tega občani ne bi imeli problemov. Ob tej priliki pa vsem iskrene in prijetne praznične dni.«

Tako torej naši anketiranci, ki na nek način odslikavajo, seveda vsak po svoje, leto, ki se izteka. In kaj naj rečemo še mi? Morda le to, da smo veseli, da smo to preko našega in vašega lista, Savinjčana, srečevali vse leto in da bo tako tudi v letu, ki prihaja. Vsem skupaj prijetne, lepe praznike in srečno v novem letu teža desletjeta.

D. Naraglav

ŠTIRJE TEDNI KOLEDAR MESEC DOLG

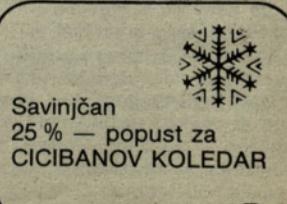

z i l u s t r a c i j a m i

Marjance Jemec-Božič
Jelke Reichman
Ančke Gošnik Godec

Naš prispevek za najmlajše

Naše uredništvo se je odločilo, da našim najmlajšim bralcem pomaga priti do koledarja Štirje tedni mesec dolg. To je cicibanov namizni koledarček, ki ga sestavljajo razglednice, nalepke, urnik, koledar in pripomka, vse pa je opremljeno z ilustracijami Marjance Jemec-Božič, Jelke Reichman in Ančke Gošnik-Godec. S kuponom, ki ga objavljamo, si lahko pridobite 25-odstotni popust pri nakupu, vendar pa morate po koledar priti v Občinsko matično knjižnico v Žalec in s seboj prinesiti izrezan kupon.

Savinjčan
25 % — popust za
CICIBANOV KOLEDAR

POLITIČNI

JANUAR

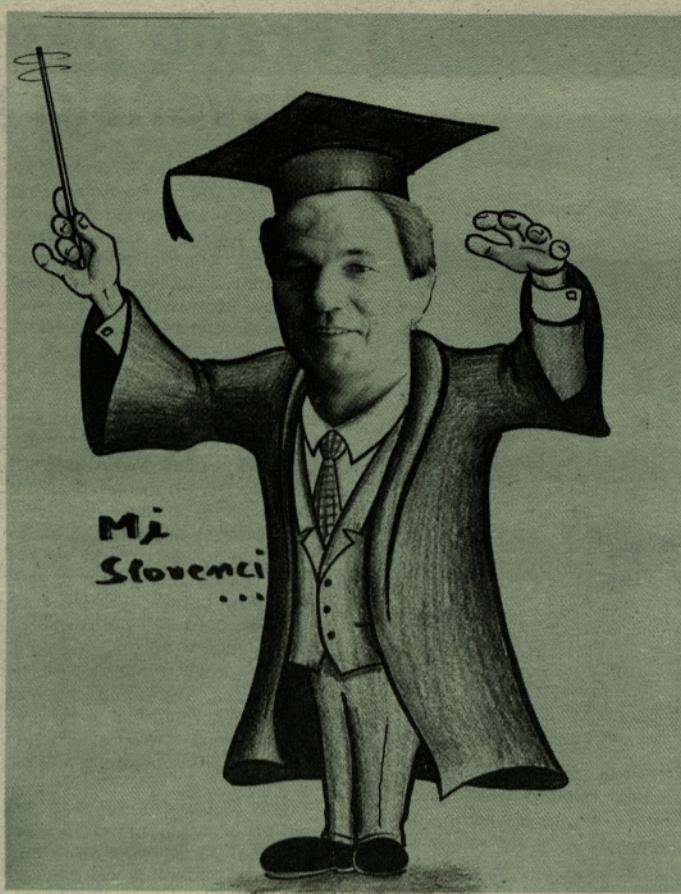
Novo leto 1990 se je pričelo enako dolgočasno kot prejšnje. Na občini so kraljevali še vedno isti tabloidi, demosov otrok še ni shodil niti še ni začel govoriti, kmetje in liberalci so bili še veliki priatelji. Vendar bolj so volitve dobivale bližajoče se gmote podobo, bolj so stranke na ostrile svoje kremlje druga proti drugi. Ljudje so se bolj zabavali, čeravno so še vedno hodili v službo vsakodnevno in za mizerno plačo. Nabitali so se vroči bodoči poslanci.

FEBRUAR

Počasi začnejo vsi stari predsedniki komitevov in sekretariatov, izvršnih svetov in skupščin douvevati predvsem eno stvar: NE BOMO VEĆ IZVOLJENI. Spoznali so, da tudi sijajno premeščanje z ene funkcije je na drugo (t. i. kroženje funkcionarjev) in tako naprej do posameznikove fizične ali poslovne smrti, čaka na svoj žalosten konec. Zatorej je potrebno zase ukriniti kar največ. Tako so nekateri za vsak primer odprli nova delovna mesta, spet drugi so se presedlali v neopazne službe občinskih lubadjarjev.

MAREC

V političnem življenu v naši občini se pojavijo novi obrazzi, za katere prvič slišimo, da imajo kaj skupnega s politiko. Pojavijo se tudi prvi maksi hrošči šepajoče demokracije: VČERAJ ŽIVELA PARTIJA, DANE ŽIVELA NOVA PARTIJA. Strankarski vodje nabirajo pike na raznih shodih in debatnih omizjih, stare mamke se s strahom vprašujejo, ali bodo splet znale voliti. Tardeči so čedalje manj rdeči, sprašujejo in ukvarjajo se z lastno prizadetostjo, tabeli in ostali tapisani napovedujejo nove in boljše čase. Ljudje še hodijo v službe, zadovoljni so s konvertibilnim dinarjem, s katerim lahko v bankah kupujejo devize in jih potem zapravijo čez mejo.

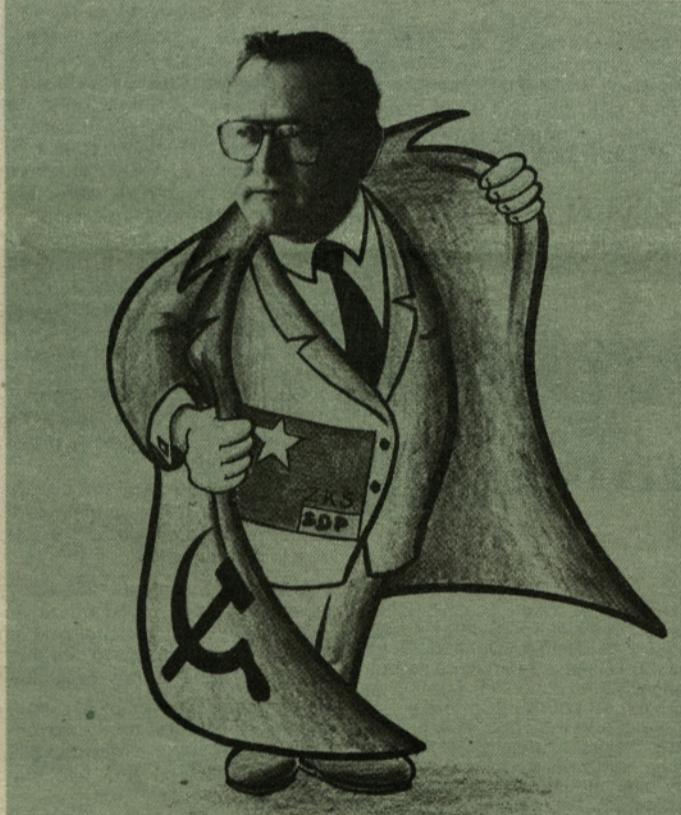

JULIJ

Po občini se ne dogaja nič drugega, razen braslovškega praznovanja, tu pa tam lahko preberemo debatne izmenjave med županom in predstavnikom liberalcev. Juteks počasi sanira zadeve, volilne obljuhe so odpaknjene. V podjetjih je čutiti srbeče zatišje, ki daje slutiti, da nas čakata huda jesen in še hujši konec leta. Torej ljudje še delajo za še bolj mizerno plačo. Gospa Fanika na Zavodu za zaposlovanje spoznava vedno nove obraze. Vsi puščamo vlado pri miru, čakajoč, da mi ne tištih sto dni, ko jih bomo poprašali: KAJ JE ZDAJ?

AVGUST

V Kranju so se pojavili še eni liberalci. Liberalci Grosralci nočejo, da bi jih zamenjali za komunistično mladino. Splošna ugotovitev je, da so SDP-jevci čedalje bolj liberalno misleči. Vsi tisti, ki nismo bili izvoljeni

KOLEDAR

Hribar se sprehaja z nageljčki pred v nju uprtimi karabinkami. Adijevi junaki branijo Žalec.

OKTOBER

Panika napada s strani balkanskih narodov še traja. Milica je zaklenila zadnji vhod, da jih ne bi kdo presenetil od zadaj. Na skupščini v metropoli Savinjske doline skleneta pozicija in opozicija začasno premirje. Dobnik se trudi okoli avtoceste in bolj je delaven od prejšnjega župana (na tem področju). Bivša ZSMS meni nič tebi nič zapre magistrasto cesto Celje—Ljubljana na Trojanah. Javnosti povedo, da imajo poln k... politikov in ministrov, ki nič ne naredijo. Povezali se bodo z avtovozniki in naredili takšno svinjario, da bo kolona od madžarskega meja pa do italijanske. V Sloveniji se po dolgem času spet sprejemata ustava. Težko je verjeti, da bo najboljša. Bo pa prva ustava, ki jo bodo sprejeli v večstrankarskem parlamentu. Demilitarizacija, dvodomni parlament in delavci, ki imajo počasi vsega dovolj in bodo nekoga pretepli.

NOVEMBER

Narava se je še enkrat poigrala s človekom. Vodna ujma je prišla na dan, ko človek v svojem srcu oživila spomin na mrtve. Mnoge družine so prizadete, mnogi posamezniki in veliko podjetij. Tudi na skupščini se je odprla debata o poplavah. O tistem, da naj bi delavci dali dva dni za poplavljene, smo se vsi strinjali, toda nekateri smo bili za to, da bi delavci sicer dati bruto, vendar le en dan, ali pa naj se država odpove prispevkom iz bruto plač. Država se ni odpovedala prispevkom. Poplavljenci so poplavljenci, denar je pa denar. V skupščini je spet govor o novem občinskem odkolu o davkih, ki so ga skupaj pripravljali novi davčni sekretar in skupina obrtnikov in drugih strokovnih ljudi. Odklok je že bil na tapeti prejšnjem mesecu, pa je šel še na vzajmanje. Tokrat je zavrnjen z večino, ki jo ima Slovenska kmečka zveza v zboru KS. Prvi dober predlog odloka je bil zavrnjen zato, ker ga kmetje niso razumeli in so cvikali, da jih ne bi zafrnili. Isti predlog je po poprejnjem dobrem zmerjanju dveh članov parlamenta (seveda medsebojnem) čez en teden sprejet. V Andražu rajši umrejo, kot da dovolijo lokacijo radijskih odpadkov v Arnačah.

DECEMBER

Opravljen je prvi AKADEMSKI VEČER, ki ga bodo liberalni demokrati (kakor se bivši ZSMS-jevci sedaj imenujejo) tradicionalno prirejali. Vabljeni so vsi poslovni ljudje, ne glede na strankarsko pripadnost in ne glede na starost. Karte so razprodane v dveh dneh. Vabljeni sta tudi Dobnik in Kranjc. Slednji ima ženo pred porodom in čaka v napetem pričakovovanju. Dobnik vladivo zavrne povabilo, kajti pripravljajo se na koline. To se najbrž vklaplja v predplebiscitno ozračje, kajti marsikdo ima pripravljen sod ali buteljko za dan slovenske samostojnosti. Veste, kaj bo drugo leto, to niti bog več ne ve. Pa vseeno SREČNO!

APRIL

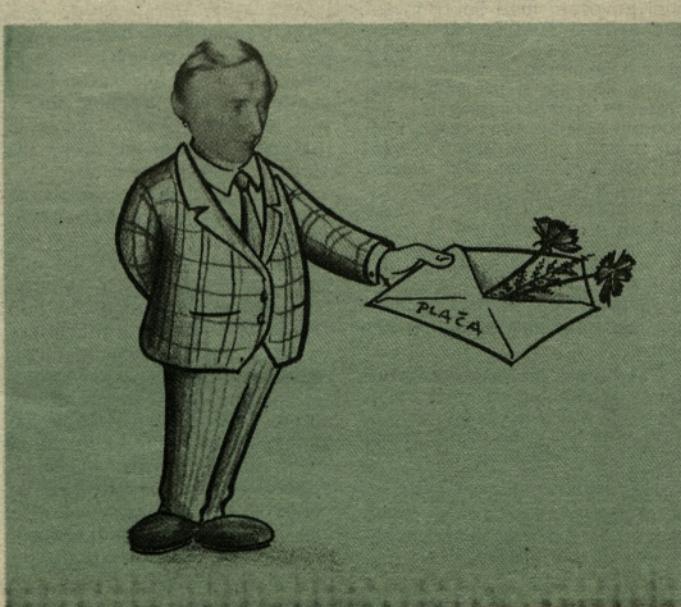
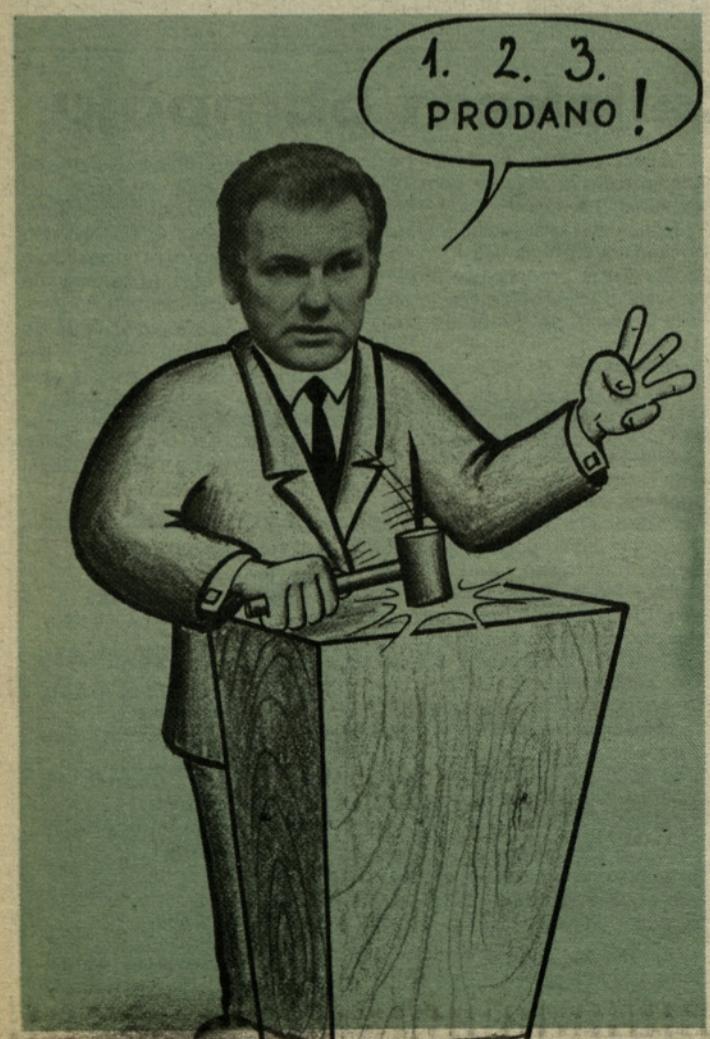
Končno so pred nami volitve. Kar bo, bo, nekako bomo že. Prvi krog odprtih socialistov in kranjskih obrtnikov na smetišče zgodovine. Demosova koalicija pobere večino mest v parlamentu, eni se živcirajo, drugi so prestrašeni, tretjim se švingla. Stranke z zadnjimi koščki energije še pobrajo in spustijo v javnost zadnji glas. Utrjenost se že čuti tudi v volilcih, ki bolj uživajo v ritbcniskem govorjenju Ivana Krambergerja. Kot pokakan golob odpade kandidat za predsednika, ki so ga predlagali liberalci. Ivec se dobro odreže in čestita obema, da jih potem kmalu začne zmerjati. Ivec je Ivec, Libočki so ga podprli.

MAJ

Prišel je maj, dobri stari časi ne povrnejo se nazaj. Prva zasedanja so zanimiva, polna upanja. Kranjci kar dežujejo kot kandidati za razne funkcije. Na štabu SLO je smrtna tišina uslužbencev brez diploma. Demos in liberalci se prvič zgrabijo ob izvolitvi novega predsednika izvršnega sveta. Kučan je še naprej slovenski ata. Bivši DPO prehajajo v zasluzene stečaje. Na občini je postvolnila panika.

JUNIJ

Občinski lubadjarji so večinoma vsi zadovoljni, ker jih oblast ni nagnala suhe žemlje ribat. Eni si mislijo, da kdor se zadnji smeje, se smeje najslajše. Socialisti so v smrtnem krču zaprli pisarno, oglašajo se socialdemokrati s Polzele, ki so bili na volitvah v občini komaj opazni. Novi predsednik Dobnik pridno uči svoj novi razred, to je krajane in kranjanke v Žalski občini. Ni več prave zabave. Demos predlaga odvzem sredstev vsem strankam. Čeravno gre za protizakonit predlog, se nihče ne živcira. V žile pronica poletni politični molk.

Usoda naših dvorcev, graščin IV

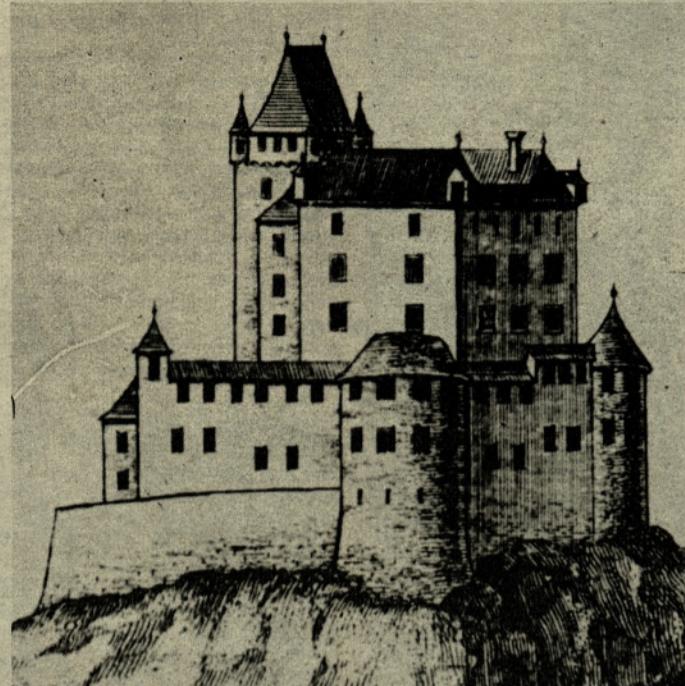
Stopnik — Hackenberg

Ob pregledu naših dvorcev, graščin, imamo večkrat občutek, da ti spomeniki naše preteklosti neusmiljeno propadajo. Zato smo prijetno presenečeni, ko najdemo ta ali oni objekt, ki se skuša rešiti pozabe in uničenja. Prav tako smo lahko prijetno presenečeni, ko listamo po knjigi Ivana Sedeja »Sto najlepših kmečkih hiš na Slovenskem« (Prešernova družba 1989). Publicist je med te objekte uvrstil tudi dva objekta iz naše doline: domačijo ob cesti pri Tomazu, Ločica pri Vranskem in domačijo pri Grajski, Stopnik nad Vranskim.

Ravno pri Stopniku naletimo na dvojnost, tako značilno za današnji čas. Na eni strani imamo ohranjen stolp nekdanjega gradu Heckenberg, ob vnožju vzpetine, na kateri je grad, pa imamo graščino, ki neusmiljeno propada in je dokument časa, ki ne ve, kaj bi počel z dedičino. Carl Reichert v svojem albumu »Album von Steiermark« (1864) objavlja sliko novega gradu, graščine, ki so ji domačini pravili »Marof«, in razvaline starega gradu.

Kdaj so lastniki starega grada preseliли v dolino in si zgradili graščino, ni točno določeno. Ni znano, kdaj so zapustili grad, katerega zgodovina seže daleč v preteklost. Lastniki gradu se omenjajo prvič 2. 8. 1188 (Wulfinch de Hekinberch) sam grad pa prvič 1. 6. 1322: Veste Heckhenberch. Med zapisi iz starih listin omenimo še zapis: 13. 1. 1444, »hof gelegen vnder Heckenberg in Frawncger phar (kmetija, ki leži pod Heckenbergom v fari Vransko), ali zapis iz l. 1610, ko se je vranski vikar pritožil zoper lastnika gradu (Feliksa Schrottenbacha), ki je podpiral protestantsko vero.

V znanem kmečkem uporu, l. 1635, je bil grad med prvimi oplenjeni. Upodobitev opozarja na kompleksno, morda kastelsko graščino zasnovano, ki jo obvladuje kar tri nadstropja višji mogočni četverokotni stolp — bergfrid (najpomembnejši grajski stolp s poudarjenimi obrambnimi funkcijami v sklopu širših grajskih zasnov).

graščin in dvorov. Med njimi tudi Stopnik.

Upodobitev opozarja na kompleksno, morda kastelsko graščino zasnovano, ki jo obvladuje kar tri nadstropja višji mogočni četverokotni stolp — bergfrid (najpomembnejši grajski stolp s poudarjenimi obrambnimi funkcijami v sklopu širših grajskih zasnov).

Na obrambni renesančni (renesansa — umetnostni slog v 15. in 16. stoletju) sistem tega manjšega srednjeveškega gradu, ki je imel stanovanjske stavbe, obzidano dvorišče, berfrid, opozarja južni del kompleksa, kjer se je ohranil okrogli obrambni stolp.

Po preselitvi graščakov je grad preselel v kmečke roke. Na razvaline obzidja in dela nekdanjega palacij (palacij — poglavljina stanovalnega stavba na gradu, pogosto podkletena, z dvoran v vrhnjem nadstropju) so postavili skedenj in kmečko hišo. Pritlična hiša je naslonjena na ohranjeni stolp, ki ima še danes nekaj stanovanjskih in gospodarskih funkcij. Tako imamo skupaj grajski stolp, razvaline, kmečko hišo, skedenj, hlev ter kozolec. To idilli-

čno zmešnjavo pa poudarja še kozolec — toplar —, ki so ga postavili l. 1913 pod nekdanjim vhodom v grad. Tako imamo nenavad spomenik fevdalnega in ljudskega stavbarstva na enem kraju. Zanimivost in lepota ambienta pa izvirata prav iz nelogične povezave divjega zakona med monumentalnim renesančnim gradom in kmetijo. Ne moremo tudi mimo tega, da so domačini znali ohraniti stolp, ki ga občasno prekrivajo in obnavljajo, vsi skupaj pa nismo znali ohraniti graščine pod gradom. Objekti se med seboj kot malce »prepirajo«. Še najbolj logično se je v to protislovno skupino vključil skedenj, spodnji del na starem obzidju služi kot hlev, zgornji (leseni senik in pod) pa je dobil zanimivo estetsko funkcijo, od daleč je videti kot lesena nadgradnja obzidja in kot del gradu. Ohranjen je spomin na grad, ki je nekoč dominiral nad dolino.

VIR:

Ivan Stopar: Razvoj srednjeveške grajske arhitekture . . .

Ivan Sedej: »Sto najlepših kmečkih hiš na Slovenskem«

fj

Šege in običaji na Slovenskem

Pomen in praznovanje božiča

Božič je bil pred časom skoraj prepovedan. Ljudje so ga sicer lahko praznivali, samo to jim je bilo velikokrat onemogočeno, saj ni bil dela prost dan. Potem pa je postal državni praznik. Lansko leto je praznovanje božiča prešlo iz obreda v moderen spektakl, s komercializacijo mu je bilo odvzeto veliko skrivnostnega blišča. Sicer pa ljudje slavimo takšne in drugačne praznike, ne da bi vedeli, kaj pomenijo in kakšni so ti prazniki bili včasih in zakaj so danes takšni, kakršni pač so. In kako je bilo z božičem? Kje so njegove korenine, kakšen njegov razvoj in kaj nam božič pomeni? Vabim vas, da se mi pridružite v kratkem popotovanju skozi čas in ob razmišljajih o pomenu in bistvu praznovanja praznika, ki pomeni začetek novletnega praznega časa.

V dobi pred nastopom krščanstva je bilo najdlje razširjeno verovanje, da se v času, ki ga sedaj imenujemo božični, sproščajo neznane naravne moči, ki skušajo usodno vplivati na človeško življenje. To je bil čas, ko je »svet odprt — mundus patet« vsemu dobremu in hudemu. Že kar na začetku je treba povedati, da so predkrščanska verovanja in še močno vplivala tudi na kasnejše krščanske praznike, ki so moralni prevzeti tudi, sicer modificirano, vsebinsko predkrščanskega praznovanja. Božič kot čas Kristusovega rojstva pa naj bi pričeli praznovati šele dobitih 300 let po njegovem rojstvu. Čas praznovanja pa se je pokrival s časom poganskega praznika nepremagljivega sonca (Dies Natalis Solis Invicti) in se, tako kot danes, praznoval 26. decembra.

Ime praznika, božič, je staroslovenskega izvora in naj bi pomenil »mal Bog.« Pri tem vse skupaj sega v predkrščansko dobo, ko so z malim Bogom slavili Svaroga, boga poljedelstva, za katerega je bilo značilno, da se je vsako leto novo rodil. Prenos imena malega Svoržiča na novo rojenega krščanskega odrešitelja misjonarjem najbrž ni delal do preglavič. Ime je obveljalo v svojem novem pomenu in nato prešlo na praznik sam.

»Božič je zame praznik luči,« pravi župnik Drago Švetko iz župnijske cerkve Sv. Duha iz Nove vasi pri Celju. »V tem času najbolj pričakujemo tisto luč, pomoč, ki prihaja od zgoraj. Bog je dal človeku svobodno voljo, in ta jo večkrat zlorabi in dela slabovo. Zaradi tega nam zemlja rodi trnje in osat in naši medeloveški odnosi postanejo pekel. Vendar Bog človeka ne pusti v njegovem trpljenju, temveč mu hoče pomagati. Zaradi tega tudi postane človek. Beseda, ki jo govoriti, postane človek. Božje rojstvo je simbolično povezano z časom sredine zime, ko se narava vrača na svoj začetek, ko začne ponovno oživljati. Betlehemska skrinjnost je v tem, da hoče Bog, ko se rodil v hlevu, pokazati ljudem, kako jim je blizu, da ni nad njimi. Da pa bi bil Bog vedno bližu ljudem, se božič ponavlja iz leta in leta.« Ljudje morajo res postati ljudje. Ljudje morajo v tem času spustiti vase več svetlobe, človek mora doživeti neko veselje, spoznanje, da je možno v življenu tudi nekaj narediti. Taki prazniki, kot je Božič, ljudi povezajo med seboj in jim dajo zagon.« Kako se naj praznuje božič danes? »Trenutno smo v nekem takem zgodovinskem trenutku, ko nam je izkušnja nekaj pretekelih desetletij pokazala, kaj pomeni življenje brez Boga, kam pa npr. pri pobožnem premišljanju o Kristusovem rojstvu in življenu in jih pri tem glede nazornosti nič ne more spremeniti. Sicer pa se moramo zanimali za pojaz jaslice zahvaliti jezuitem, ki so v dobi protireformacije, natančneje l. 1560 v svojem kolegiju v Coimbrji na Portugalskem sestavili prve jaslice, prve cerkvene jaslice pa so uredili l. 1952 v svoji cerkvi v Pragi. Leta 1644 so svoje jaslice postavili v jezuitski cerkvi pri sv. Jakobu v Ljubljani. Jaslice so se iz cerkva kaj kmalu sellile tudi v domove, najprej plemečev, kasneje bogatih meščanov, pri nas pa najstarejše znane jaslice na domu segajo v leto 1714. Kmečko ljudstvo pa jaslice pred 19. stoletjem ni postavljalo.

Navada je, da se za velike praznike in hiši in okolici vse počisti. V Savinjski dolini in najbrž povsod drugod očistijo na božično biljo tudi hlev. Vse mora biti lepo in čedno v pričakovanju velikega praznika. Vse je v pričakovanju polnočnic. Luč gori na mizi, luč v jaslicah ali pred njimi: danes v spomin na luč sveta, ki je točno prišla na svet, v daljnih časih pa za tolžbočajnih, ki si želete svetlobe in gorkote.

Čas božiča je čas, ko so končana vsa dela, ko se item življenje umiri. Kače so polne, delo je dovršeno, ljudje se ozirajo nazaj po minulem letu in so v času razmišljanja. Je čas svetosti in intimnosti. Družina se zbere skupaj in se pripravlja na nova dela. Božič je lep čas, svetel in skrivenosten. Predvsem pa intimen. In tak naj tudi ostane.

Brane Lobnikar

Prav tako so raziskali delovanje Mešičevega mlina na Polzeli. Zanimivo pri tem je, da so v tem mlinu že l. 1923 izrabili strugo tudi za pridobivanje električne energije, sprva je bil istosmeren tok, kasneje dvostralen. Ugotovili so, da so pri Mešičih svojo električno uporabljali tudi za pogon slamoreznice in še nekaterih drugih strojev v kmetijstvu. Učenci so tako zopet opozorili na to, da bi lahko Struga še kako služila za pogon manjših elektrarn, kot je nekoč služila za pogon milinov in žag. Zajezitive, ki bi s tem nastale, pravzaprav bi bile samo obnovljene, pa bi nedvomno služile tudi za dvig podtalnice.

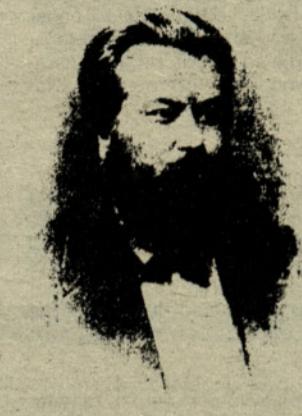
Dodan je dramski prizorček

Franc Jamšek — pomembni slovenski pedagog

Franc Jamšek se je rodil 17. julija 1840 v Žalcu. Po šolanju na domači osnovni šoli je l. 1854 nadaljeval šolanje v celjski glavni šoli in na celjskem preperendiju (takratnem učiteljišču). Na tej šoli je opravil izpit za učitelja na trivalki. To so bile najnižje, pretežno podeželske osnovne šole.

Spočetka je služboval na različnih šolah in l. 1869 dobil učiteljsko, cerkveno in orglarsko službo v Loki pri Zidanem mostu. Do l. 1869 je bila konkordatna šola pod vodstvom in nadzorstvom cerkve, učitelj je bil še cerkovnik in je opravljal orglarsko šolo. L. 1869 je bil sprejet novi šolski zakon, ki je šolo podrževal in jo vzel nadzorstvo cerkve. Učitelji niso smeli več opravljati cerkvenih služb. Uvedeni so bili naslednji šolski predmeti: maternična, risanje, petje, telovadba, ženska ročna dela in realije, to je zemljepis, zgodovina, prirodopis in prirodoznanje. Učna obveznost je bila 8 let.

Franc Jamšek je bil zelo znan pri organizirjanju nove šole. Od l. 1870 pa do svoje smrti leta 1892 je bil nadučitelj v Brezanci in od 1869 do 1875 šolski nadzornik za brežiški, kožanski in sevniški šolski okraj. Šolski nadzornik je postal takoj, ko je šolsko nadzorništvo prešlo iz cerkvenih v

posvetne roke. To so bili razburkani časi šolske reforme, Jamšek je pomagal sestavljati nove učne načrte, pomagal pri volitvah učiteljskih zastopnikov v novoustanovljene okrajne šolske svete, deloval je v učiteljskem društvu, sodeloval je pri pedagoški strokovni reviji Popotnik.

Kot pedagoškega pisca so ga zanimala zlasti vprašanja zemljepisa v osnovni šoli, vzroki posuševosti med mladino, ki je končala osnovno šolo, zanimala so ga in proučeval je sredstva, s katerimi naj bi učitelji vplivali na moralni razvoj šolarjev. Mladine ni

učil samo šolskih predmetov, pač pa tudi kmetijstva, predvsem vinogradništva.

Zanimivo je, da je priporočal tudi telovadbo, knjižničarstvo in hranilništvo.

Od šolskih predmetov so mu za pospeševanje hravnosti največ pomenili prirodopis, zgodovina in petje.

Franc Jamšek je bil eden tistih pedagogov, ki jih je dala Savinjska dolina, ki so ogromno napravili za razvoj šolstva ne samo v dolini temveč tudi širše.

Med drugim je značilno za učitelje, da so praktično delali z mladino. Tako je Jamšek učil mlade vinarstva, ker je delal na vinoigradnem področju, Petriček je v Žalcu učil mlade hmeljarstva.

Spomnimo se še Vlada Schmidta, ki je bil rojen 26. 11. 1910 v Preboldu in ki je poleg zelo opaznega dela na področju psihologije in pedagogike napisal tudi »Zgodovino šolstva in pedagogike na Slovenskem«.

Se in še bi lahko naštevali dela mož in žena, ki so polagali temelje in kreplili slovensko šolo, vse preveč pozabljamo na njih. Alispoloh vemo, da so bili tudi učitelji iz naše doline zaprti zaradi zavednega slovenstva, da so bili med prvo svetovno vojno v ječah v Gradcu?

Sedemdesetletnica Vlada Schmidta

Letos praznuje svoj živiljenjski jubilej Vlado Schmidt, rojen 26. 11. 1910 v Preboldu. Vlado Schmidt je diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz pedagogike, psihologije in filozofije l. 1935, doktoriral l. 1937. Leta 1947 je postal profesor pedagogike na Višji pedagoški šoli v Ljubljani, l. 1954 izredni, l. 1962 redni in l. 1979 zasluzni profesor filozofske fakultete v Ljubljani. V letih 1962 do 1964 je bil dekan fakultete.

V povojnem obdobju si je študijsko prizadeval zlasti na dveh področjih. Pritegovalo ga je proučevanje pedagoške metodologije in svoje delo je usmeril v raziskovanje zgodovine šolstva in pedagogike.

Objavil je obširno delo »Zgodovina šolstva in pedagogike na Slovenskem«, za to delo je prejel Kidičevno nagrado.

Če polistamo po tem obsežnem delu, najdemo v njem tudi podatke o razvoju šolstva v Savinjski dolini:

Tako piše o protestantski šoli v Govčah pri Žalcu. Zgodovinski vir omenja pridigarja in učitelja, ki je poučeval celjske otroke, čeprav so njihovi starši zaradi tega placačevali kazen (leta 1593). Vir omenja, da je bil pouk tudi v slovenskem jeziku in da je bilo med 250 knjigami požgano tudi več slovenskih.

V 17., 18. stoletju so bile tudi tako imenovane »privatne šole«, ena izmed njih je bila na Vrancu.

Omenja se, da je pred l. 1770 hodilo »vo šolo« na Gomilskem 8 dečkov in to po šest tednov na leto.

Omenja tudi šolo v Šempetu in Žalcu (v tem obdobju).

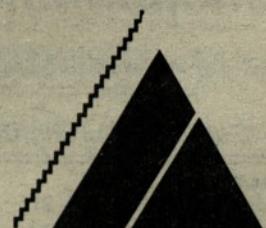
Piše o izkoriscanju otrok v predilnici v Preboldu, v prvi polovici 19. stoletja.

Navedimo še, da je bila l. 1877 v Žalcu »nedeljska šola«. To je šola, o kateri je pisal Slomšek: »za kmete so delovnik za delo, nedele in prazniki pa za nauk« (Blaž in Nežica 1842). Zanimivo je, da so v trivialki v St. Pavlu pri

Preboldu l. 1866 v redovalnici razdelili napredovanje učencev pri slovenskem pouku od napredovanja učencev pri nemškem pouku.

»Z glave«: računanje ter računanje »s številkami« so uvrstili med slovenske predmete.

Avtor piše, kakšne so bile težave v prejšnjem stoletju, ker v Celju ni bilo mogoče doseči ne samostojne nižje realke in ne ustrezne strokovne šole, čeprav je potrjajoča se industrija rabila strokovnjake. Tako je n. pr. tovarna v Šentp

SLOVENSKA INVESTICIJSKA BANKA, D.D.

EKSPOZITURA ŽALEC,
Pečnikova 1
tel.: 711-411, 711-422
fax 711-432

OBRESTNE MERE ZA DINARSKO VARČEVANJE

vezava nad	vloga	obrestna mera
1 mesec	10–20.000 din	22 %
	do 50.000 din	26 %
	nad 50.000 din	28 %
3 mesecev	10–20.000 din	28 %
	do 50.000 din	31 %
	nad 50.000 din	34 %
6 mesecev	10–20.000 din	32 %
	do 50.000 din	35 %
	nad 50.000 din	37 %

Pri eno-, dve- in triletnih vezavah je obrestna mera najmanj R + 5 % oz. po dogovoru.

Vloge na vpogled
tekoči in žiro računi 12 %
hranilne vloge 14 %

Želimo vam prijetno praznovanje in srečno novo leto 1991

D.O.O.
ZASTOPANJE
TUJIH FIRM
AŠKERČEVA 13
tel.: 714-211

Vabimo vas, da nas obiščete v naši novi tehnični trgovini v hotelu GOLDING ŽALEC

Nudimo vam:
— TV-aparate
— video
— Hi-fi
— satelitske antene
— walkmane
— radioaparate z uro in brez ...

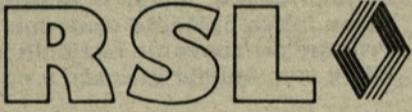
priznane znamke NORDMENDE

Poleg kakovostnih izdelkov vam nudimo tudi ugodne plačilne pogoje (možnost nakupa na 3 čake).

Konkurenčne cene
Za naše izdelke zagotavljamo servis in enoletno garancijo.

STOPITE V LETO 1991 S SLIKO IN ZVOKOM
NORDMENDE

RENAULT

RENAULT SERVIS LEVEC

Prodajno servisno podjetje, Levec 54

Ob otvoritvi novega prodajnega salona v Levcu sporočamo nove klicne številke:

Prodaja (salon) telefon 063/28-515,
fax 063/24-057
Servis (Levec 54) tel.: 063/28-011
(24-975)

Priporočamo se za nakup vozil RENAULT, tudi po sistemu staro za novo.

Popolna usluga na enem mestu

Delovni čas: **salon od 8. do 12. in od 13. do 17. ure,**
servis od 7. do 15. ure

NAJLEPŠE ŽELJE OB VSTOPU V NOVO LETO 1991

TRGOVINA NA DROBNO
LILJANA CUKJATI
Polzela

želi svojim strankam
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO

A.b.u. Sport

- trgovina na drobno in komisija prodaja
- vse za športni ribolov

ALEKSANDER LEŠNIK,
Pečnikova 6, ŽALEC
Tel.: 063/712-180

VESELO PRAZNOVANJE TER DOBER RIBIŠKI PRIJEM
IN SREČO V. NOVEM LETU VAM ŽELIMO

naše noti v svet
Hmezad
EXPORT-IMPORT p.o.
ŽALEC

**VESELO
IN PRIJETNO
PRAZNOVANJE**

**TER SREČO IN USPEHOV
V NOVEM LETU 1991**

MURPHYJEV ZAKON
OSEBNE VARNOSTI

**ČE OBSTAJA
MOŽNOST,
DA LAHKO GRE
KAJ NAROBE,
BO NAKOBE
TUDI ŠLO.**

zavarovalnica triglav
KER ŽIVLJENIE POTREBUJE VARNOST

VARNO IN MIRNO 1991

GOSTIŠČE ŠORMAN

ZVONE-MILICA ŠORMAN

63311 Šempeter v Savinjski dolini
Telefon: (063) 701-585

**Gostišče Šorman
Šempeter v Savinjski dolini
tel. 701-585**

IN NAŠ NOVI LOKAL

**Gostišče Šorman pri ŠOFERSKI MAMICI
Ločica pri Vranskem
tel. 724-004**

**NAŠIM DRAGIM GOSTOM ŽELIMO LEPE BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČNO, ZDRAVO IN ZADOVOLJNO NOVO LETO 1991**

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC o. sub. o.

- 110-letna tradicija
- varno naloženi prihranki

- 30 % letna obrestna mera za hranilne vloge na vpogled
- 42 % letna obrestna mera za enomesecne dinarske depozite
- jamstvo 51 članic in Republike Slovenije za hranilne vloge
- možnost dviga in pologa v 37 poslovnih enotah HKS Žalec, poslovnih enotah Ljubljanske banke in pošte
- vodenje žiro računov obrtnikov po 30 %-ni letni obrestni meri

Prijetno praznovanje in srečo v novem letu vam želimo.

AKUPRESURA
BIOENERGIJA

STJEPAN ŠEPAT
HOTEL ŽALEC, vsak četrtek
od 12. do 14. ure
Telefon: 714-211

AUDIO VIDEO CENTER
charly Šport
ŽALEC
Aškerčeva 13

LEON KOZAR

VAM ŽELI

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1991

Vse sedanje in bodoče člane obveščamo, da smo jih pripravili nekaj novletnih presenečenj:

- veliko novletno nagradno igro
- nove filme
- posebno izbiro domačih in tujih otroških filmov ...

Vabljeni!

**GOSTIŠČE »SAVINJA«
PLEVČAK**

tel. 701-030

Nudimo:

- morske sadeže (lignje, morski list, zobatec)
- postri
- žabje krake
- jedi z žara
- hladne predjedi
- sladice
- kosila za različne priložnosti (poroke, obletnice, poslovne namene in izletniške skupine)

Skupine, ki nas želijo obiskati pred novim letom, prosimo da nas predhodno pokličejo telefonično.

**Odprto: vsak dan od 13. do 22. ure
v nedeljo od 14. do 22. ure**

NAŠIM GOSTOM ŽELIMO PRIJETNE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1991

Savinjski magazin Žalec

Cenjeni potrošniki!

V želji, da bi vam ponudili čim cenejše blago, uvajamo v **SP CANKARJEVA ŽALEC NOV NAČIN PRODAJE**, in sicer **PRODAJO PO NIŽJIH CENAH!**

Težko je biti najcenejši, pa vendar, tu smo, od 10. decembra dalje!

Za vas poslujemo dnevno od 8. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure ter ob nedeljah od 8. do 11. ure.

Obiščite nas, ne bo vam žal!

Ne pozabite na nagradno žrebanje 28. decembra ob 16.30 pred blagovno SAVINJKO ŽALEC.

SAVINJSKI MAGAZIN ŽALEC VAM ŽELI PRIJETNE PRAZNIKE TER SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO 1991

KAKO DO
CENEJŠE
GUME
ZA VAŠE
VOZILO

TRGOVINA IN SERVIS
avtomobilskih pnevmatik
ŠEMPETER (odcep za jamo Pekel)

- **premontaža** gum z elektronskim balansiranjem
- **popravila** pnevmatik za osebna in tovorna vozila ter traktorje
- **dobava** vseh vrst novih pnevmatik in protektiranih po polovični ceni za osebna in tovorna vozila, tudi za družbeni sektor

**Odperto vsak dan od 8. do 18. ure,
sobota od 8. do 12. ure**

**KONKURENČNE CENE
IN OBROČNO ODPLAČEVANJE**

IZLETNIK ČELJE

IZLETNIKOVA TURISTIČNA AGENCIJA

**Poslovalnica ŽALEC, tel. 711-114
se priporoča s ponudbo ZIMA 90-91!**

Po ugodnih cenah vam nudimo:

- obisk polnočnice v MARIBORSKI STOLNICI,
- 7-dnevne smučarske aranžmane v Italiji! Namestitev v hotelu ali apartmahi v Piancavallu, plačilo v 4-ih obrokih,
- enodnevni smučarski paketi v Bad Kleinkircheim vsako soboto od decembra dalje, za zaključene skupine po dogovoru,
- 7-dnevni počitniški paket za vso družino v ZAKOPANIH na Poljskem, namestitev v hotelu de lux kategorije. Možnost plačila na 3 obroke,
- »SKI BOOM« na Roglo, Golte in Kope vsako soboto, med počitnicami vsak dan,
- ugodni novoletni aranžmani ob morju in v zdraviliščih.

Priporočamo se in vam želimo vesele BOŽIČNE PRAZNIKE ter SREČNO NOVO LETO 1991!

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec

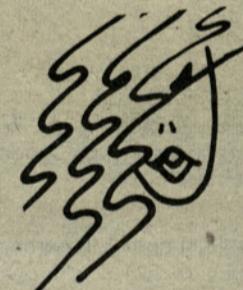
INF TELEFON ŽALEC 063/711-114 TELEV. 28-518

OŠKODOVANCI V POPLAVI

Možnost nakupa blaga brez plačila prometnega davka s potrdilom krajevne skupnosti

Ugodni krediti:

- 6 obrokov
- brez pologa
- 2,5 % mesečne obresti

Figaro

**FRIZERSKI SALON
TRGOVINICA**

IZ FIGARA SPOROČAJO:

Prenovljenemu frizerskemu salonu na Vranskem se je pridružila trgovina, kjer ponujamo vse za nego pričeske, telesa in prostora. Salon lahko obiščete vsak dan od 13. ure dalje. Prijetno praznovanje božičnih in novoletnih praznikov vam želimo in srečo v novem letu 1991.

**Priporoča se
FRANC POZNIC, VRANSKO 36**

Telefon: 063/724-109

KOMUNALNO PODJETJE p. o.

63310 ŽALEC, Nade Cilenšek 5

Želimo, da bi vam bilo prihodnje leto naklonjeno z zdravjem in srečo, hkrati pa vam želimo tudi veselo praznovanje božiča in novega leta.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje d.d.
Celje

**Mirno lahko spite, saj
ste denarne zadeve zaupali nam!**

Ali že poznate najnovejšo ponudbo Ljubljanske banke, Splošne banke Celje d. d., Celje?

PRI NAS VLOŽEN DENAR V TEM TRENUTKU PRI- NAŠA NAJVEČ IN JE NAJVARNEJE VLOŽEN

Pri dovolj visokem deponiranem znesku, vezanem na šest mesecov, se izplačna glavnica s stimulacijo in obrestmi v primerjavi z začetno glavnico poveča največ v Jugoslaviji

- Ponovno uvajamo enomesečne dinarske depozite po 40% letni obrestni meri.
- Ob sklenitvi pogodbe o trimesečnem in šestmesečnem dinarskem depozitu odobrimo varčevalcu premijo, in sicer 5 % oz. 10 % za znesek katere se poveča tudi začetna glavnica.

Trimesečni depoziti
do 10.000,00 din **25 %**
nad 10.000,00 din **30 %**
nad 50.000,00 din **35 %**
+ 5% **stimulacija**

Na primer:

Glavnica 60.000,00 din se v 182 dneh poveča za 18.056,30 din, kar je enako 69,49 % letne obrestne mere

- V deviznem varčevanju so novost kratkoročni devizni depoziti za zneske nad 10.000 DEM, trimesečni po 7,25% in šestmesečni po 7,40% letni obrestni meri.

V želji, da bi nam tudi v prihodnje zaupali, vam želimo prijetne praznike in srečno novo leto 1991.

Šestmesečni depoziti
do 10.000,00 din **30 %**
nad 10.000,00 din **35 %**
nad 50.000,00 din **40 %**
+ 10% **stimulacija**

**TRGOVINA
HMELJAR**

Savinjska cesta 1, Žalec

**Našim strankam želi-
mo vesele božične praz-
nike in srečno novo leto
1991**

S pestro ponudbo in ugodnimi cenami se priporočamo!

**Odpiralni čas: vsak
dan od 7. do 19. ure**

**1001
MODEL**

KONČNE CENE

SEAT MARBELA 16.500 DEM
SEAT IBIZA 19.700
FORD SIERRA CL 34.500
R 19 CHAMADE 29.500
TOYOTA LITEACE 31.100
X AMBIANCE 59.000
NISSAN PRAIRE 45.900

1000 MODEL

L. M. V NAMI ŽALEC
Tel.: 711-139 FAX: 711-455

**JAMUTRON
LEPOTNI STUDIO
PILAR**

HOTEL ŽALEC

Tel.:
713-420 — doma
713-231 — studio

DELOVNI ČAS:
16.00 — 20.00
sobota: 8.00 — 12.00

Želimo vam prijetno praznovanje božičnih in novoletnih praznikov

Marija PODBREGAR — Bernarda KOTNIK

DARILNI

BUTIK

CVETLIČARNA

LEVEC
063/25-110

ŽALEC
063/713-133

POLZELA
063/721-306

Za vse z dobrimi nameni in željami.
Da bi bila božič in novo leto drugačna — prijaznejša

CELJSKE MESNINE

MESNICA, DELIKATESA IN RIBARNICA
Šlandrov trg, Žalec

**Praznična miza bo z obiskom
naše obnovljene in posodobljene poslovalnice še bogatejša,
pestrejša in okusnejša.**

**Želimo vam vesel BOŽIČ
in SREČNO NOVO LETO 1991**

Trgovinica za najmlajše
Žalec, Šlandrov trg 32

Tudi otroci se vesel praznikov.

S CHICCO programom
jim jih boste podaljšali na vse leto.

VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO

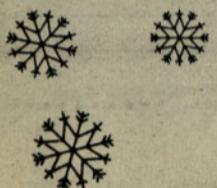
ALSPORT

ŽALEC, ŠLANDROV TRG 21
Trgovina za šport, ljubiteljstvo in strasti

NAJ BOSTA BOŽIČ IN NOVO LETO PRIJAZNA
DO VSEH, KI DOBRO MISLIJO

GLORIA

TRGOVINA Z MEŠANIM BLAGOM
ŽALEC, Pečnikova 4
Enkratna prednoletna
priložnost:
● vse z Daljnega vzhoda
● spodnje perilo
● usnjeni izdelki

Skratka, našli bomo darilo tudi za vas!
POŽIVITE BOŽIČ IN NOVO LETO
TOKRAT S ČAROM ORIENTA

Se priporočamo

BOUTIQUE PRODAJALNA

ŽALEC, ŠLANDROV TRG 36
Telefon: 063/713-205

želi svojim cenjenim kupcem prijetno božično praznovanje in srečo v novem letu 1991, hkrati pa sporoča, da nudi v predprazničnih dneh od 20. do 31. decembra

20 % popust za nakupe v vrednosti nad 1.000,00 din in presenečenje za vsako stranko.

Se priporoča za obisk

Boutique Dana in prodajalna Škorpijon Žalec, Šlandrov trg

**Da bi bila BOŽIČ in NOVO LETO
z nami še bogatejša,
samozahestnejša in radoživej-
ša**

PRODAJALNA OBUTVE
»ROK«
Žalec, Šlandrov trg

ARČAN-CVIKL NEVENKA
Za odločnejši korak v
jutri ...

Vesle božične in noveletne praznike vam želimo

**OPTIKA
Iman**

ŽALEC,
ŠLANDROV TRG 2
Telefon: 063/712-303

Nasveti okulista in

NOVO

- elektronsko merjenje
vida
- ekspres izdelava očal

PRIJETNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO

**TOP
SHOP**

ŽALEC, ŠLANDROV TRG 5

NOVO

TRGOVINA HIT PROIZVODOV

- za majhne in velike sladokusce
- za poznavalce izbranih buteljčnih vin
- drobnih daril za velika veselja
Po neverjetno nizkih cenah

Da bi bila božič in novo leto prijetna kot še nikoli

FOTO TONICA

ŽALEC, ŠLANDROV TRG 9

Za vse ujete trenutke
zase in za tiste, ki šele pridejo ...

Prijetne božične praznike ter uspešno in mirno
novo leto 1991

Se naprej se priporočamo!

—VOFRA—

TOTAL

CENTER, KJER DOBITE VSE

- prodajalna, šport, akustika, bela tehnika,
- komisijnska prodajalna ● videoteka ● ski servis ● turistična agencija ● rent-a-car ● bistro ● igralnica — mini casino

VESELE BOŽIČNE IN NOVELETNE PRAZNIKE

VAM ŽELIMO IN SE PRIPOROČAMO

**URARSTVO
IN IZDELovanje
KLJUČEV
MARJAN
POLAJŽER**
Šlandrov trg 19,
Žalec
želi vsem svojim
strankam
vesel BOŽIČ in
novo leto

ALSPORT

ŽALEC, ŠLANDROV TRG 21
Trgovina za šport, ljubiteljstvo in strasti

NAJ BOSTA BOŽIČ IN NOVO LETO PRIJAZNA
DO VSEH, KI DOBRO MISLIJO

MINI CASINO

ROLLEY

RIBIČ UROŠ,

ŠLANDROV TRG 21, ŽALEC

Imate srečo?

Preizkusite jo na originalnih ameriških
avtomatih vsak dan od 10. do 23. ure.

Prijeten božič in veselo novo leto

MERCI

Mednarodna špedicija ● Taxi ● Komisijska pro-
dajalna

SREČO HABE, ŽALEC, ŠLANDROV TRG 21

Mini trgovinica z maxi ponudbo
z majhnimi in velikimi stvarmi za vsa pričakovanja

Naj vam bo sreča naklonjena tudi vnaprej.

**ZA LEPŠI VIDEZ IN SAMOZAVEST-
NEJŠI NASTOP**

MOŠKO FRIZERSTVO
»ALJAŽ«
BRIGITA PRAŽNIK
63310 Žalec, Šlandrov trg 21

TER VESEL BOŽIČ SREČO IN ZADO-
VOLJSTVO
V NOVEM LETU VAM ŽELIMO

Snack bar
SLEMENJAK IGA,
Šlandrov trg 23, ŽALEC

želi svojim gostom veselo božično praznovanje in veliko sreče v
letu 1991 ter se še vnaprej pripo-
roča za obisk.

**ŽENSKO FRIZERSTVO
ALENKA**

Helena BANKO, Žalec, Kardelje-
va 21
želi prijetno praznovanje božiča
in srečno novo leto 1991
ter se še vnaprej priporoča za
obisk

**OPTIKA
ROMANA SALOBIR,
ŽALEC,
ŠLANDROV TRG 23
Telefon: 063/713-250**

**DA BI BIL POGLED OSTREJŠI
IN PRIHODNOST BOLJ ROŽNATA**

Na razpolago smo vam vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Prijetne božične in novoletne praznike vam želimo in boljši vid, da bodo stvari takšne kot so.

**VITKA
BREDA ČUVAN**
Šlandrov trg 23, Žalec

**Želimo vam vesele božične praznike
in srečo v letu 1991
ter vas vabimo v prenovljeno trgovino
s široko ponudbo in konkurenčnimi cenami**

PARFUMERIJA SACHAR DROGERIJA

Viljana BRINOVEC, ŽALEC, Šlandrov trg 33

Ko ljubezni in prijateljstva ne izrazimo le z besedami...

Z iskrenimi željami za prijetno božično praznovanje in srečo v novem letu 1991

**foto rizmal
žalec**

Laboratorij za barvno fotografijo
Vojko Rizmal, Žalec, Savinjska 10

Tel.: 063/713-970
Kardeljeva 20
063/711-256

Se priporočamo!
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO
LETO

**prodajalna
TANJA**

ŽALEC, KARDELJEVA 29

**MLADOSTNA, ZANIMIVA, ISKRIVA
za vsak žep
TANJA — PO MERI MLADIH**

QUAN

KOMISIJSKA PRODAJALNA IN
TRGOVINA NA DROBNO

Andrej LUŽNIK,
Žalec, Kardeljeva 29
Tel.: 063/713-565

NUDIMO VEČ, KOT PREMOREMO!
Po cenah, kot jih ni nikjer drugod...
HIT MESECA — MODNI DEŽNIKI po 98,00 din

Veselo praznovanje in srečo v letu 1991
vám želimo

Sanles

**POSLOVALNICA POHIŠTVA KOZJE
DARILNI BUTIK »NINA« ŽALEC, Kardeljeva 12**

Odprto: vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 19. ure, sobota od 8. do 12. ure
Telefon: 063/711-312

POSLOVALNICA POHIŠTVA POLZELA

Odprto: vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 18. ure, sobota od 8.30 do 12. ure
Telefon: 721-087

Želimo vam prijetne božične in novoletne praznike

Soseska V.
Žalec
tel.: 711-225

MESKO

KO MESO DIŠI ŽE V MESNICI

**Prodaja svežega mesa po najugodnejših cenah!
Z našimi izdelki bo praznovanje slastnejše, zato se priporočamo za obisk.**

Želimo vam vesel božič in srečo v letu 1991.

MARKET »ENI«

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
ŽELIMO STRANKAM IN PRIJATELJEM.**

Odprto bomo imeli tudi med novoletnimi prazniki!

KP

**ELEKTROINSTALACIJE,
MONTAŽA IN SERVIS
OLJNIH GORILNIKOV**

Peter Kuder

Griže 30/e, 63302 Griže, Tel.: 063/712-459

**AVTOOPREMA
DOKOPLAST**

PRODAJALNA AVTOOPREME IN IZDELAVA KLJUČEV

**Izdelujemo dodatno opremo za vozila:
ZASTAVA, IMV, TAS, ŠKODA, LADA**

V našem proizvodnem programu boste našli:

- ohišja radioaparativ
- avtosensčila
- termovakumirane ščitnike tal
- priročne police za armaturo in vrata avtomobila
- ročne brisalce in strgala za led

Vabimo vas, da v Žalcu obiščete našo prodajalno, v kateri boste našli poleg našega proizvodnega programa še široko ponudbo ostalih proizvajalcev avtoopreme in tehnične robe.

OBRATOVALNICA: Ivanke Uranjek 4, Žalec,
tel. in fax: 063/714-157

TRGOVINA: Šlandrov trg 2, Žalec,
tel.: 063/712-166

VESELE PRAZNIKE IN SREČO V NOVEM LETU
vám želimo in se priporočamo za obisk

Trgovina z mešanim blagom

ul. Bačke Palanke, Žalec,
tel. 713-959

V mesecu decembru vam nudimo bogato izbiro:
● delikates ● sadja in zelenjave ● vseh vrst pijač
kozmetike ● igrač ● čistil ● darilnih paketov
UGODNE CENE! PRI VEČJIH NAKUPIH 5–10-odstoten popust in dostava na dom.

**VESELE IN SREČNE NOVOLETNE PRAZNIKE VAM
ŽELIMO.**

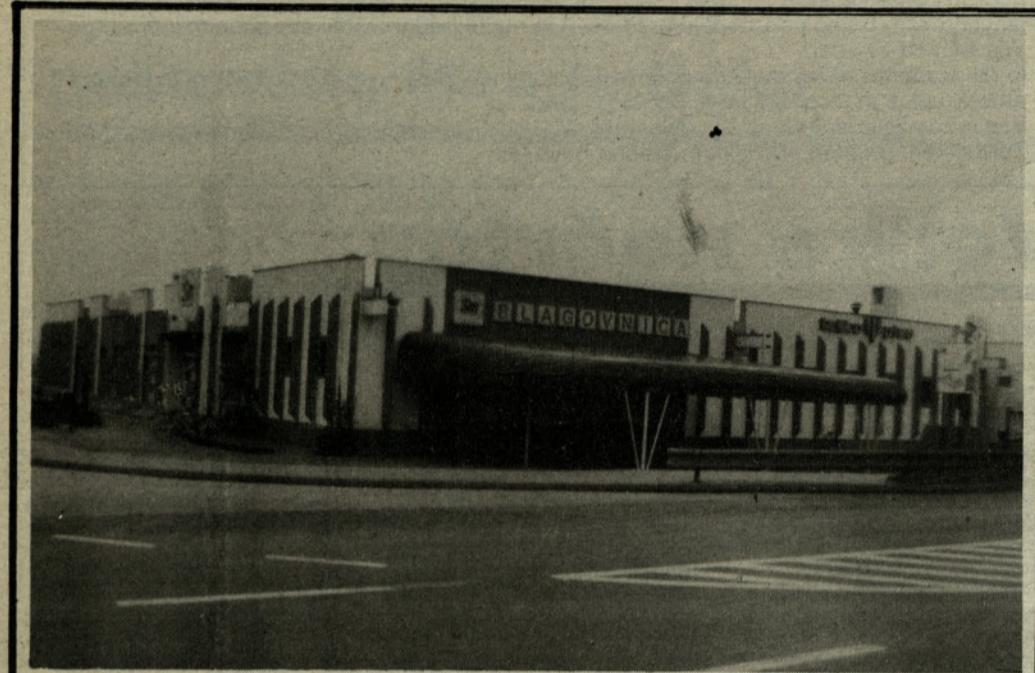
NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

Pokrovitelja

Savinjski magazin in Mik Prebold

- Nagrade:** 1. Mikov darilni bon v vrednosti 1.000,00 din,
2. darilni bon Savinjskega magazina v vrednosti 500,00 din
3. darilni bon Savinjskega magazina v vrednosti 300,00 din

Rešitve pošljite do 7. januarja 1991 na naslov uredništva **Savinjski občan Žalec, Heroja Staneta 1**, s pripisom: za novoletno nagradno križanko.

LETUŠ MOŽIJE NAZRJE >>>>>?>>								PASTIR. LJUDSTVA JANEZ TRADINA								
BRASLOVČE VRANSKO PREKOPA								41								
DEL SRAJCE								LETOPIS								
PRIPAD- NIK GERM. PLEMENA	39	PRIZO- RICE V TEATRU	ŠPORT Z LOPARJI	UMALI IT. PISEC (ALBERTO)	DUŠAN MAKA- VEJV	VRSTA APNENICA IKRAVEC	KUĆNA SNOV ZA BAKTER. PREISHAVO	MILINSKI ŽLEB	JAJČECE (BIOLOG.)	MAJHNO BODALO	IZVIR	43	IT. KNEŽJA RODRINA	SL. PEVKA IN IGRAČKA GRADEC (NEM.)	ZDRAVIL. NAPITEK LADIJ. VIJAK	
SL. PRAV- NIK (LOIZE)	13	SAVINJČAN	BAKONO- DAJALEC SPARATE ŽUŽELKA	3								40	TRAV- NIŠUA SOLATA		1	
SL. PESNIK (JANEZ)		IDEJA	KAČA VELIKAN- KA						JAP. MESTO NA OTOKU KIUŠU	TEKOČA GHOŠTA V NOTRANJ. ŽEMLJE	SMILJAN ROZMAN DUŠIČNO GNOJILO	5			MAJHEN SPRIMEN ITAKA	
BRINOV JAGODA	32	100M ²	DELEC 2 EL. NAGOJEM	AM. FIZIK (LOUIS) UNIČEV. ŽELEZA	GL. MESTO TURČIJE	TUJE Ž. IME	MATERIJAL	2	UREJE- VALEC IZLOŽB	REŽISER FAOŘI	PESNIK GRUDEN	37	SOPROGA (LJUBL.) SLOVICA	PREB. ITAKA		
								ŠKOT. ŽEGANIA PIJACA	ČASTILEC LEPOTE RT. NA J. ŠPANIJE							
KENGURU	28	DRŽAVNIK						HALCIS	OHOLOST, OBJEST- NOST	35				PANČEVO		
PREDSED. SCENE	ODOROŽEN SPOPAD	MORSKA RIGA						TOVOR- NIJAK	IZDELKI V SHLA- DIČU					KRAJ PRI BEOGRADU		
PTICA PLEZALKA	18				PALICA Ž ZAREZAMI			PRITOK VOLGE	STAR SLOVAN	14				DEL LJUBLJANE ZA PIVO VESOLJEC ARMSTRONG		
BIRO, PISARNA		DVOJICA	SLOVEČA STAROGR. HETERA					MAK. KOLO	IZDELKI ZAKAJ SVET NI PROPADEL	ORODJE ZA KOPANJE				27		
REKVIZIT PADAL- CEV	8			JUG. NOGOM. SELEKTOR				MARKO ELSNER	STAR SLOVAN	27				FR. FILOZ. (ERNEST) PISEC FLEMING	21	
PESNICA NEGRI		2. GLAS	ORODJE ZA SPRAVILO LESA	IGRA S HARTAMI				KUHANA KRMA	ZAKAJ SVET NI PROPADEL	ZEMLJE- PISEC					PRESLEDEN NEJ ČRUMA	RASTLIN BODICA
OKRASNA VATNA CVETLICA				ŽIVAL S KOPITOM				HALO	SL. GLED. IGRALEC (DANILO) TRAKULJA	OS. ČAIMEK						
SAYNČAN	VOGAL	IT. FILM. KOMIK	VRSTA TLAKA					HALO	POLENOKVA	ERNST TOLLER						
ZAZNA- VANJE S PRSTI		POGLAVAR ŠIITOV						1000 KG RAŽVALINE ANTIČ. HESTA	AN. FILM. IGRALEC (RICHARD)	SVOJINA						
NASELJE OB BOLSKI								OPER. SPEV NEKO SE- KRETAT. OM (TRYEVE)	Ivan LEVAR							
VINSKI CVET				VERSKA SENKA	JAP. ALP. SMUČAR				PRIPAJN. ITALCEV							
FRAKTU- RA	9	SNAŽILKA MIŠKO KRANJEC						6								
mik								VRSTA LESENEGA SPOJA	LANTAN	KRAJ PRI/ POREČU	BICIKEL	DIH	1 2 3. 4 5 6 7 8 9 10 11			
NEH. ŠAH. VELE- HOISTER (RAINER)								STAROG. FILOZOF. ŠOLA	11				12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22			
SL. PEVKA ZABAVNE GLASBE (MAJDA)								AVTOR JANEZ KORENT	AM. MIKRO BIOLOG (ROBERT)	26			23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33			

Načrtno in kvalitetno delo v šolah in vrtcih

Sveti šol in VVZ so skupno s sveti staršev sprejeli letne delovne načrte za šolsko leto 1990/91. To so skrbno in temeljito natančno sestavljeni planški dokumenti naših vzgojnico-zobraževalnih ustanov. Pripravijo jih ravnatelji sodelovanjem pomočnikov in drugih sodelavcev, obravnavajo pa jih pred sprejemanjem tudi v vzgojiteljskih in učiteljskih zborih.

V našem glasilu želimo zapisati teh nekaj besed prav o teh delovnih načrtih zato, da vsaj na kratko seznanimo starše in širšo javnost, kako premišljeno in načrtno poteka delo v vzgojnico-zobraževalnih ustanovah. Takšno delo pa je tudi kvalitetno in se dosegajo učnogojni uspehi, o katerih smo že kaj zapisali. Večkrat se namreč slišijo neobjektivne in krivične ocene o dosedanjem delovanju naših šol in vrtcev. Verjetno ni v nobeni dejavnosti toliko medsebojnega preverjanja in kritičnega presočjanja delovanja, kot je to prav med delavci in s strani vodstev v Zavoda za šolstvo na področju vzgoje in izobraževanja. Zato tudi stalno strokovna izpolnjevanja, iskanje novih, boljših učnih oblik in metod, skrb za boljše pogoje in za bogatejšo opremljenost z učnimi pripomočki, literaturo in drugim.

V letnih delovnih načrtih so natančno konkretnizirani republiški pravilniki o predmetnini in koledarju, o standardih in normativih, razpored otrok in učencov itd. Podrobno so prikazani materialni in kadrovski pogoji dela, kar lahko služi občini kot

ustanoviteljici in financerju za informacijo in obveznosti. Do decembra so bila vsa delovna mesta dokaj ugodno zasedena, v prihodnjem letu pa že pričakujemo primanjkljaje, saj so se v zadnjih dveh mesecih številni delavci predčasno upokojili.

Vsem iskrena hvala za uspešno delo!

Planirane so številne oblike skrb za otroke in učence, npr. prehrana, prevozi, dopolnilni in dodatni pouki, nabava učbenikov, zimska in letna šola v naravi, oddelki podaljšanega bivanja, mala šola in druge oblike delavca predčasno upokojili. Vsem iskrena hvala za uspešno delo!

Nikjer niso pozabili na pomembno zdravstveno vzgojo in zdravljenje zob, v Žalcu je tudi logopedtska ambulanta.

Predavanja o higieni in zdravju ter drugih vzgojnih vprašanjih so pogosto namenjena tudi staršem. Želimo večji obisk staršev, ker šole pritegnejo priznane strokovnjake. Datumsko so načrtovane govorilne ure in roditeljski sestanki. Povezava med domom, vrtcem in šolo mora biti stalna. Šle in vrtci pa se povezujejo s številnimi drugimi dejavniki, kot so krajevne skupnosti, delovne organizacije, zdravstveni dom, center za socialno delo, upravni organi, pedagoška služba in drugi. Skratka, vrtci in šole se aktivno vključujejo v svoje okolje, z njim živijo in delajo za okolje.

Naše ustanove sprejemajo in uvajajo vse preizkušene pedagoške in druge novosti, nakatera pa se vključujejo tudi v proučevanje novih oblik in metod dela. Vse to in še marsikaj torej vsebujejo letni delovni načrti šol in vrtcev. Kako bo uspelo vse predvideno uresničiti, bomo povedali in prikazali po ustanovah ob koncu šolskega leta, določene rezultate pa že prej. Vabimo vas, da se nam v čim večjim številu pridružite, zlasti na prireditvah in srečanjih ter na roditeljskih sestankih in predavanjih.

Janez Meglič

Programi naših šol vsebujejo tudi redno prometno in filmsko vzgojo, delovno in obrambno vzgojo. Izredno skrbno so predvideni in opredeljeni športni, kulturni in naravoslovni dnevi. Vsaka šola pa letno slavi tudi svoj dan in šole. Vedno več je raziskovalnega dela učencev na raznih področjih in pri tem že pokažejo izredno domiselnost in druge sposobnosti, seveda pod mentorstvom učiteljev. Ustrezeno poglavje je pri vsaki šoli namenjeno delu šolske knjižnice s tekmovanjem za-

najvažnejših ciljev društva pa je ustanovitev oddelka za delovno usposabljanje v žalski občini. Iz Republike zveze za pomoč duševno prizadetim so ob poplavi prejeli nekaj sredstev, ki so jih razdelili štirim najbolj ogroženim družinam s prizadetimi otroci. Povedali so še, da so bili starši otrok te skromne pomoči zelo veseli.

Jasna Rode

Prebold

Dan šole letos še svečnejši

Novi učilnici že služita svojemu namenu

S prireditve ob dnevu šole v Preboldu, kjer so učenci z zanimanjem prisluhnili pisatelju Tonetu Partliču

učilnic je začel s svojim nastopom dramaturg, scenarist in pisatelj Tone Partlič, ki je dodata

nasmejal mlado, pa tudi starejšo publiko. Med gosti pa so bili tudi predsednik SO Žalec Milan Dob-

nik, direktor VIO Žalec Janez Meglič, upokojenci šole, predstavniki KS in mnogi drugi. Srečanja s Partličem so vedno prijetna in zanimiva in tudi tokrat ni bilo nič drugače.

Po enourhem srečanju s Partličem, ki je zbranim predstavil tutti svojo zadnjino knjige Slišal sem rasti travo, ki je nekakšno nadaljevanje njemu najljubše knjige Hotel sem ujeti once, se je začel bogat kulturni program, ki je dal pik na celotni svečanosti. Udeleženci — starši otrok, gostje in drugi pa so si nato ogledali novi učilnici, bogato, z okrog 30.000 primerki opremljeno knjižnico in druge učilnice in hodnike, ki so se ta dan spremenili v razstavne paviljone. Bilo je resnično kaj videti in tako bo tudi ta kulturni dan ostal zapisan v spominu učencev, staršev in vseh drugih kot dogodek, ki se ga velja spominjati.

V preboldski šoli so se znova izkazali ter k že sicer pestrim in zanimivim kulturnim dnem iz prejšnjih let pridali še enega, ki je imel zaradi novih učilnic še svečnejši pomen. Vsekakor pa so njihov prizadevanja vredna posnemanja.

D. Naraglav

Anica Terpin — nekdanja ravnateljica šole: »Klub temu, da sem že dalj časa v počku, še vedno rada pridev v šolo, saj je srečanje z učencini in z nekdanjimi sodelavci vedno prijetno. Vesela sem, ko vidim napredek, vesela, da naše delo ni pozabljeno in da ga uspešno in zagnano nadaljujejo mlajši. Skratka, veselim se vsakršnih uspehov, ki pa jih na tej šoli resnično ne manjka. Dokaz za to je tudi današnji dan šole. Vsa leta spremjam ta dogajanja in moram reči, da je vsakči nekaj novega. Tako je tudi tokrat. Lepa in zanimiva ter obsežna je razstava, čudovit je bil program, zelo priserščno pa je bilo srečanje s Partličem. Učilnici, ki so jih danes uradno predali svojemu namenu, pa sta nedvomno potrebi in bosta omogočili boljše pogoje dela, predvsem pa na-

daljevanje enoizmenskega pouka.«

Janez Meglič — direktor VIO Žalec: »Moram reči, da so vtiči izredno prijetni. Vse, kar se je danes dogajalo in se še bo, je odraz velike zagnanosti učencev in učiteljev, ki so s skupnimi močmi pravili enkratno vzdušje. Čudovit je bil kulturni program, zelo zanimivo je razstava in rečem lahko, da so otroci ponovno pokazali bogastvo znanja z raznih področij. Vsa šola živi s kulturnim dnem, od hodnikov, učilnic do knjižnice, ki pa me je še posebno presenetila, saj ji težko najdemo primerjavo. Ce k vsemu temu dodam še nastop dragega gosta Toneta Partliča, potem lahko rečem, da je današnji dan resnično uspel in je vreden posnemanja.«

Emilia Černila — pomočnik ravnatelja na OŠ Prebold: »Dan šole je vedno prijetno, saj je vse v tem času naša skupna sreča. Danes je bil poseben, saj je bil prvi dan naših novih učilnic. Vsi so bili veseli in zanimali, saj so vse naši učilnici. Vse je bilo uspešno in zagnano nadaljujejo mlajši. Skratka, veselim se vsakršnih uspehov, ki pa jih na tej šoli resnično ne manjka. Dokaz za to je tudi današnji dan šole. Vsa leta spremjam ta dogajanja in moram reči, da je vsakči nekaj novega. Tako je tudi tokrat. Lepa in zanimiva ter obsežna je razstava, čudovit je bil program, zelo priserščno pa je bilo srečanje s Partličem. Učilnici, ki so jih danes uradno predali svojemu namenu, pa sta nedvomno potrebi in bosta omogočili boljše pogoje dela, predvsem pa na-

Dolnobaška univerza Žalec

ulica Ivanke Urnjeckove 6, 63310 Žalec

Žima je najprimernejši čas za učenje. Zato Vas obveščamo, da ponovno vpisujemo v različne tečaje za vse starostne stopnje, in sicer v:

- začetni in nadaljevalni tečaj nemškega in angleškega jezika za odrasle
- tečaj nemškega in angleškega jezika (video) za otroke od 6 do 8 let
- tečaj nemškega in angleškega jezika za šolarje
- začetni tečaj strojepisja — 60 ur
- nadaljevalni tečaj šivanja in krojenja.

Že zdaj vas opozarjam na novost, ki jo uvajamo na področju izobraževanja tujih jezikov. Pri nas si boste že spomladi 1991 lahko pridobili mednarodno sproščevalo o znanju nemškega jezika, ki je veljavno v 11 evropskih državah in omogoča tudi študij v tujini. V januarju Vam bomo podrobneje predstavili ta mednarodni certifikatni sistem, k vpisu pa Vas vabimo že zdaj.

In ne pozabite: v tem mesecu ponovno vpisujemo v plesno šolo BOLERO za vse starostne skupine in sicer od 14. 1. do 25. 1. 1991.

Vse informacije dobite na DU Žalec, tel. 711-417, vsak dan od 7. do 16. ure.

Želimo vam prijetne praznike in srečno novo leto

Veliko načrtov

Društvo za pomoč duševno prizadetim o koncertu in načrtih

6. decembra 1990 se je sestal izvršni odbor Društva za pomoč duševno prizadetim občine Žalec. Na seji so ocenili humanitarni koncert, ki so ga organizirali v oktoberu. Menili so, da je koncert ob pomoči sponzorjev, sodelovanju nastopajočih in velikem obisku v celoti uspel. Predsednik in celotni izvršni odbor je v priprave na koncert vložil veliko dela in veseli so, da je obrodilo tako lepo sadeve. Na sestanku so prebrali še poohvalni mnenji Janeza Megliča in Martine Bevc.

Humanitarni koncert je Društvo za pomoč duševno prizadetim občine Žalec zagotovilo med sredstev za nadaljnje aktivnosti. V začetku naslednjega leta, točneje 12. januarja 1991, bodo organizirali letno konferenco, na kateri

bodo prisotni tako starši kot otroci. Pripravili jih bodo krajsi kulturni program in otroki obdarili s skromnimi darilci. Povedati pa je potrebno, da so jim tudi pri darilih priskočila na pomoč nekatera žalska podjetja. Omenim naj Keračno tovarno Ljubo, Mlekarno Arja vas, Tovarno nogavic Polzela in Tekstilno tovarno Prebold. Na letni konferenci bo društvo predstavilo svoj program dela. Eden

najvažnejših ciljev društva pa je ustanovitev oddelka za delovno usposabljanje v žalski občini. Iz Republike zveze za pomoč duševno prizadetim so ob poplavi prejeli nekaj sredstev, ki so jih razdelili štirim najbolj ogroženim družinam s prizadetimi otroci. Povedali so še, da so bili starši otrok te skromne pomoči zelo veseli.

Jasna Rode

Rada bi imela večno pomlad

Za obisk enaindevetdesetletne Ane Juteršek sem se nekako strokovno pripravljal. Nekajkrat se že spustila v pogovor. Imel sem občutek: trdna, jeklena ženska.

Ko sem vprašal Margit, snaho, predmetno učiteljico slovenskega jezika na osnovni šoli v Žalcu, če bi se dal izpeljati intervju z njo, nato, najstarejšo Gotovljanko, je dejala:

— Bo, seveda bo, ti kar pridi.

Margit poznam. Prej na naši šoli, zdaj na žalski je bila in bo tako rekoče zares taprava tavžentrot. Poznam njenega moža Marjanca, dolgoletnega predsednika KS Gotovlje. V času njegovega predsedovanja se je v Gotovljah veliko postorilo. Je prefijen krojaški mojster, obenem pa tudi strog gospodar Ribiške družine Šempeter.

Ne vem, kako sta skonstruirana: desetletja smo skupaj, pa vedno enaka. Zame in za druge vedno prijazna, dovetna, pa tudi otroka imata luštka: Matjaž jo bo zdaj zdaj mahnil v Avstralijo. Neli se je ravnokar poročila: oba z visokošolsko izobrazbo, pa prav nič domišljava.

Pravzaprav me je moja dobra žena zapeljala v romantični Zalog zaradi najstarejše Gotovljanke Ane Juteršek. Povsod asfalt, vse skoraj mestno urejeno, hiša pa taka, da bi jo človek kar gledal. Mogoče je trideset let, ko sva z mamo prvič govorila. Močna, postavna, glas v globokem altu: Vi sta naš tanovi upravitelj! Ja, gošpa, jaz sem tisti grešnik. No, saj sem jo še večkrat srečal, pogovarjal sva se, pa sem si mislil: odločna, jeklena ženska. Nikoli se ne spremeni. Le kaj je pri teh Juterških?

Zdaj sem malo podrobnejne zvedel. In to počasi, zelo počasi, potem pa se je naravnost razgovorila. (Moje misli: Gospa je bila pa čedno kmečko dekle, ni se zaston Juteršek vate zanjubil.)

Prej so imeli ne še tako staro hišo, zdaj imajo novo, zares sodobno urejeno. Mogoče je mama bila pri malici, večerji, ne vem. Ob srečanju je takoj rekla: Sač vas poznam. Ste pač tisti, ki v cajtenge devate. Pa kaj zaslužite s tem...?

Najprej smo bili v delovni sobi mojstra Marjanca (sina, ki ga ima mama najrajši), nato smo se preselili v sobo za obiske. Tudi mama Ana je prisledila, že se je omehčala, bila pripravljena na pogovor in trdila je, da pač ni najstarejša, ker sploh vedela ni, da je pred dnevi umrla čudovita in zares najstarejša Gotovljanka — Tanavarjeva mama. Slava ji.

»Da pa sem jaz zdaj najstarejša? Hm, še mi na misel ne pride. Lepo hodim, berem z enim očesom, ker dohtari pravijo, da sem prestara za nova očala, pa berem, šivam, »stričam», pa še kaj drugega opravim kar z enim. Žolč me res matra, zdravnikom nikoli nisem delala težav. Sem pa bila v Kasazah doma. Grunt smo imeli, rada bi šla v šole, pa je oče ukarala: »Najmočnejša si, tebi motika

Mama Juteršek, najstarejša Gotovljanka

paše in ne svinčnik.« Pa rada bi bila vse sorte: učiteljica, učiteljica ročnih del, pa nič. Potem sem še preskromnega vzela, mojega ravnega Juterška, ki je bil zmeraj vesel, rad je pel — tamle je njegova zlata Galusova značka. Mož je bil mojster pečarstva, od Solčave do Celja, veseljak, veseljak je tale moj sin Marjan, ki je novo hišo pozidal, največji veseljak pa je moj ljubljenec Matjaž. Vse imam rada, tudi snaha je dobra zame, rajni mož mož je pozidal prvo hišo, tole, novo, pa moj Marjanček.

Ob mojih rojstnih dneh, na primer ob devetdesetletnici, pa se zberemo vsi, celo vnuč iz Amerike je prišel. To je bil moj najrsrečnejši dan. O, ko bi jih bilo sto! Sicer pa imam vse rada, imen ne bom naštavila. Ko pa se je vnučinja Neli poročila, sem celo malo

Dragi meščani Žalca

Nekje sred Žalca stoji majhna stavba. Na njej piše Zdravstveni dom. Pred njim je prostor za parkiranje. Pred prihodom je prometni znak »Prepovedano PARKIRANJE«. Že dolgo se dogajajo cudne reči. Nagajivi škratki znak naredi neviden in tako vsi meščani Žalca veselo parkirajo na prepovedanem mestu.

V tem zdravstvenem domu delajo zdravniki, ki jih ravno vi pogosto kličete na NJUNE OBISKE. In potem, glej za zlomka, zdravnik ne more s svojim SLUŽBENIM

AVTOM ven, ker je avto zaparkiran. Minute tečejo, minute, ki pogosto pomenijo minute življenja. — Svojci se jezijo — koliko denarja dajemo za zdravstvo, a zdravnika ni in ni od nikoder. Ali se dragi meščani vprašate, kaj pa, če ta isti zdravnik ne pride, ker NE MORE priti, ker je avto zaparkiran. (Zaparkiral ga je vaš sošodnik, vaš sosed !!) Tudi nujno pomoč včasih potrebujemo, a kam naj avto pride, če ni prostora.

In sedaj »nagradow« vprašanje.

Kaj storiti, da meščani Žalca ne bodo več parkirali tam, kjer ne smejo? (Kaznovati — miličniki si bodo zasluzili povisico, a koristi ne bo nobene). Ali bo res potreben, da nekdo umre, da tisti »škrat« ne bo več delal znak neviden?

Odgovore sprejememo vsi zdravniki, in VEDITE; ČE SE BO KAJ ZGODILO, BOSTE KRIVI SAMI IN NE DEŽURNI ZDRAVNIK!

Vsi iz zdravstvenega doma vam želimo obilo zdravja in dobre volige.

Pomočnik direktorja za strokovne zadeve dr. Eva Dolničar

P. S. Takoj za zdravstvenim domom je parkirni prostor.

Spoštovana Mateja Dolar

Nerad se oglašam na temo, ki se me neposredno tiče, tako meni kot mojih-kolegov v osnovni šoli. Verjetno bi se morali oglasiti otroci ali rajši njihovi starši, kateri so lahko s šolo zadovoljni ali pa tudi ne. Seveda pa je potrebno razpravljati o šoli argumentirano in na strokovni ravni!

Zal mi je, da vas, Mateja, ne poznam! Pa mislim, da se bova spoznala in da si bova lahko na štiri oči povedala nekaj stvari. Sem pa zvedel, da ste še mladi, kar je velika prednost, saj na mali svet stoji. In mladi svet tudi premikajo in v tem kontekstu sem razumel zapis »Šola budi zdrava nam!«

V veliki meri se strinjam z vami, Mateja, da proti koncu šolskega leta »boli glava«. Pa ne vseh in vsakogar. Tudi nas učitelj bol glava, saj že vrsto let opozarjam pristojne organe, da so naši otroci preobremenjeni. Naj vam navadem primer. Osmošolci imajo tedensko 30 ur pouka. Poleg tega imajo nekateri še dopolnilni ali dodatni pouk, še kakšno interesno dejavnost ali tudi dve, reci in piši to pomeni nekje okoli 34 ur tedensko. Pa če je učenec povprečen, naj bi se dnevno učil 2–3 ure. Če te številke seštejemo, pridemo do števila 45 ur tedensko. Delovni čas delavcev je 42 ur. Komentar ni potreben. To pa so argumenti.

Kot šolnik vam moram reči, da se v šolah veliko pogovarjam o problemih otrok. Pa ne samo na konferencah. Vsak dan rešujemo probleme. Pridite, Mateja, v našo zbornico, pa boste slišali, da se pogovarjam takšne stvari, ki bi se vam zdale semešne, ker našega dela in problemov ne poznate. Spustiti se moramo na raven otrok, njihovega čustvenega, socialnega in zmožnostnega položaja.

Povem vam, da se mi učitelji skrégamo tudi in zlasti zaradi otrok, saj imamo tudi mi, kot starši, različno mnenje o načinu, metodah in pristopu do otrok. Šola oziroma oddelek je družba v mallem, in sicer z zelo različnimi otroki. Otroci, ki so sposobni za akceleracijo, do otrok, ki komaj dosežejo minimalno znanje.

Ne vem, od kod vam podatek, da imamo pedagogi malo posluha za otroke? Marsikom pridemo včasih solze v oči, ko se bori za afirmacijo posameznih otrok. Ne morete vsega metati v isti koš!

Naj vam povem, kaj vse delajo naše šole za otroke. Osnovno delo je pouk. Sprašujete se, kje so tisti, ki bi morali delo učiteljev usmerjati. Pridite in pokazal vam bom, koliko aktivov in konferenc imamo na naši šoli, tudi z eminentnimi zunanjimi sodelavci, koliko strokovnih seminarjev, nastopov, didaktičnih delavnic smo izpeljali s pomočjo Zavoda republike Slovenije za šolstvo in drugih inštitucij. Če je še katera inštitucija opravila več strokovnega izobraževanja, vas prosim, da mi sporočite. Se pa seveda zavedam, da tudi mi nismo opravili vsega dela. Vendar tega še nihče ni v nikoli ne bo. Sem pa prepričan in verjetno mi boste dali prav, da se je s to šolo kar naprej eksperimentiralo in kar naprej in na prej smo morali uvajati neke »nove metode«, na koncu pa ugottoviti, da je bila šola Marije Terezije še najboljša.

Bili smo pač družba samega eksperimentiranja. Ampak šola sanj dozoreva počasi, ne prenaša hitrih sprememb.

Seveda vam na tem mestu ne morem pisati o oblikah in metodah dela.

Zelo močno se strinjam z vami, da ima šola poleg izobraževalne tudi vzgojno vrednost. Sam sem pristaš demokratične in humane šole. Nisem pristaš krščanske morale. Če te kdo udari po levem licu, nastavi mu še desnega. Prav tako ne čakam na »nirvan«, ampak bi želet raj za vas, soljudi in sebe, že sedaj, ko še diham. Zavadem pa se dobro, da je moja sreča odvisna tudi od sreče drugih, s katerimi živim. Ampak življenje postane vse krutejše, gre počasi za preživetje. In šola mora obdržati vzgojno in socialno podanto. Ravnou zaradi tistega, kar tudi vi pišete. Inštitucije bodo lahko razbremeni starše, nikoli, podarjam, nikoli pa ne bodo znale nadomestiti družine. Je pa nekaj res, tudi mi učitelji smo različni, kot so različni naši otroci in njihovi starši. Vedito pa, da je otroško delo povezano s posnemanjem, idoli, vzgledi ... Ti pa so starši, okolje, vi in seveda učitelji. Ampak mene je praksa v tej družbi tolkokrat negirala, da sem v marščem razočaran. Vedno mi sili v glavo moralna zdravnika, ki je pacientu preposedal kajenje, obenem pa strastno kadi. No, kar se tiče kajenja, smo v našem kolektivu močno napredovali. Le štiri kolege še kadijo ... V družbi pa je moralna še vedno na psu ...

Ne bom vas povabil v razred. Niste strokovnjak in ne boste delali škode. Povabil pa bom starše naših otrok, da bodo spoznali naše delo, ki ga vse kar počez ocenjujejo. Čudno, da imajo vsi odgovore na vprašanja o šoli, ekonomije pa nihče ne zna rešiti!

Strinjam se z vami, da je potrebno uesti konkurenco v šole. To bo z novo zakonodajo tudi možno. Tudi učitelj se naj dokazuje. Vendar morate vedeti nekaj. Nihče do sedaj ni imel nad sabo toliko inšpekcijskih, kot jo je imel naš poklic. Nadzor je bil političen, pedagoški in tudi ekonomsko nas je ta družba postavila v preteklosti na raven kategorije »pogojovalno kvalificiranega delavca«. Pa nismo klonili, tudi takrat ne, ko so vsi grozili. Še celo štrajkali nismo, ko so vse delali. Pa veste, zakaj ne? Ker je večina učiteljev v sebi občutila moralne zavore in pedagoško etiko. To so bile dileme, zakaj ne izrabimo svojih človečanskih pravic.

Kar se tiče slabih učnih načrtov in slabih učiteljev, pa malo bolj previdno, pa če hočete tudi konkretno, zlati pa argumentirano. Tudi vas bo bolelo, ko bodo o vas pisali neresnice. In prepričan sem, kakor ste začeli pisati, da boste to občutili tudi na svoji koži.

Že dolgo se trudimo, da bi v solo pripeljali tudi starše, ne samo učence. Kot pa sami ugovljate, so starši preobremenjeni in delo z otroki prepuščajo inštituciji — šoli.

Sicer pa vas, Mateja, vabim, ravnou dan izida tega časopisa na našo šolo, ko bomo imeli dan šole. Začeli bomo ob 15. uri s poukom, katerega si bodo ogledali starši, nato pa še razgovor staršev z učitelji in učenci, po oddelkih. Potem jih bomo pokazali šolo, izdelke naših učencev, učno tehnologijo pa še kaj. Za prijeten večer bo poskrbel plesna skupina »Kazina« iz Ljubljane in prihod dedka Mraza za učence, starše in učitelje. Coctail in pecivo s čajem bo za vse. Mislim, da bo prijetno. Pa da si ne boste prisvojili ideje. Idejo so dali učitelji naše šole pred vašim zapisom v časopisu in je zapisana na našem letnem planu dela.

Mogoče vam kaj od napisane ne bo všeč, kot ni bilo meni, ko sem bral vaš članek. Rečem vam pa, da moramo skupaj graditi na tistem, kar je že zgrajeno, in ne rušiti!

FRANCI ŽAGAR, OŠ Grize

močan in usoden. Ta, iz jezera izpuščena voda, je sicer manjšo Pako, spremeni v mogočno reko, ki se je razliladaleč preko bregov svoje struge.

Voda iz Pak je z bliskovito

naglico poplavila tudi naš levibreg Savinje v sotočju obeh rek v Letušu. Tu je nekaj počitniških hišic, a še več stanovanjskih hiš, kjer ljudje stalno prebivajo. Tudi pri Kreveljih v Letušu je smrdeča in okužena voda iz Pak prileča zalivati kleti pogledat, kako se utaplja krompir, jabolka in druge reči. A gleje Beno! Revček je očetu z vso svojo močjo v stilu kravla priplaval nasproti in kleti. Oče ga je ves osupel in presrečen ujet ter odnesel ven na varno. Pravzaprav se je Beno rešil sam. Saj je plaval, kolikor je mogel. Še sreča, da se je letos, ko je bil prvič na morju, naučil plavati.

Bena poznam dobro. S sestrama pride večkrat mimo moje hišice, ki je bila tudi poplavljena do meter in pol visoko. Beno je vedno ves miren in tih. Je zelo simpatičen fantek. Tak kakršen pač je, sam v kleti ni klical na pomoč, ampak je zplaval, ko ga je hitro naraščajoča voda spodnesla. Plaval je možato in pogumno kot veliki plavalec! Če tega ne bi bil storil, bi se zagotovo utoplil, saj je voda kmalu za tem do stopra zaliha klet in garažo pri Kreveljih.

V. A.

Mali Beno, veliki plavalec

Bilo je dopoldne na dan Vseh svetih letos, ko so vode v Zgornjem in Spodnjem Savinjskem dolini ponorele, podvajale. Bil je to delnejši najtežji dan za mnoge Savinjane in tudi za nas, Letušane. Savinja je s svojimi pritoki Lučnico, Ljubnico in pri Nazarjih še z Dreto postala pravi ravninski velektor. Tudi reka Pak, ki priteče iz Šaleške doline in se v Letušu izliva v Savinjo, je divjala in preplavljala od Šoštanja navzdol. Bila je pomnožena še z vodo iz Družmirskega jezera. Zakaj to? Grozila je nameč varenost, da voda v jezeru, ki je nastalo po vdorih zemlje zaradi velenjskega rudnika, poruši jezersko zdino pregradno. Tako bi mogočne količine vode preplavile in odnesle mesto Šoštanji ter vse, kar bi bil reki Paki do izliva v Savinjo na poti. Seveda bi tako tudi Savinja z vodo iz Paki bila še silnejša in bi rusal še bolj, kot je sicer. Zato so torej pri Družmirskej jezerni odprtli nekaj zapornic, da pritiske vode na pregrado ne bi bil pre-

jezna podal v klet pogledat, kako se utaplja krompir, jabolka in druge reči. A gleje Beno! Revček je očetu z vso svojo močjo v stilu kravla priplaval nasproti in kleti. Oče ga je ves osupel in presrečen ujet ter odnesel ven na varno. Pravzaprav se je Beno rešil sam. Saj je plaval, kolikor je mogel. Še sreča, da se je letos, ko je bil prvič na morju, naučil plavati.

Bena poznam dobro. S sestrama pride večkrat mimo moje hišice, ki je bila tudi poplavljena do meter in pol visoko. Beno je vedno ves miren in tih. Je zelo simpatičen fantek. Tak kakršen pač je, sam v kleti ni klical na pomoč, ampak je zplaval, ko ga je hitro naraščajoča voda spodnesla. Plaval je možato in pogumno kot veliki plavalec! Če tega ne bi bil storil, bi se zagotovo utoplil, saj je voda kmalu za tem do stopra zaliha klet in garažo pri Kreveljih.

V. A.

Ko nam otrok zboli

Svetuje in odgovarja pediatrinja

Dr. Eva Dolničar

Skrivnost življenja moramo najti v življenju samem, ne v naukah o njem!

Čeprav se vsi pritožujejo, da nimajo denarja, da je življenje čedalje dražje, vse manj mamic doji. Ne vem in ne morem razumeti, ali je res tako težko otroku stisniti k sebi in mu ponuditi svoje prsi? Ali je težje otroku dobiti, kot dajati kravje mleko? Kravje mleko naj piše mamica, a otrok njen. Že star profesor Grč je dejal: »Otroke k prsim, teličke k jaslim!«

Že spet deli nauke, bo skomignila marsikatera mamica, a pišem o tem, ker se mi zdi, da mamice še vedno ne ubogajo. Kravje mleko NI ZA DOJENČKE. V sebi ima preveliko količino beljakovin, ki lahko okvarijo otrokove možgane. Črevesna sluznica je za te (in ostale beljakovine) bolj prepustna in otrok ima lahko kasneje težave. Ugotovili so, da kravje mleko povzroča tudi drobne krvavite in zato so otroci tudi bolj slabokrvni.

V prvi posvetovalnici še večina mamic doji (čeprav bi morale vse), a v drugi se začne: prenehala sem, ker otrok ni imel dovolj, ker mi je mleko zvodenelo, po mojem mleku je jokal in podobno. Potem se v čakanici ponavadi lepo pogovorijo in ugotovijo, da se zdravnica (in celo sestra) jezi, če povedo po pravici, da dajejo otroku kravje mleko v prahu. Tako nam potem naučeno naštrevajo razne humane, bebibime in podobno. Drage moje mamic, ali se zavedate, da s tem samo škodujete otrokom? Ti otroci so vaši in vi skrbite (čeprav se

včasih vprašam, ali res) za njih. Mi vam v posvetovalnici samo svetujem. Če nam poveste po resnici, vas bomo res malo okarali, vam pojasnili (ponovno), zakaj ne dajate kravje ali pomurskega mleka in otrokom bom napisala železove kapljice. Ostala mleka — tako imenovana humanizirana humana, bebibim, aptomil nektarmil imajo v sebi tudi železo. Otrok se roditi z zalogo železa, ki pa jo do treh mesecev porabi in prav lahko se zgodi, da bo malček postal slabokrvni, če železa ne bomo dodajali. Boljše je povedati po resnici, saj z lažjo samo škodujete svojim otrokom.

Ali je razlika med krvnim mlekom in mlekom v prahu? Je in ni. Oba sta kravja, le da je mleko v prahu narejeno pod posebnimi pogoji, v stalno isti stvari vseh hranljivih snovi. Krave so danes pogosto hranjene tudi z raznim »galofagi« in kvaliteta mleka variira. (Boljše je, da mamica pije to mleko.) Razlika v CENI med mlekom v prahu in humano ni velika, a v KVALITETI je.

Pogosto slišimo: »Nimam denarja za takšne nakupe,« in potem se ponavadi vprašam — ali otrok je samo kot dojenček? Ali kasneje otroci nič ne jedo?

In kaj dati otroku po tretjem mesecu? Tukrat pričnemo s sokovi. Otrokom sami naredimo sok. Pričnemo (po kapljicah in ko se otrok navadi, lahko damo eno obvezno) da s tem samo škodujete otrokom kar tja v tri dni.

Taisto je storil v nekaterih delih svojega prebijanja skozi Osnutek nove slovenske ustave, ki si ga je kot predsednik Izdajateljskega sveta Savinjčana objavil na prvi strani cenjenega Savinjčana.

Klub temu, da mu to početje ni za zameriti, vendarle dodajam nekaj besedic ob rob.

Cenjeni župan pravi, da moramo narediti takšno ustavo, da je ne bo treba več kmalu sprememniti. S tem se večina ljubih Slovencev še kako strinja, toda že nekaj stavkov naprej na župan izklesti taenio neumno: »Pri iskanju boljših rešitev sta resnejši oviri časovna stiska in prizadevanje nazadnjih in konzervativnih strank, ki hočejo tudi v to ustavo vnesti nekatere utopične rešitve, kot je bilo v navadi v vseh prejšnjih ustavah.« Župan se na tem mestu oprijeima kar tiste stare dobre boljševiške navade, da je vse tisto, kar »ostali« misljijo (kaj če bi rekel kar tisti izven Demosa), konzervativno in nazadnjaško, še dobro, da ni izustil kar ultralevičarsko. »Najmanj za lase privilegijo,« bi rekel vsak z malo več možganov in »skrajno neumno« z bistro glavo. Ko pa župan že govori o konzervativnosti slovenskega naroda, naj ga še mi malo podučimo, da so lahko včasih k

Hoja in tek na smučeh

Ko omenjamo smučanje ob žičnicah, je prav, da je dana zimska ponudba rekreativcem tudi za hojo in tek na smučeh.

Z vsakim dнем bolj ugotavljamo, da se premalo gibljemo, da je naše življenje preveč pasivno in da si tako ne ustvarjamo potrebe moči. Hoja in tek na smučeh v mnogočetni vračata posamezniku izgubljeni stik z naravo z vsemi ugodnimi učinki.

Smučar tekač lahko teče in hodi sam ali pa v skupini, kjer si uravnava tempo in ritem gibanja, s tem pa tudi obremenitev.

Bistven razloček je tudi v opremi, saj je oprema za hojo s smučmi in smučarski tek v primerjavi z opremo za alpsko smučanje bistveno lažja in — kar je še pomembnejše — veliko cenejša. Danes je proizvodnja tekaške opreme že precej razširjena in to opremo je moč kupiti v vsaki trgovini s športnimi rezervami.

Zapisali smo, da so smuči za teke in hojo razmeroma lahke, hkrati pa ožje od alpskih in z veliko ukrivljeno krivino.

Razumljivo je, da moramo tudi za navedeno zimsko dejavnost izbrati primerno in ustrezno opremo. To pomeni, da naj imajo kupljene smuči pravščino dolžino, kar velja tudi za palice.

V pomoč pri nabavi smuči in palic vam bo tabela, ki upošteva višino v cm, in spol.

Moški			Ženske			Otroci		
Višina cm	Dolžina smuči	Palice	Višina cm	Dolžina smuči	Palice	Višina cm	Dolžina smuči	Palice
155	195	120	145	185	110	104	120	Za otroke
160	200	125	150	185	115	110	130	Velikost pod 122 cm
165	205	130	155	190	120	117	140	Palice niso priporočljive
170	210	135	160	190	125	123	150	90
175	210	140	165	195	130	128	160	95
180	210	145	170	200	135	134	170	100
185	215	150	175	205	140	139	180	105
190	220	155	-	-	-	144	185	105
-	-	-	-	-	-	148	190	110
-	-	-	-	-	-	155	195	115
-	-	-	-	-	-	161	195	120
-	-	-	-	-	-	167	200	125

Toliko za danes o teku, dobimo se na belih poljanah v dolini. Srečno!

Adi Vidmajer

ŠAH ● ŠAH ● ŠAH ● ŠAH ● ŠAH

Na 44. republiškem ekipnem prvenstvu vzhodne skupine na Pohorju so od ekip s celjskega nastopili le Žalčani. Med šestimi ekipami so zmagali šahisti Kovinarja iz Maribora, Žalčani pa so bili četrti. Za ŠK Žalec so nastopili: Vombek, Franc Brinovec, Franc Brinovec ml., Dušan Brinovec, Turk, Mitja Urisek st. in ml., Suzana Urisek Pavlinova, Branko Pipal, vodja žalskih šahistov z uspehom ni bil zadovoljen, saj so lani na tovrstnem srečanju osvojili tretje mesto.

Član DIO Žalec so pripravili že tretji turnir v šahu za naslov občinskega prvaka. Zmagala sta Lesjak in Dušan Brinovec pred Skokom in Turkom. V skupnem seštevku po tretjem turnirju vodi Stane Skok iz ŠK Šempeter pred Dušanom Brinovcem in mladim Kampušem iz ŠK Žalec.

Na zadnjem decembrskem rednem mesečnem hitropoteznom šahovskem turnirju je zmagal Jože Peternel pred Vošnjakom in Stanetom Skokom, vsi ŠK Savinjčan. Po skupnem seštevku je prvak za leto 1990 Stane Skok s 190 točkami pred Brankom Setnikarje s 147 točkami in Martinom Štormanom s 143 točkami.

J.G.

Kaplja vas

Nogometna medvaška liga

Nogometna igrišča, ki jih imajo v vsaki vasi, niso prazna. Še zlasti aktivni na tem področju pa so v KS Prebold, kjer obstaja tako imenovana medvaška nogometna liga, v katero pa so vključeni še nogometniši iz Šešč in Roj. Pred kratkim smo tudi mi prisostvovali eni izmed tekem na igrišču v Kapljici vasi, kjer pa ni šlo za ligaško tekmo, ampak za spopad med ekipo iz Kapljice vasi, ki je lanskoletni prvak, in ekipo veteranov pod vodstvom Petra Povšeta. Tekma je bila zanimiva. Padlo pa je kar 11 golov. Veterani so že napovedovali zmago, vendar pa jim je ta le za las ušla in so izgubili z rezultatom 6:6. Glede na to, da so prvič igrali v takšni sestavi, so bili kljub porazu zadovoljni. Pravijo pa, da še niso rekli zadnje besede.

-DAR-

Prošnja — Poziv

Planinsko društvo Žalec išče rabljen kuhinjski kot in manjši gostinski šank za novo kočo na Bukovici. Projekta oziroma daritelja prosimo, da nam namero sporoči na uredništvo Savinjčana tel. 711-433.

4. Gorski tek na Čreto

PD in TVD PARTIZAN VRANSKO sta letos organizirala že 4. gorski tek na Čreto. Organizatorja nista imela sreče z vremenom, saj je ves dan močno deževalo. Kljub temu sta bila organizatorja presenečena, saj se je teka vseeno udeležila skupina pogumnih in kvalitetnih tekačev. Tekaci so prišli iz občin Velenje, Celje, Sevnica in Žalec. Nastopili so v treh starostnih kategorijah. V kategoriji do 30 let je bil:

- 1. BRANKO ŠKOBERNE 31.48 Kovinoteh. CELJE
- 2. PAVLE DROBNE 33.21 Ajdina inž SEVNICA
- 3. FRANC TURŠIĆ 34.20 Partizan VRBJE
- do 40 let je bil:
- 1. BRANKO KRANJC 29.30 VELENJE
- 2. ZLATKO LAH 30.20 Kovinoteh. CELJE
- 3. JOŽE JERE 40.10 SEVNICA
- nad 40 let je bil:
- 1. HINKO JERČIĆ 38.57 Tek. sek. GORENJE

Progo je najhitrejši pretekel (dolga je bila 6000 m v višinsko razliko 630 m) BRANKO Kranjc s časom 29.30, kar je nov rekord proge. Start je bil pri OS Vransko, cilj pa koča na Čreto.

Organizator je za vse najboljše tekače zagotovil tudi lepe praktične nagrade in se ob tej prilici zahvaljuje vsem, ki so te nagrade prispevali (FERRALIT, INDE, ZVEZA BORCEV, TKS, Marko Kristina, Golob Stojan, Požnji Franc, Kržnik Vojko, Piki Ančka, LIPCA — Golavšek, Šmit Draga, Sav. Mag., Kmet, Preskrba). / TVD PARTIZAN in PD VRANSKO

Planinsko društvo Žalec

Upravljeno se pristeva med aktivnejša društva v Žalcu. Tudi leta 1990 je bilo uspešno. Članstvo smo povečali pri mlajših in starejših. Opravljeni so bili številni pohodi in izleti, pri čemer se je najbolj izkazal mladinski odsek. Izredno je uspel mladinski planinski tabor na Jezerskem. Posebna skrb je bila posvečen vzgoji mladih kadrov. Skrbno je delo s pionirji na osnovnih šolah Petrovč in Žalec.

Planinski postojanki na Bukovici in Šentjurju sta bili odprtvi vse leti. Nova koča na Bukovici je že dobila skoraj končno podobo. Vrednost letos vloženega truda presega dvesto tisoč din. In to s pomočjo pozrtvovalnih članov in simpatizerjev, delovnih organizacij in obrtnikov, krajevne skupnosti Žalec, ZTK in skladova za SLO. Vsem iskriva hvala za veliko razumevanje. Če bomo tega deležni tudi vnaprej, bo ta lepi planinski dom v celoti predan namenu spomiladi.

Ljubitelje planin obveščamo, da sta obe naši postojanki v zimskem času odprtvi ob nedeljah in praznikih od 10. ure dalje.

Vabimo vas, da nas obiščete, saj sta tako Šentjurter kot Bukovica lahko dostopna.

Janez Meglič

DOBRA SMUKA — Kot je videti, bo letošnja zima le bolj radodarna s snegom. Na 'Golteh, kjer ga imajo od 20 do 35 cm, je možna dobra smuka. Delajo štiri vlečnice, na sliki pa vidimo novo dvosededežnico na Smrekovec.

STRELSTVO

PRVA REPUBLIŠKA LIGA-VZHOD

Na strelišču SD Jutec Žalec so v četrtem kolu prve republiške lige tekmovali strelec Juteka in Kovinarja iz Štor. Zmaga je pripadla ekipo Žalca v sestavi Bernard Martinovič, Justin Smrkolj, Mladen Melanšek in Jani Pukmajster. Za ekipo Kovinarja pa so tekmovali strelec: Franc Hočevlar, Ivan Hočevlar, Rezar in Vili Ravnikar, ki je s 382 krogom postavil enega najboljših rezultatov republiške lige. Zmagali so strelec Žalca z 1452 krogom, ekipa Šempeter pa je zbrala 1450 krogov. Pri ekipo Žalca je bil najboljši Mladen Melanšek s 366 krogom, pred Smrkoljem, Pukmajstrom in Martinovičem. V naslednjem kolu pa čaka ekipo Žalca težko srečanje v Hotini vasi, Maribor z istoimensko ekipo.

DRUGA REPUBLIŠKA LIGA — JUG

V tretjem kolu druge republiške lige jug so se na strelišču v Šempetu strečali ekipo SD Slavka Šländra Šempeter in ekipa SD Hohkraut iz Trbovelj. Zmagali so gostje iz Trbovelj z rezultatom 1452 krogov, ekipa Šempeter pa je zbrala 1450 krogov. Za Šempeter so strelec: Alojz Zagoričnik, Iztok Handžič, Franc Kotnik in Štefan Ošep. Za ekipo Šempeter je bil s 372 krogi najboljši strelec srečanja.

DRUGA REPUBLIŠKA LIGA — ZAHOD

V tekmovalnih drugih ligah zahod nas iz naše občine zastopa ekipa SD Bratov Hrvatin iz Liboja. Tako so se v četrtem kolu v Ljubljani na strelišču SD Proleteri pomerili ekipo Liboja in SD Proleter iz Ljubljane. Liboje so srečanje izgubile s 1343 krogom, medtem ko so strelec Proleter nastreljali 1419 krogov in prepričljivo zmagali. Najboljši rezultat je dosegla Polona Sladič-Proleter, 362 krogov. Pri ekipo Liboju pa je bil najboljši Roman Toplak s 356 krogov.

P.J.

DRUGA REPUBLIŠKA LIGA — JUG, četrto kolo

V Kamniku so se v 4. kolu druge republiške lige jug strečali strelec SD Kamnika in SD Slavka Šländra Šempeter. Klijub gostovanju je zmaga pripadla strelecem Šempetru, saj so nastreljali 1448 krogov, medtem ko je ekipa Kamnika srečanje izgubila s 1430 krogom. Najboljši strelec srečanja je bil Štefan Ošep-Šempeter s 368 krogov. Za ekipo Šempeter so strelecili Štefan Kotnik, Handžič in Zagoričnik.

OBČINSKA LIGA — 2. kolo: Juteks 2:Braslovč 1

V Žalcu so se v drugem kolu občinske lige strečali ekipo Braslovče 1 in Juteks Žalec 2. Zmagali so strelec Žalca z rezultatom 1378 krogov, medtem ko je ekipa Braslovče nastreljala 1367 krogov. Za ekipo Žalca so tekmovali: Simon Vošnjak, Janko Melanšek, Dušan Novak in Kristjan Puckmeister. Za Braslovče pa so strelecili: Marčinko, Kralj, Cotič in Turnšek. Najboljši strelec srečanja je bil Kristjan Puckmeister z odličnimi 363 krogovi. Pri ekipo Braslovče pa je največ 349 krogov dosegel Matjaž Kralj.

OBČINSKA LIGA — Juteks 1:Grize

Na strelišču SD Juteks Žalec so se v drugem kolu občinske lige pomerili ekipo Juteks 1 in Grize. Za ekipo Juteks so strelecili: Aleš Klovar, Janja Habjan, Lucija Klovar in Renata Flego, ki je s 368 krogovi dosegla najboljši rezultat srečanja in tudi svoj osebni rekord. Za ekipo SD Grize so tekmovali: Džudarič, Poteko, Turnšek in Briele. Končni rezultat srečanja je bil 1353 : 1415 krogov za ekipo Juteks 1. V tekmovalju občinske lige pogrešamo ekipo Libojo in Šempetra, ki se še niso udeležili, klub prijava, nobenega kola. Mrtvilo v strelskih vrstah pa vladva v Preboldu in tudi na Vranskem.

J.P.

SINDIKALNO PRVENSTVO V STRELJANJU

Tudi to leto je ZTK Žalec organiziral občinsko sindikalno prvenstvo v strelijanju z zračno puško. Sodelovalo je 146 udeležencev tega množičnega tekmovalja.

Opozili smo, da je bilo to leto število udeležencev veliko manjše, temu pa je verjetno vzrok težka gospodarska situacija. Rezultati tekmovanja: AERO Šempeter — udeležilo se je 11 strelec v strelič. Najboljši je bil Alojz Zagoričnik s 93 krogi. SIP Šempeter — udeležba 5 članov DO, najboljši pa je bil Justin Smrkolj s 94 krogi. TT Prebold — 3 člani DO, z dvema rezultatoma 45 krogov — Jožet Jerman in Irene Tomaša. FERALIT Žalec — udeležilo se je 8 strelec v najboljšim rezultatoma Igorja Tauzeja, 81 krogov. OBČINA Žalec — 16 strelec v najboljšim rezultatoma Lucija Klovra, 88 krogov. STROJNA Žalec — 5 strelec v najboljšim rezultatoma Renate Flego, 85 krogov. OBRTNIKI občine Žalec: 5 strelec v najboljšim rezultatoma Mladen Melanšek, 90 krogov. GARANT Polzela — 20 strelec v najboljšima rezultatoma Jožeta Mohorka in Janija Lokana — oba je po 87 krogov.

SAVINJSKI MAGAZIN Žalec — 6 strelec v najboljšim rezult

Iz policijske beležnice

PROMETNE NEZGODE

Že zaradi majhne nepazljivosti včasih pride do tragičnih posledic. 48-letni Rudolf CIGLER se je dne 11. 11. 1990 ob 17.30 uri s svojim kolesom peljal po lokalni cesti v vasi Čaplja. Ko je zavjal na magistralno cesto, je spregledal osebni avtomobil 34-letnega Franca BRATUŠKA, ki je pripeljal iz Šempetra proti Vranskem. V trčenju se je kolesar CIGLER smrtno poškodoval.

25. 11. 1990 je 21-letni Aleš Jereb vozil osebni avtomobil po magistralni cesti iz Žalcu proti Vranskemu. V kraju Brode je z vozilom zapeljal desno izven vozišča in pri tem trčil v ograjo mostu čez potok Boljska. Pri tem sta se telesno poškodovala 26-letni sopotnik Davor BAČNAR ter mladotečnicad J.M., ograja in avtomobil pa sta potrebnata kleparskega povrnila.

Na rojstni dan republike je bil v popoldanskih urah 28-letni Božo BEŠKOVNIK že tako pogumen, da se je z osebnim avtomobilom peljal kar po levem vozнем pasu lokalne ceste iz Grž proti Žalcu. Ker nismo v Angliji, se je taka vožnja kaj kmalu končala s prometno nezgodo. Beškovnik je čelno trčil v nasproti vozeči osebnemu avtomobilu, ki ga je upravljal 57-letni Božidar BREGAR. Pri tem sta se hudo telesno poškodovala voznik BEŠKOVNIK ter 66-letni sopotnik v Bregarjevem vozilu Mirk PLEVČAK, voznik BREGAR in njegova 53-letna sopotnica Agata BREGAR ter sopotnik v Beškovičevem vozilu, 21-letni Damjan VEBER, pa so jo odnesli z lažjimi telesnimi poškodbami. Božo BEŠKOVNIK še nima opravljenega vozniškega izpitja.

KAZNIVA DEJANJA

Zalski policisti so na sledi štirim, zaenkrat še neznanim storilcem kaznivih dejanj, ki so si v

meseču novembra prvoščili preizkusiti živčke občanov naše občine. Prvi med njimi je 25. 11. 1990 ob osmih zvečer vstopil v gostišče Banko na Gomilskem in zahteval pijačo. Ker je že ob vstopu v gostišče pokazal, da ga je nekaj že prinesel s seboj, mu natarkarica ni hotela postreči s še dodatnim alkoholom. Kaj hujseg! Ob serenadi res sočinil besed je najprej razbil nekaj kozarcev, potem pa se je spravil še na točilni pult, ki ga je močan kakor je, tudi poškodoval. Da pa le ni preveč junak, je pokazal s tem, ko je neznano kam še pred prihodom policistov pobegnil v noč.

Stiri dni pred tem pa se je neznanec prav poceni oblekel. Izpred trgovine ALL SPORTA v Žalcu je pobral reklamni pulover, v zastonjkarstu pa bo užival, dokler ga na domu ne bodo obiskali možje v modrem. Potem pa se bo preveč na državne stroške.

Z.J. si bo moral privoščiti nov fotoaparat in daljnogled, ki mu ga je iz nezaklenjenega osebnega avtomobila pred gostinskim lokalom v Preboldu dne 22. 11. 1990 med 21. in 22. uro odnesel neznanec. Neprevidnost je lastnika stala okoli 1000 nemških mark, upamo pa lahko, da se bo tatu pridobljeni ruski fotoaparat pojavil ali pa mu fotografije ne bodo uspele. Policisti pa bodo že opravili svoje, na to naj le-računa.

Kam se mu je tako mudilo na praznik same države, bo moral policistom razložiti tudi neznanec, ki si je sposodil kolo B.S., ki ga je pustila pred stanovanjskim blokom v Žalcu. Strokovnjaki iz statistike pa bi uspeli dokazati, da so tople in zelene zime krive tudi za porast kaznivih dejanj. Le kdo pa bi se peljal s kolesom, če bi bilo tega 29. novembra 10 stopinj pod ničlo, ceste pa poledele?

Pomoč poplavljencem

V akcijo zbiranja pomoči prizadetim po poplavah sta se vključili tudi Kmetijska zadruga Savinjska dolina Žalec in Kmečka zveza Spodnje Savinjske doline.

V času zbiranja, ki je trajalo približno mesec dni, je bilo med člani zadruge zbranih 217.000,00 dinarjev, 20.000,00 dinarjev pa je iz lastnih sredstev prispevala Kmečka zveza.

V akcijo se je vključilo 274 posameznikov, ki so prispevali od 100,00 din pa do 3.000,00 din.

Poleg denarnih prispevkov so kmetje ponudili tudi kmetijske pridelke za ozimnico, prašiče, gradbeni material in drugo. Vse, ki so želeli prispeti v materialu, smo napotili v krajevne skupnosti, ki so vodile ta način zbiranja pomoči. Denar, ki smo ga zbrali, smo razdelili delno oškodovancem na tem področju.

Komisija, ki je bila imenovana s strani Zadružnega sveta in Kmečke zveze se je odločila, da 50.000,00 din dodeli oškodovancem iz naše občine, razliko pa kranjam Luč.

Člani komisije so zbrani denar odnesli, osebno v Luče in ga na predlog KS Luče razdelili posameznikom.

Vsem, ki so pri tej humani akciji sodelovali se iskreno zahvaljujemo. KZ Savinjska dolina Žalec in Kmečka zveza Žalec

Kozerija

Mestni praznik po novem

Pred dnevi je zasedala naša mestna skupščina. Bilo je to prvi po volitvah, zato je bila udeležba kar velika. Bilo je tu nekaj novih, a večinoma so bili le starci obrazli, kljub temu da so bili zastopani predstavniki vseh strank, od okrelih socialistov, malo bolj prilagodljivih prenovitev, socialdemokratov do liberalcev. Bile so vse barve, ki so na novejšem političnem spektru, toda med njimi je bil najbolj zelen moj soseg Tevž. Če ne bi bil tako izrazit, ne bi vedeli, katero barvo bi mu pripisali. Do včeraj vemo, da je bil rdeč, saj tega ni skrival. Ves je žarel, če so ga le povabili na takovo važen skup, kot je bil današnji, samo da se je vedelo, kdo je ta glavni. Tudi sicer se je Tevž rad šopiril kot puran, zato je tudi po mestu stopal ves zaripel, tako da smo takoj vedeli, kam spada.

Toda kako je tokrat postal naenkrat zelen? »Poštirhal« ga je kar naš predsednik. Ko je skliceval sejo, mu je kar odleglo, ko mu tokrat ni bilo potrebno vabiti predstavnikov DPO. To ga je že od nekdaj motilo, saj mu je bil Jože, ki se je rad nihoval, zoper že iz šolskih klop. Danes je to drugače. Poklicšči delegate, pa so tu že vseh barv in nians.

Toda tu se je uštel. Ko je za sejo zvedel Tevž, ga je kar pogrelo, zakaj ga ne vabijo. Se bo pa povabil kar sam. Napravil se je mašno, le da je tokrat pustil doma rdečo-kravato. Mislij je, da bo brez nje vsaj bolj domač. Prišel je in se udobno vsezel kar v drugo vrsto in predel kot maček. »Me bodo že videli,« je modroval, »nisem kar za odpis!«

Toda, glej ga zlomka. Nihče ga ni opazil, ali pa so se vsaj delali, da ga ne opazijo. Tudi sam predsednik ga ni pozdravil, kot je pričakoval. Zato je naenkrat postal ves zelen. Tako je vsaj padel vsem v oči, a vseeno ga ni nihče upošteval. Že po prvi točki se je neopazno kot maček splazil razočaran iz dvorane. Ni sodeloval niti na razpravi o mestnem prazniku, ki se nekako veže na božič. Podeljena pa bodo tudi priznanja, ki so pa zelena. Že po barvi bi ga morali prisoditi Tevžu, pa se nihče ni spomnil nanj. Nekje iz zadnje vrste je prišel predlog, da naj bi bil to zadnji praznik v tem času. Že sem pomisli, da bi ga prestavil na »tepožnji dan«, saj bi si tudi kdo zaslužil katero po ta zadnji. Pa tudi od tege ne bo nič.

Spomnil pa sem se, da nam lahko pomaga pri tem kitajski koledar. Praznovati naj bi na dan kameleona. Takrat bi naš Tevž zagotovo prišel na račun, saj bi se podelevala tudi priznanja kameleona. Tevž pa zna tako lepo spremirjati barve!

Mislim, da bodo mestni očetje strnili glave in predlog upoštevali, tako da bo tudi Tevž prišel na svoje.

Vanč

Potrebujete inštrukcije iz slovenskega jezika ali lektoriranje različnih besedil? Pokličite telefonsko številko 063/713-562.

Prodam hišo in gospodarsko poslopje ter 32 arov zemlje v Zgornji Savinjski dolini. Informacije: 071/274-645 od 16. do 20. ure.

V spomin

Andrej Ancelj

Smrt je neizprosna in iz vrst zagnanih aktivistov nam je zopet iztrgala človeka, ki so ga vsi spoštovali, ljubili, ga občudovali in ga poskušali posnemati. Bil je kot viharnek nekeje pod Triglavom, neuklonljiv, kljubovalen, a vsakomur pripravljen pomagati.

Žal pa je v starost 86 let moral kloniti pred usodo, ki ji nihče ne ubeži in je vsakomur zapisana že po rojstvu.

Očak Triglav, simbol slovenstva, ki klubuje vsem viharjem, ki so v zgodovini našega naroda divjali na tem koščku slovenske zemlje, je bil globoko zasidran v srcu in duši Andreja Ancelja iz Dolenje vasi pri Preboldu, kamor je prišel, že pred mnogimi leti, iz rojstne Mojstrane.

Njegova življenjska pot ni bila lahka, bil pa je človek, ki je zmogel veliko in zato ga ni mogel pokoriti niti okupator, kateremu se je zoperstavil že v znateni vstaji 16. decembra leta 1941 v rodni Gorenjski. Kljub temu, da je bila krvavo zadušena, da je mnogo njegovih sošiščenikov bilo pobitih ali odpeljanih v taborišča, Andrej ni klonil, ampak se še bolj zagrizevno lotil akcij osvobodilnega boja. Bil je Slovenec v pravem pomenu, bil je zvest svojemu narodu in vedel je, kje je njegovo mesto. Pred vojno je bil v službi starojugoslovenskega režima kot žandar, vendor pa mu ni služil slepo, ampak preudarno in

narodno zavedno, s čimer je pomagal preganjanim sonarodnjakom. Služboval je v Trbovljah, Preboldu, kjer je tudi spoznal svojo ženo Pavlo, bil v Dalmaciji in po izbruhu vojne našel zatočišče za svoje najdražje v rojstni Mojstrani, kjer ga je sovrašto do okupatorja pripeljalo v vrste upornikov in v odbor OF.

Po osvoboditvi ga srečamo zopet v naši dolini, kjer ostane veskožo do zadnjega slovesa. Prva tri leta življenja po osvoboditvi je opravljal dolžnost tajnika OF, bil nato zaposlen v Tovarni nogavic na Polzeli kot vodja statistike, od leta 1956 pa v Tekstilni tovarni Prebold kot vodja autoparka. Leta 1961 pa se je poslovil od svojih sodelavcev in odšel v pokoj. Tudi kot upokojenec ni mogel iz svoje kože, ampak je kot aktivist deloval na različnih področjih. Bil je blagajnik turističnega društva, opravljal je dolžnost predsednika potrošniškega sveta, bil predsednik šolskega odbora, odbornik DPM, predsednik in blagajnik društva upokojencev itd. Ves čas, več kot 35 let, pa je vodil blagajno preboldskih gasilcev. Le ti so z njegovo smrtno izgubili res natančnega in vestnega blagajnika, ki ga bo težko nadomestiti.

Padel je hrast, ki se je dolgo let upogibal, vendor nikoli zlomil. Bolezen pa je naredila svoje in prekinila nit življenja tudi njemu, ki ga bomo za vedno ohranili v našem spomini.

D. Naraglav

IZDELovanje SPOMENIKOV
MARJAN AMON,
Slatina 9/A,
Šmartno/Rožni dolini
tel.: 063/38-672

Srečne božične in novodelne praznike

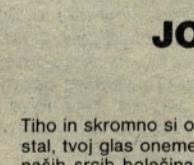
POGREBNE STORITVE

HITRO IN SOLIDNO

- dobava kompletno pogrebne opreme (krste, križi, žare)
- postavitev mrtvaškega odra na domu
- vse vrste prevozov, tudi na upepeljitev v Ljubljano
- dobava in montaža betonskih žarnih niš za žarni pokop
- ureditev kompletne dokumentacije

**DELAMO
NON STOP**

IVAN STEBLONVIK,
BRASLOVČE, PARIŽLJE 11,
telefon: 721-667, 721-395

JOŽE ČREPINŠEK

kmet iz Zg. Grušovlj

Tiho in skromno si odšel tja, kjer ni trpljenja in bolečina. Tvoj korak je zastal, tvoj glas onemel, v našem domu in na kmetiji je nastala praznina, v naših srcih bolečina, ki ne bo nikoli minila, dokler ne bo tudi nas črna zemlja krila.

Z ljubezni se te spominjajo twoja žena Zofi, otroci in vnuki

V SPOMIN

ALOJZIJE VINARNIK

iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in znancem, ki so darovali cvetje, sveče, plačane maše, denar za cerkev in denarno pomoč, za izrečeno sožalje, ter spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala zdravstvenemu osebju oddelka za poškodbe boleznične Celje, zdravnikom in patronačnimi sestrmi — še posebej g. Dolerjevi iz Zdravstvenega doma Žalec za državljenje in nego, patronu Viktorju in Jožetu za pogrebni obred ter cerkvenemu pevskemu zboru Žalec.

Prisrčna hvala sodelavcem Juteksa in ZCC-DSSS ter vsem, ki ste se našli v težkih trenutkih spomnili in nam kakovkoli pomagali.

Vsi njeni

Dežurstvo na vodovodu

Za popravilo okvar na glavnih vodih so dežurni:

od 24. 12. 1990 do 7. 1. 1991 — **Vlado Šuper, Vel. Pirešica 5/e**

— **Bogdan Pantner, Polzela 209**

— **Tone Jager, Prebold 62/A**

— **Jakob Olip, Pongrac 11**

— **Marko Dolinar, Griže 35**

Opomba: dežurni se nahaja na sedežu Komunalnega podjetja v Žalcu od 12. do 12.30 le v času prostih dni (sobota, nedelja, praznik), ob delavnikih popoldne pa je doma. Sporočila lahko oddate tudi v nabiralnik pri vhodu komunalnega podjetja.

**JOŽE STRAHOVNIK
POGREBNE STORITVE
ŽALEC, VREČARJEVA 3
Telefon: 063/712-261**

Z dolgoletno tradicijo vam ob boleči izgubi bližnjega nudimo po konkurenčnih cenah:

- veliko izbiro krst in opreme
- prevoz z avtovurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracijo sobe, postavitev odra na domu
- izkop grobnih jam in ureditev grobov
- postavitev žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije
- nudimo tudi vence in cvetje

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
INF TELEFON ŽALEC (063) 711 233, LEVEC 26-313

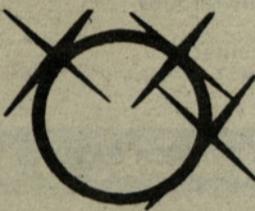
SILVESTROVANJE

v prijetnem ambientu
restavracije NAMA LEVEC

NOVOLETNI PLES

1. januarja organizira NAMA
ŽALEC
Oba dneva vas bo zabaval
ansambel Mr. Paul
SREČNO 1991

TRADICIJA TREH GENERACIJ

ZLATARSTVO
KRAGL
ŽALEC

NOVOLETNI POPUST
10—20 %
do 31. decembra 1990

Naši izdelki
ZA TRAJNI SPOMIN NA
BOŽIČ IN NOVO LETO
VESELO PRAZNOVANJE
IN SREČNO 1991

KOMPAS

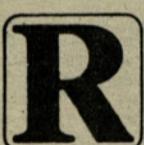
*Da vaš svet ne bi bil le Savinjska dolina ...
Svet vam polagamo na dlan. Izberite!*

Sejmi: Vicenza—Vicenzaoro — **ZLATARSKA RAZSTAVA**
18. 1. 1991
München—Bau — **MEDN. GRADBENI SEJEM** —
18. 1. 1991
Milano—Cart — **MEDN. SEJEM PAPIRNIŠTVA** —
18. 1. 1991
Salzburg — **MEDN. AVTOMOB. SEJEM** — 19. 1.
1991

Dunajski abonma:
Dunaj — MUSICAL »FREUDIANA« — 26. 1. 1991
— OPERETA »ZIRKUSPRINZESSIN« — 8. 3. 1991
— DEE MUSICAL »FANTOM OPERE« — 22. 3. 1991

Zimske počitnice
enodnevni smuč. paketi s prevozom na Roglo
Azurna obala — 25.—29. 1. 1991
tedenski paket v Moravskih toplicah

Izleti
BANKOK—PATAJA—SINGAPUR — 2.—11. 2. 1991
DA BI VAM BILO OB PRAZNOVANJU LEPO

-interier

Če ste se spraševali, zakaj je
R INTERIER V ŽALCU,
NA ŠLANDROVEM TRGU 9

najbolj obiskana trgovina s pohištvo in stanovanjsko opremo na Štajerskem, je odgovor preprost:

- ker imajo najnižje cene
- ugodne kreditne pogoje
- brezplačno dostavo do 10 kilometrov
- za gotovinsko plačilo še 10-odstotni popust.

**PRAVI NASLOV ZA NAKUP POHIŠTVA
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO**

-interier

Šlandrov trg 9 Žalec

BEYOND THE LAST GUITARIST'S DEATH

CONCERT

IN THE SAVINJA VALLEY

1. PRAGWALD (Prebold)
2. NERON (Žalec)
3. XENOPHOBIA (Sl. Gradec)
4. SARCAZM (Škofja Loka)
5. NECROSIS (Avstrija)
6. IT'S NOT FOR SALE (Laško)
7. DISHARMONIC (Avstrija)
8. ATROCITY (Nemčija)

LDS Žalec in nekaj entuzijastov
pritegnejo metalni dogodek v Hmezdovi dvorani
v Žalcu 22. decembra 1990 ob 18. uri.

Ves izkušitek je namenjen
otrokom nedavno poplavljenih družin.

COME AND KILL THE ORDINARY MUSIC

Kompasov Klub tajnic

Tokrat v Veroni

Prednoletni čas je čas
rezimiranja uspehov in oddolževanj, pa majhnih pozornosti
in vsega, kar še tesneje okrepi vezi in sodelovanje. Kompas si je pred leti na prav izviren način zamisli darila za tiste sodelavke, ki sicer niso na njihovem plačilnem seznamu, v določeni meri pa prispevajo k zastavljenim ciljem. Vsako leto jih namreč v tem času popelje na kakšen izlet in letosnjemu šopku tovrstnih izletov sta se pridružila Verona in Lago di Gardi. Svet je lep, pravijo pri Kompasu, in da ga vsako leto kanček počažejo tudi svojim zunanjim sodelavkam, je prav simpatična in izvirna zamisel. Darilo torej, ki razveseljuje, hkrati pa tudi obvezuje. V imenu udeleženk, hvala zanj!

Vladka Cerovšek

Amerika, lep dan ti želim

Bilo je '86 leta, ko sem pomisli, da bi se spodbabilo za dobrega študenta, da se čez poletje zapelje nekam čez lužo. Kar naenkrat evropski podvigi niso bili več dovolj.

Slab popotnik je tisti, ki ga od nameravanega odvrene problem denarja. Denar, ki sicer res je sveta vladar, se zbere na ta ali oni način. Malo z nočnim delom, malo s sponzoriranjem priateljev in malo na puf. Bolj pomembne stvari, ki jih moraš rešiti, če se odpravljash čez lužo, so: Kako najceneje priti (preleteti) čez, kako priti do turistične vstopne vize? Tako se odpravim na telefonsko gonjo za vsemi letalskimi možnostmi na relaciji Evropa — ZDA. Grčija — Atene, prevoz je najcenejši z grško aviodružbo, charter na relaciji Atene — New York. Z Dunaj je najcenejši z družbo romunske avio kompanije; njihovim avionom pravijo potuječe dravnice, vendar četudi so bili še časi Nicolae Chausheksuja, so vsi takratni romunski leti imeli srečen konec. V Briselu se da dobiti cenovno najugodnejši prelet čez lužo, ker gre za people airbus. Slednje pomeni, da gre letalo na pot, ko se dodobra napolni s potniki. Toda karta za prevoz do Brisela in morebitno večdnevno polezovanje na letališču sta me prisili, da sem se odločil za JAT. Res to ni svetu najbolj priznama firma, vendar verjemete mi, da ni boljšega občutka kot leteti od doma na tuje in od tam se vrniti spet direktno domov. Vsak dan, ki ga ob povratku izgubljaš na avtobusnih postajah, na železniških Banhofih, na sterilnih letališčih, kjer mimo tebe brzijo vsakdanleteči, dolgočuge steverdese in nezainteresirani letališčni postopaci, je kakor da se ti domovina odmika s hitrimi koraki. Dobivaš občutek, da je ne boš nikoli več videl.

Vzel sem torej charterski polet na relaciji Ljubljana — Cleveland, ki me je takrat stal tri moje dobre stipendije. Vedel sem, da bom v Clevelandu šam pod milim bogom na svetu. Tako kot sem se tega bal, tako so me tudi žemelji podplati, da se podam v to neverjetno

in kaj malo jasno kakšno avanturo. Na oni strani ni bilo sorodnikov. Bili so prijatelji, ki sem jih enkrat v življenju videl, spoznal in se z njimi razsel in bila je priateljica, s katero sva si včasih pisala. Toda mene nista zanimali dve mesti v ZDA, kjer so ti znanci živeli, mene je zanimala država zahodnega prostranstva: FROM EAST TO WEST COAST, to je bil moj načrt.

Pravzaprav sem bil prepričan da, če rešim vprašanje leta in naberem nekaj denarja (kolikor bi ga bilo, bi ga pač bilo, ostalo pa po načelu znajdi se), ne bo nobenih ovir več. Na JAT-u se da dogovori s srčkanom prodajalko, da bo 4. junij, to je točno mesec pred največjim ameriškim praznikom, določen kot datum mojega odhoda.

In ko človek misli, da ni več zapletov, se ti pojavijo kot pobesne gomazeče živalice. Dobiti visto za vstop v Združene države se morda sliši enostavno, toda verjemete mi, da temu ni tako. Najbrž je enostavno, kadar ti viden dovoljenje urejajo drugi ljudje. Bodisi gre za organiziran strokovni, posloven, študijski ali celo zgodlj organiziran turistični obisk v Združenih državah. Toda, kadar se odpravljash sam, na lastno pobudo, postaneš sumljiv, potencialni posla iščoči imigrant, ki se boš za vedenjam prestavil tja čez v deželo sanj in rajan. Kaj ti pomaga vse tvoje zatrjevanje, da se ti švingla za njihovo obljubljeno deželo in da se nameravaš vrniti, ker pač ne živim slabu v tej preljubi Sloveniji.

Zato mizo v ameriškem veleposlaništvu, v uradu za sprejem strank, kjer te na vhodu pretipajo in predtektirajo, kot bi prišel na obisk iz Libanona, je sedel na oni strani sicer čednega pulta zajeban birokratski cepec. Najprej me je postal na ekspresno slikanje, ker mu ni ugašal format mojih slik, ki sem jih prinesel s seboj. Na žepu sem občutil, kako dobro lahko zasluzi večno jamrajoči fotograf, ki ti naredi fotografije v dobrih dveh urah. Izpolnil sem tudi najbolj trapast obrázec, ki mi je potreben.

dil, da je birokracia mednaroden problem, po svoji komplikirani naravi in idiotski natančnosti pa monstruozna pošast, katero bi moral najmanj požigati z napalmom. Obrazec me je spraševal, če sem ali če sem bil kdaj član COMMUNIST PARTY, če sem poročen, kaj me veža na mojo domovino, malodane so me vpraševali, če hočem v ZDA zato, ker mi niso všeč gat slovenski proizvajalci. Veste, najbolj te prizadene dejstvo, ko prehodiš vse takšne naštete težave in ti špicasti birokrat s pristriženim kožnim fiksom pove, da ti ne more dati vstopne vize za ZDA, kajti po njegovem mnenju ni enega dokaza, da se nameravam vrniti v Jugoslavijo. Preden sem se zavedel, kaj se dogaja, sem stal na železniški postaji, jedel mesni burek, lokal pivo in prekljinjal na ves glas česa svojo neumnost in nespretnost.

Toda pravi skavt nikoli ne obupa. Priskrbel sem si potrdila od dvajsetih firm, kako me v njihovi sredi po končanem študiju čaka bleščeca kariera, pridodal sem izpisek iz zemljiske knjige, kjer se je nejasno videlo, da sem rezen kot cerkvena miš, toda važna je kolicina papirjev. Imel sem tudi tako imenovan adventno pismo, kjer me je neka neznan ženska, za birokrata moja priateljica, vabila v ZDA in jamčila zame (pismo je uredila neka tretja priateljica iz Atlane v Georgiji). Preden sem stopil v isto posloplje kot pred štirinajstimi dnevi, sem spil za pogum tisto, kar mi je pred 14 dnevi manjkalo za normalno konverzacijo. Vedel sem, da birokrat ne zna slovensko, zato sem mu naložil po angleško. Imel se tudi primerno obleko, z belo srajco in kravato. Oprostite izrazu, toda tako sem ga zasul s plazom besed, naložil sem mu, da se mu je možganska substanca stisnila pod prevelikim tovorom stavkov. Bil sem poln optimizma, tako da nisem niti za trenutek podvomil, da ne bom dobil visto. Tisti dan me je nekdo vprašal, kako sem dobil visto. Dejal sem: »Birokratu sem dal na mizo zito, on pa mi je dal visto!«

Tako je prišel 4. junij.

Prvič v Žalcu

BISTRO PRI ZLATEM KRIŽU IN KRAJEVNA SKUPNOST ŽALEC VABITA NA

NOVOLETNO RAJANJE — DECEMBER FEST,
KI BO NA PRIREDITVENEM PROSTORU NA
TRŽNICI V ŽALCU
OD 26. DECEMBRA DO 2. JANUARJA
vsak dan od 12. do 24. ure

Zabavali vas bodo:
26. 12. ob 19. uri: AGROPOP
27. 12. ob 19. uri: DON JUAN
28. 12. ob 19. uri: ANSAMBL LOJZETA SLAKA IN FRANC KOŠIR
29. 12. ob 19. uri: VLADO KALEMBER
30. 12. ob 19. uri: POP DESIGN
1. in 2. januarja ob 19. uri: MIX MAX
VELIKO NOVOLETNO RAJANJE V ŽALCU ZA VSE GENERACIJE

Miklavž obdaril sto najrevnejših otrok

Osrednja občinska prireditev miklavževanja je bila v dvorani Svobode na Polzeli. Obdarjeni je bilo sto najrevnejših otrok v občini Žalec. Sredstva za obdaritev so zbrali vse štiri stranke v občini, ki so vključene v Demos. Vsak otrok je prejel paket, v katerem je bil poleg slaščic tudi vrednostni bon za 1000 din, ki je vnovčljiv v trgovinah Savinjskega magazina in s katerim je možno kupiti vsa živila razen alkoholnih pijač in tobaka. Pri razdelitvi sta poleg Miklavža sodelovala še predsednik skupščine občine prof. Milan Dobnik in predsednik stranke krščanskih demokratov Franc Žolnir.

V priložnostenem programu so sodelovali cerkveni otroški pevski zbor »Cekinčki« s Polzeli pod vodstvom Jane Cizej ter polzelski Miklavž s svojim spremstvom. Domiselnino sceno so pripravili mladi likovniški osnovne šole Polzela pod vodstvom Regine Martinkovič. Vsekakor lepa gesta, posnemanja vredna. Na sliki: Med razdeljevanjem daril.

TONE TAVČAR

G. Vovk